

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 9 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2010. gada 15. janvāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
Eiropas Parlaments		
2008.—2009. GADA SESIJA		
2008. gada 9. oktobra sēde		
PIENĒMTIE TEKSTI		
Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 316 E, 11.12.2008.		
I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi		
REZOLŪCIJAS		
Eiropas Parlaments		
Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris		
(2010/C 9 E/01)	Pastiprināta cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību (2008/2035(INI))	1
(2010/C 9 E/02)	Sociālās integrācijas veicināšana un nabadzības apkarošana ES Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES (2008/2034(INI))	11
(2010/C 9 E/03)	IASCF: Struktūras pārskats — IASB pārskatbildība un sastāvs — pārmaiņu ierosinājumi Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija "IASCF: Struktūras pārskats — IASB pārskatbildība un sastāvs — pārmaiņu ierosinājumi"	26
(2010/C 9 E/04)	Situācija Baltkrievijā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā pēc 2008. gada 28. septembra parlamenta vēlēšanām	28

LV

(2010/C 9 E/05)	PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšana Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšanu un Dohas attīstības programmas nākotni	31
(2010/C 9 E/06)	Risinājumu meklēšana sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Arktikas pārvaldība Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par Arktikas pārvaldību	41
(2010/C 9 E/08)	Sociālo tiesību aktu īstenošana autotransporta jomā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par sociālo tiesību aktu īstenošanu autotransporta jomā (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	Lamfalussy procesa turpinājums — uzraudzības struktūra nākotnē Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē (2008/2148(INI))	48
	REZOLŪCIJAS PIELIKUMS SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU	52
(2010/C 9 E/10)	Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par dokumentu “Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam” (2008/2115(INI))	56
 II Paziņojumi		
 EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Parlaments		
Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris		
(2010/C 9 E/11)	Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra lēmums par kopīgās deklarācijas apstiprināšanu attiecībā uz partnerību informācijas sniegšanā par Eiropu (2007/2222(ACI))	65
	PIELIKUMS PARTNERĪBA INFORMĀCIJAS SNIEGŠANAI PAR EIROPU	66
(2010/C 9 E/12)	Parlamenta izmantotie Eiropas Savienības simboli (jaunais 202.a pants) Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra lēmums par jauna 202.a panta iekļaušanu Parlamenta Reglamentā, kas attiecas uz Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem (2007/2240(REG))	67

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Eiropas Parlaments****Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris**

(2010/C 9 E/13)	EK un Šveices Nolikuma par personu brīvu pārvietošanos (attiecībā uz Bulgārijas un Rumānijas līdzdalību) protokols *** Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par protokola parakstīšanu Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā Nolikumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))	69
(2010/C 9 E/14)	Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveide * Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2008/XX/TI 11. pantu (COM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))	70
(2010/C 9 E/15)	EK un Ukrainas nolīgums par to saistību saglabāšanu tirdzniecības un pakalpojumu jomā, kuras paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā * Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par vēstuļu apmaiņas veida nolīguma slēgšanu starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par to, ka Ukraina tirdzniecības un pakalpojumu jomā saglabā saistības, kas paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā (COM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))	74

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **I**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Pastiprināta cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību

P6_TA(2008)0466

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 24. oktobra paziņojumu “Pastiprināta cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību” (COM(2007)0628),
- ņemot vērā tā 2000. gada 21. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par nelikumīgu nodarbinātību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu pārstāvju 1999. gada 22. aprīļa sanāksmē Padomē pieņemto rezolūciju par rīcības kodeksu labākai sadarbībai starp dalībvalstu iestādēm cīņā pret starpvalstu krāpšanu sociālās apdrošināšanas pabalstos un iemaksās un nelikumīgu nodarbinātību un par darbaspēka starptautisku izīrēšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 22. oktobra Direktīvu 1999/85/EK, kas groza Direktīvu 77/388/EEK, kas attiecas uz iespēju eksperimentālā kārtā darbietilpīgiem pakalpojumiem piemērot pazeminātu PVN likmi ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 14. janvāra paziņojumu “Eiropas nodarbinātības stratēģijas (EES) nākotne — stratēģija pilnīgai nodarbinātībai un labākam darbam visiem” (COM(2003)0006),
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Lēmumu Nr. 2003/578/EK ⁽⁴⁾ un 2005. gada 12. jūlija Lēmumu Nr. 2005/600/EK ⁽⁵⁾ par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņiem un it īpaši pamatnostādnes Nr. 9 un Nr. 21,

⁽¹⁾ OV C 146, 17.5.2001., 102. lpp.⁽²⁾ OV C 125, 6.5.1999., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 277, 28.10.1999., 34. lpp.⁽⁴⁾ OV L 197, 5.8.2003., 13. lpp.⁽⁵⁾ OV L 205, 6.8.2005., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Padomes rezolūciju par nedeklarētā darba pārveidošanu par oficiālu nodarbinātību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 25. janvāra paziņojumu Eiropadomes pavasara sanāksmei “Laiks palielināt apgriezienus. Jauna izaugsmes un nodarbinātības partnerība” (COM(2006)0030),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu Nr. 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. februāra paziņojumu “Ziņojums par 2003. gada Pievienošanās līgumā noteikto pārejas pasākumu darbību (laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2006. gada 30. aprīlim)” (COM(2006)0048),
- ņemot vērā tā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par darba likumdošanas modernizēšanu, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tā 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā piemērošanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249),
- ņemot vērā tā 2007. gada 29. novembra rezolūciju par kopējiem elastīguma principiem ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 24. oktobra paziņojumu par Zaļās grāmatas “Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas” publiskās apspriešanas rezultātiem (COM(2007)0627),
- ņemot vērā integrētās pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību (2008.—2010. gads) (COM(2007)0803),
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pienācīga darba programmu,
- ņemot vērā pamatnormas, kas attiecas uz SDO darbību, SDO konvencijas un ieteikumus par darba administrēšanu un inspicēšanu, kas veido starptautisku paraugu, nodrošinot likuma nosacījumu par darba apstākļiem un darba ņēmēju aizsardzību piemērošanu,
- ņemot vērā SDO 143. konvenciju par migrējošiem darba ņēmējiem (1975. gads) un tos SDO papildu nosacījumus attiecībā uz ieceļojošiem darba ņēmējiem, kuri paredz visu nepieciešamo un piemēroto pasākumu pieņemšanu, lai likvidētu nelikumīgu imigrāciju, kuras mērķis ir darba meklējumi, un nelegālu imigrantu nodarbinātību, un, ņemot vērā arī nosacījumus par administratīvu, civilu un kriminālsodu piemērošanu imigrējošo darba ņēmēju nelegālas nodarbinātības jomā,
- ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra ieteikumu par nelegālās imigrācijas apkarošanas un nelegālās nodarbinātības apkarošanas līdzekļu saskaņošanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 27. septembra par trešo valstu valstspiederīgo nelegālās nodarbinātības apkarošanu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 260., 29.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 401. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 452. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ OV C 5, 10.1.1996., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 304, 14.10.1996., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā 2007. gada 18.—20. janvārī Berlīnē notikušās nodarbinātības un sociālo lietu ministru neoficiālās sanāksmes secinājumus par “labu darbu”,
  - ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) ziņojumu par cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā EK līguma 136. un 145. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, Ekonomikas un monetāro lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0365/2008),
- A. tā kā nedeklarēts darbs ir sarežģīta parādība, kas joprojām ir plaši izplatīta vairākās dalībvalstīs, jo to ietekmē daudzi ekonomikas, sociālie, institucionālie un kultūras faktori;
- B. tā kā nedeklarēts darbs Eiropas darba tirgū ir īpaši satraucoša un pastāvīga iezīme, kas var apdraudēt Eiropas sociālā modeļa finansiālo ilgtspēju, ierobežojot ekonomikas izaugsmi un budžeta un sociālo politiku; tā kā tas izraisa arī konkurences traucējumus iekšējā tirgū, jo veidojas negodīga konkurence attiecībā uz citām valstīm un uzņēmumiem;
- C. tā kā nedeklarēts darbs ir galvenais sociālā dempinga veidošanās faktors un tādēļ viena no galvenajām tēmām Kopienas darba tiesību modernizācijā;
- D. tā kā neapdrošināts darbs izraisa negodīgu konkurenci starp apdrošinātiem un neapdrošinātiem darba ņēmējiem, radot vēl lielāku darba ņēmēju tiesību degradāciju;
- E. tā kā nedeklarēta darba visvairāk skartās nozares ir tās, kurās vajadzīgs liels darbinieku skaits, piemēram, lauksaimniecība, celtniecība, pakalpojumi mājāsaimniecībā, viesnīcas un ēdināšana, un kuru raksturīgās iezīmes ir nodarbinātības nestabilitāte un nelabvēlīgi atalgojuma nosacījumi;
- F. tā kā nedeklarētu darbu veicina arī ražošanas reorganizācija, veidojot apakšuzņēmumu ķēdes un tādējādi sekmējot pašnodarbinātu personu (kuri dažkārt veic nedeklarētu darbu) skaita palielināšanos;
- G. tā kā nedeklarētu darbu vēl vairāk veicina augstais bezdarba līmenis, nabadzība un pagaidu un nedroša nodarbinātība, jo šādos apstākļos darba ņēmēji ir spiesti atteikties no jebkādas apdrošināšanas vai citām tiesībām;
- H. tā kā pastāv saikne starp nelegālu imigrāciju un nedeklarētu nodarbinātību, un tas ir vēl viens iemesls, kāpēc dalībvalstīm un Eiropas Komisijai ir jāturpina apsvērt kopēju pieeju imigrācijai un iespēju atvērt likumīgākus migrācijas ceļus Eiropas Savienībā attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kuri vēlas strādāt;
- I. tā kā imigranti, proti, tie, kuri ir nonākuši nelikumīgā situācijā, ir daudz neaizsargātāki attiecībā pret kļūšanu par nelikumīgiem darba ņēmējiem un darbu sliktos apstākļos;
- J. tā kā nelikumīgi nodarbināto trešo valstu valstspiederīgo situācija ir īpaši nedroša, jo nelikumīgas nodarbinātības atklāšanas gadījumā viņiem visdrīzāk būs jāatgriežas savā izcelsmes valstī;

(1) <http://www.eurofond.europa.eu/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- K. tā kā daudzas dalībvalstis saskaras ar tādu darba ņēmēju hronisku trūkumu, kuri ir spējīgi un vēlas veikt noteiktu, bieži vien nekvalificētu darbu, piemēram, lauksaimniecības un dārzkopības nozarēs;
- L. tā kā cilvēki, kas sniedz pakalpojumus mājāsaimniecībās, bieži vien dara nedeklarētu darbu un vairākums no viņiem ir nelegāli ieceļojuši valstī, bet daži ir cilvēku tirdzniecības un piespiedu darba upuri;
- M. tā kā nedeklarēts darbs nav iekļauts nodokļu bāzē un grauj sociālās aizsardzības un publisko pakalpojumu finansēšanu un sadali, ierobežojot arī dalībvalstu spēju paplašināt sociālos pakalpojumus;
- N. tā kā nedeklarēta darba rezultātā apdrošināšanas fondi zaudē vērtīgus ieņēmumu avotus;
- O. tā kā darba ņēmējiem, kas veic nedeklarētu darbu, nav sociālo garantiju, veselības vai nelaimes gadījumu apdrošināšanas un tāpēc viņus apdraud augsts risks un finansiāli zaudējumi;
- P. tā kā nedeklarēta darba dēļ nav iespējams pārbaudīt atbilstību noteikumiem par darba drošību un veselības aizsardzību un tāpēc lielā mērā ir apdraudēta darba ņēmēju veselība, savukārt darba devējiem ir iespējams izvairīties no atbildības;
- Q. tā kā, lai efektīvi cīnītos pret nelegālu un nedeklarētu darbu, ir svarīgi pastiprināt uzraudzības un sodu mehānismus, nodrošinot darba inspekciju, nodokļu administrācijas un sociālās jomas darbinieku koordinētu iejaukšanos;
- R. tā kā nedeklarēts darbs negatīvi ietekmē visus Lisabonas stratēģijas pilārus: pilnīgu nodarbinātību, darba kvalitāti un produktivitāti un sociālo kohēziju,
1. atzinīgi vērtē Komisijas pieeju un prasa arī atjaunot cīņu pret nedeklarētu nodarbinātību un ēnu ekonomiku, kura — lai arī tās apmēri katrā dalībvalstī atšķiras — apdraud ekonomiku, nenodrošina garantijas darba ņēmējiem, ir neizdevīga patērētājiem, samazina nodokļu ieņēmumus un rada uzņēmumu negodīgu konkurenci;
  2. pauž dziļu satraukumu par nedeklarētas nodarbinātības apjomu, kas dažās dalībvalstīs veido 20 % vai vairāk no IKP;
  3. aicina dalībvalstis izskatīt jautājumu par oficiālas nodarbinātības sekmēšanu, kas varētu izpausties kā ar nodokli neapliekamā minimuma palielināšana un attiecībā uz darba devējiem — tādu izmaksu samazināšana, kuras ir saistītas ar likumīgu nodarbinātību, bet neattiecas uz algu;
  4. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu attiecībā uz nodomu noteikt nedeklarētas nodarbinātības problēmu par vienu no Eiropas Savienības politikas prioritātēm, kuras jārisina, aktīvi rīkojoties Kopienas un dalībvalstu līmenī;
  5. mudina dalībvalstis turpināt īstenot nodokļu un sociālās nodrošināšanas programmas reformu, tādējādi mazinot darbaspēkam uzlikto nodokļu slogu;
  6. tomēr atzīmē, ka ir samērā sarežģīti pārveidot Kopienas politikas nostādnes attiecībā uz nedeklarētu nodarbinātību par skaidriem juridiskiem un institucionāliem instrumentiem, uz kuriem pamatojoties katrā dalībvalstī atsevišķi īsteno īpašus pasākumus;
  7. konstatē spēcīgi izteiktu asimetriju starp instrumentiem, kurus Kopienā var izmantot, lai īstenotu politiku par kvalitatīvu nodarbinātību, un tādiem instrumentiem, ar kuriem nodrošina tirgus brīvību;
  8. uzskata, ka rīcībai cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību ir vajadzīga visaptveroša pieeja, kas ietvert jautājumus, kas saistīti ar pārraudzību un kontroli, ekonomisko un institucionālo sistēmu, nozaru un teritoriālo attīstību, un kas ir saistīta ar saskaņotu darbību vairākos līmeņos un visu ieinteresēto pušu (valsts iestāžu, sociālo partneru, uzņēmumu un darba ņēmēju) līdzdalību;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

9. atzīmē saikni starp aizkavētu ekonomikas un ražošanas attīstību un nedeklarētas nodarbinātības izplatīšanos; uzskata, ka cīņa pret nelegālu darbu ir jāiekļauj ekonomikas un nodarbinātības politikā, kuru īsteno saskaņā ar Lisabonas līgumu; turklāt uzskata, ka, lai nedeklarēta darba novēršanas stratēģija būtu iedarbīga un nodrošinātu pozitīvus rezultātus, ir jāveic precīzi pētījumi, lai analizētu izšķirošos makroekonomiskos faktorus un attiecības starp tirgiem, ražošanas modeļiem un plaši izplatīto nedeklarēto nodarbinātību;
10. tāpēc prasa, lai Kopienas rīcība, cīnoties pret nedeklarētu darbu, būtu aktīvāka un noteiktāka, proti, tāda, lai darba tiesību modernizācija Eiropas Savienībā nenotiktu tikai teorētiski, bet tiktu veidota efektīva un kvalitatīva politika, un lai varētu nodrošināt to, ka ikvienā gadījumā tiktu uzlabota darba kvalitāte atbilstīgi mērķim par “pienācīgas kvalitātes nodarbinātību”;
11. uzskata, ka nedeklarēta darba likvidēšana lielā mērā ir atkarīga no nodarbinātības standartu un nodokļu un sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem efektivitātes, un tāpēc jāpalielina dažādu par šiem jautājumiem atbildīgu valsts iestāžu resursi un jāpaplašina to darbība, kā arī jāuzlabo koordinācija un informācijas plūsma starp šīm iestādēm;
12. prasa izstrādāt stratēģiju nedeklarētas nodarbinātības apkarošanai, pamatojoties uz ciešu un efektīvu koordināciju un administratīvo sadarbību starp valdību izpildaģentūrām, darba inspekcijām un sociālajiem partneriem, sociālā nodrošinājuma pārvaldēm un nodokļu administrācijas iestādēm;
13. uzsver, ka dalībvalstu tiesību sistēmās nedeklarēta nodarbinātība ir definēta dažādi un ka visām dalībvalstīm kopīga definīcija palīdzētu novērst neskaidrības attiecībā uz šīs parādības statistikas rādītājiem; šajā sakarā atzīmē, ka Komisijas ziņojumā izmantoto definīciju, kas atšķir likumīgu un nelikumīgu darbu, var izmantot kā sākumpunktu, ņemot vērā, ka dažādās dalībvalstīs šīs parādības apmērs kvalitatīvi un kvantitatīvi atšķiras;
14. norāda, ka pasākumi, kas ieviesti, lai cīnītos pret nedeklarētu darbu, atklās arī nepilnības saistībā ar legālu nodarbinātību, kas pamatojas uz likumīgu līgumu;
15. mudina dalībvalstis labāk īstenot spēkā esošos tiesību aktus darba tiesību jomā un darba standartus, kuri paredzēti, lai cīnītos pret nedeklarētu nodarbinātību; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāuzņemas lielāka loma ciešākas un labākas sadarbības un koordinācijas veidošanā starp valsts darbspēku un inspektoriem sociālo jautājumu jomā;
16. norāda, ka ēnu ekonomikas īpatsvaru nevar samazināt, neīstenojot atbilstošus veicināšanas pasākumus; uzskata, ka saistībā ar Lisabonas stratēģijas rezultātu pārskatu dalībvalstīm ir jāziņo, kādi panākumi ir sasniegti, samazinoties ēnu ekonomikas apmēram;
17. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai izstrādātu vispārpieņemtas metodes nedeklarētas nodarbinātības aprēķinam, kura pamatā ir datu kopums, kas sadalīts pa dzimumiem un nozarēm, ņemot vērā būtiski atšķirīgo apmēru, kādā vīrieši un sievietes ir iesaistīti nedeklarētā darbā daudzās nozarēs, un radīto netiešo ietekmi uz vīriešu un sieviešu atalgojuma atšķirību;
18. uzsver, ka ir ļoti svarīgi Eiropas līmenī iedibināt struktūru, kurai, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, jābūt vajadzīgā informācija, lai izveidotu ticamu datubāzi par stāvokli nedeklarētas nodarbinātības jomā ES, ņemot vērā dzimumu līdztiesību un jo īpaši sieviešu stāvokli;
19. uzsver, ka sievietes nav lielākā daļa no nedeklarētu darbu strādājošo skaita, taču sieviešu ir krietni vairāk nekā vīriešu dažās “tradicionāli sieviešu” nodarbinātības nozarēs, piemēram, mājāsaimniecību, viesnīcu, restorānu, veselības aprūpes pakalpojumu nozarēs, kurās raksturīgs zemāks kvalifikācijas līmenis, sliktāka darba drošība un zemāks atalgojums, kā arī zemāks vai nepietiekams sociālās apdrošināšanas līmenis, tāpēc sievietes nodarbinātības jomā bieži vien ir īpaši neaizsargātas;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

20. aicina Komisiju apsvērt tādas datubāzes izveidi, kurā reģistrē dažādas pieejas un metodikas, kuras dalībvalstis izmanto nedeklarētas nodarbinātības apjoma noteikšanai un kuras ir paredzētas, lai dalītos pieredzē, nodotu zināšanas un novērtētu īstenoto pasākumu pamatotību un piemērotību to īstenošanai citās dalībvalstīs;

21. aicina Komisiju izstrādāt politiku, kurā paredzēti gan vispārēji pasākumi, gan nozaru pasākumi, lai novērstu nedeklarētu nodarbinātību, un to darīt, pilnībā iesaistot darba devējus un darbiniekus un it īpaši pievēršot uzmanību visvairāk skartajām nozarēm, piemēram, viesnīcu un ēdināšanas nozarei, lauksaimniecībai, mājsaimniecības pakalpojumiem un celtniecībai; vērš Komisijas un dalībvalstu uzmanību uz specifisko situāciju mājsaimniecību pakalpojumu nozarē, kurā strādā ievērojams skaits sieviešu, kuras ir trešo valstu valstspiederīgās un kuras daudzos gadījumos Eiropas Savienībā neuzturas likumīgi;

22. atzīmē, ka nedeklarētu darbu var novērst, atzīstot valstu darba drošības standartus un nosacījumus saskaņā ar divpusējiem un trīspusējiem nolīgumiem starp dalībvalstīm un sociālajiem partneriem, un ka šos centienus stiprinātu sadarbība un informācijas apmaiņa darba devējiem un darbiniekiem;

23. aicina dalībvalstis mazināt nedeklarētas nodarbinātības ekonomisko pievilcību, nodrošinot, lai to nodokļu un sociālās aizsardzības sistēmas būtu pēc iespējas vienkāršākas, pārredzamākas un pieejamākas un lai tiktu izstrādāta iedarbīga politika, paredzot vairāk un labāku darbavietu radīšanu;

24. aicina Komisiju, lai tā ierosina dalībvalstīm noteikt atsevišķu statusu dzīvesbiedriem vai ģimenes locekļiem, kas palīdz ģimenes uzņēmumos, tā nodrošinot šo cilvēku obligātu iesaistīšanos sociālās apdrošināšanas sistēmā, kā jau Eiropas Parlaments ir aicinājis tā 1997. gada 21. februāra rezolūcijā par to personu stāvokli, kas palīdz pašnodarbinātiem dzīvesbiedriem ⁽¹⁾;

25. norāda, ka ģimene pēc būtības ir kā ģimenes uzņēmums un ka ir jāapsver iespēja atzīt netipisku ģimenes darbu un to obligāti iekļaut sociālās apdrošināšanas sistēmā;

26. uzskata, ka jebkādi dalībvalstu ekonomiskās politikas un nodokļu, un sociālās aizsardzības sistēmu reformai ir jābūt integrētai un jāņem vērā nedeklarētas nodarbinātības galvenie iemesli;

27. aicina dalībvalstis nodrošināt spēcīgu stimulāciju tiem, kas apņemas nedeklarētu nodarbinātību pārveidot par oficiālu ekonomisku darbību, un uzskata, ka netipiskiem līgumiem var būt vērā ņemama nozīme, lai palīdzētu cilvēkiem atteikties veikt nedeklarētu darbu;

28. aicina dalībvalstis ieviest bargus sodus tiem darba devējiem, kuri, neskatoties uz nekādiem piedāvātajiem atvieglojumiem, turpina nelegāli nodarbināt darbiniekus;

29. mudina dalībvalstis izmantot tām pieejamos politiskos instrumentus, apvienojot preventīvus pasākumus un sankcijas, lai nedeklarētu nodarbinātību padarītu likumīgu, un, ja iespējams, koordinēt šo instrumentu izmantošanu, lai iekšējā tirgū panāktu lielāku saskaņu;

30. atzīmē sociālo partneru lielo nozīmi daudzās dalībvalstīs cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību un aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt lielāku atbalstu un vairāk mudināt darba devēju organizācijas un arodbiedrības uz šo cīņu; ar bažām atzīmē, ka nedeklarēta darba darītāji bieži vien zina, ka viņus neaizsargā ne svarīgi tiesību akti par veselību un drošību, ne tiesību akti par minimālo atalgojumu un ka viņiem nav iespēju iestāties arodbiedrībā; jo īpaši prasa nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu par minimālo atalgojumu labāku īstenošanu katrā dalībvalstī un mudina tās dalībvalstis, kurās pašlaik nav noteikts pienācīgs minimālais atalgojums, sarunās ar sociālajiem partneriem un saskaņā ar valsti piemēroto praksi noteikt minimālo atalgojuma apmēru;

⁽¹⁾ OV C 85, 17.03.1997., 186. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

31. pamatojoties uz vairāku dalībvalstu pieredzi un attiecīgajā līmenī vienojoties ar sociālajiem partneriem, prasa izvērtēt un veicināt jaunus pasākumus, ar kuriem sekmēt legālu nodarbinātību, lai nedeklarēta darba darītājiem dotu iespēju darīt darbu, nepārkāpjot likumu un atbilstīgi pašreizējiem attiecīgo jomu reglamentējošiem pasākumiem, kuri ir bijuši iedarbīgi;
32. vērš uzmanību uz Beļģijā, Vācijā un Francijā spēkā esošajām pakalpojumu čeku sistēmām, saskaņā ar kurām ģimenes var iegādāties mājsaimniecības pakalpojumus par zemāku cenu un vienlaikus nomaksāt arī sociālās apdrošināšanas iemaksas un nodokļus, izmantojot šādus čekus;
33. pauž stingru pārlicēību, ka, pārveidojot nedeklarēta darba attiecības par likumam atbilstīgām attiecībām, vienmēr ir jāparedz pienākums veikt maksājumus, ar to saprotot, ka dalībvalstis var īstenot pasākumus, ar kuriem sekmē nepieciešamos maksājumus, kas jāveic darba devējiem;
34. aicina dalībvalstis, īstenojot politisku rīcību nelikumīgas nodarbinātības sakārtošanas jomā, apsvērt dažādas nozarēm piemērotas pieejas;
35. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu uzsākt tiesvedību Eiropas Kopienu Tiesā pret tām dalībvalstīm, kuras savos tiesību aktos vēl nav ieviesušas jaunajās dalībvalstīs iegūto kvalifikāciju automatisku atzīšanu; aicina dalībvalstis nekavējoties izpildīt minētās saistības;
36. aicina tās dalībvalstis, kas attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā ir piemērojušas pārejas perioda pasākumus, atvērt savu darba tirgu darba ņēmējiem no jaunajām dalībvalstīm, jo pat daļēji darba tirgus piekļuves ierobežojumi, kas turklāt ir pretrunā Eiropas Savienības pamatprincipiem, var palielināt nedeklarētu nodarbinātību un radīt teritoriālu nevienlīdzību; šajā kontekstā uzskata, ka ir būtiski īstenot darba ņēmēju vienlīdzīgu tiesību principu un novērst negodīgu konkurenci un sociālo dempingu;
37. uzskata, ka to darba ņēmēju gadījumā, kuri gūst labumu no tiesībām brīvi pārvietoties, nedeklarēts darbs var notikt neziņas dēļ par attiecīgajiem noteikumiem; tādēļ aicina dalībvalstis sākt sabiedrības informācijas kampaņas, lai palielinātu darba ņēmēju un darba devēju informētību par šo jautājumu;
38. uzskata, ka, vienkāršojot vai samazinot administratīvo slogu un procedūras it īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, varētu samazināt nedeklarētu nodarbinātību un sekmēt uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā;
39. aicina attiecīgās valstu iestādes veicināt e-pārvaldes un reģistrēšanās tiešsaistē izmantošanu un apmaiņties ar atzīto praksi, lai samazinātu reģistrēšanās un administratīvo procedūru izmaksas un sarežģītību uzņēmējiem un jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, piemēram, samazinot nodokļu deklarācijas veidlapu skaitu, ko panāk, izmantojot vienreizēju datu ievadīšanu, viena veida maksājumu veidlapas un vienas institūcijas apstiprinājuma sistēmu;
40. uzskata, ka ir tiešā veidā jāievieš efektīvas pārbaudes uz vietas un sankcijas un ka dalībvalstīm ir jāpiešķir nepieciešamā rīcības brīvība, lai apturētu nedeklarētu nodarbinātību;
41. pieprasa, lai darbuzņēmēji tiktu uzskatīti par līdzatbildīgiem par jebkādiem pārkāpumiem, ko izdarījuši apakšuzņēmēji, kuri ar darbuzņēmēji ir saistīti, pamatojoties uz savstarpēji noslēgtu apakšuzņēmuma līgumu;
42. uzsver, ka nedeklarētas nodarbinātības gadījumu skaitu apakšuzņēmumu tīklā varētu samazināt, ja valsts tiesību aktu sistēmā darbuzņēmējiem un projektu vadītājiem tiktu noteikts pienākums rīkoties atbildīgi un godīgi;
43. aicina dalībvalstis, sociālos partnerus un citus svarīgākos darba tirgus dalībniekus izmantot uzņēmumu sociālās atbildības (USA) pieeju un citas līdzīgas pieejas, lai cīnītos pret nedeklarētu nodarbinātību;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

44. lai cīnītos pret nelikumīgu nodarbinātību un nodokļu ieņēmumu samazināšanos, aicina dalībvalstis izmantot novatoriskas metodes, kuru pamatā ir īpaši dažādām uzņēmējdarbības nozarēm raksturīgi rādītāji un kritēriji; aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu savstarpējo apmaiņu ar paraugpraksi cīņā pret nedeklarētu darbu;

45. norāda, ka vienīgi represīva politika, ja vien tai neseko labāka koordinācija starp dalībvalstīm, var koncentrēt nedeklarētu nodarbinātību mazāk strukturētās valstīs un mazāk reglamentētās tautsaimniecības nozarēs;

46. stingri atbalsta nolīgumu slēgšanu reģionālā, valsts un vietējā līmenī, pakāpeniski un pa nozarēm risinot jautājumu par nelikumīgu nodarbinātību un veicinot tādus pasākumus, kas nodrošina efektīvus risinājumus, no kuriem labumu gūst sabiedrība kopumā;

47. šajā sakarā aicina Komisiju piedāvāt dalībvalstīm un cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību iesaistītajām ieinteresētajām sociālās un ekonomiskās jomas pusēm "paktu par ziņošanu par nedeklarētas nodarbinātības gadījumiem", lai būtu iespējams pakāpeniski atklāt nedeklarētas nodarbinātības gadījumus; uzskata, ka šajā paktā jānosaka ierobežots pārejas periods, kura laikā netiktu piemēroti sodi, savukārt stingrākas sankcijas tiktu piemērotas šā pārejas perioda beigās;

48. prasa veikt stingrākus pasākumus, lai cīnītos pret nelikumīgu pieņemšanu darbā visos uzņēmumos neatkarīgi no tā, kur tie veic darbību, un atzīmē, ka Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums Nr. 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām⁽¹⁾ varētu uzlabot situāciju;

49. lai veicinātu pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmas īstenošanu un Kopienas tiesību aktu piemērošanu, prasa lielāku un efektīvāku darba tiesību un darba jomā spēkā esošo noteikumu ievērošanu, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽²⁾ ievērošanu, pamatojoties uz šīs direktīvas atbilstīgu interpretāciju, kas maina pašreizējo tendenci interpretēt to tādā veidā, kas pazemina attieksmi pret darba ņēmējiem līdz minimālajiem pamatstandartiem;

50. aicina Komisiju pārskatīt Direktīvu 96/71/EK un jo īpaši pastiprināt administratīvo sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajām valstu iestādēm (darba inspekcijām, nodokļu administrācijām un sociālās drošības organizācijām) ar mērķi nepieļaut nedeklarētu nodarbinātību un risināt šīs problēmas;

51. atbalsta ciešāku saikņu veidošanu starp valstu darba inspekcijām un pasākumus, lai veicinātu paraugprakses apmaiņu Kopienas līmenī, risinot ar nedeklarētu nodarbinātību saistītas problēmas;

52. aicina dalībvalstis ieviest stingrākas kontroles procedūras un rūpīgākas pārbaudes, kas vairākās valstīs ir kļuvušas paviršākas;

53. izsaka cerību, ka Eiropas Savienībai varētu būt lielāka nozīme labākas sadarbības un koordinācijas starp darba inspekcijām veicināšanā, palielinot inspekcijas dienestu ekonomiskos un tehnoloģiskos līdzekļus, pastiprinot pasākumus, uz kuriem pamatojoties sadarbojas darba inspekcijas, un izstrādājot kopīgi lietojamas IKT sistēmas saskaņā ar datu aizsardzības tiesību aktiem; šajā kontekstā aicina Komisiju veikt priekšizpēti par iespēju veidot pastāvīgu Kopienas struktūrvienību, kas koordinētu pārrobežu sadarbību, tādējādi apkopojot dalībvalstu centienus cīnīties pret nedeklarētu nodarbinātību;

54. prasa ciešāk sadarboties un dalīties ar informāciju starp dalībvalstīm, lai izpētītu nedeklarētās nodarbinātības parādību, norādot iegūtos un nesasnēgtos rezultātus;

⁽¹⁾ OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

55. aicina Komisiju apsvērt, vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾ izveidotās sistēmas, tostarp vienotie kontaktpunkti, ir lietderīgi un noderīgi cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību;
56. atzinīgi vērtē augsta līmeņa komitejas izveidi, kurai uzdots palīdzēt dalībvalstīm labas prakses noteikšanā un apmaiņā attiecībā uz tiesību aktu par darbā norīkoti darbiniekiem kontroli un uzlabošanu;
57. atbalsta stingrāku reakciju uz neapdrošinātu nodarbinātību un pasākumus, lai veicinātu sadarbību un viedokļu un paraugprakses apmaiņu starp ES arodbiedrībām;
58. uzskata, ka darba devēji, darba ņēmēji, nedeklarēta darba iespējamie izmantotāji un visas sabiedriskās organizācijas vairāk jāizglīto par risku un izmaksām, kas saistītas ar nedeklarētu darbu, un par priekšrocībām, ko sniedz likumīga nodarbinātība;
59. aicina Komisiju un dalībvalstis sākt informācijas kampaņu darba devējiem un darba ņēmējiem, lai pievērstu uzmanību obligātajiem Kopienas noteikumiem un nelikumīgas nodarbinātības negatīvajām sekām uz publiskajām finansēm, valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu, godīgu konkurenci, ekonomikas efektivitāti un pašu darba ņēmēju stāvokli;
60. prasa veikt pastāvīgas kampaņas cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību, informēšanas un izglītošanas iniciatīvas Kopienas, valstu un vietējā līmenī, iesaistot tajās sociālās jomas darbiniekus, valsts uzņēmumus, tirdzniecības kameras un nodarbinātības centrus, izglītības iestādes, vietējās varas iestādes un dažādas uzraudzības un sodu iestādes;
61. uzskata, ka pastāvīgās kampaņas ir jāpapildina ar dažādiem pasākumiem, kas pieņemti, lai popularizētu likumības, kvalitatīva darba un likumīgas uzņēmējdarbības kultūru un aicina dalībvalstis, attiecīgās valstu iestādes un pilsoniskās sabiedrības organizācijas apvienot centienus un radīt apstākļus nedeklarētas nodarbinātības izskaušanai, un mainīt sabiedrības uzskatus;
62. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāpiešķir vairāk publiskā finansējuma sabiedrības izpratnes veidošanai, tostarp, izmantojot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus vai Kopienas Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programmu "Progress"; ierosina, ka izpratnes veidošanas pasākumos jāvērs uzmanība uz sankcijām, izmaksām, apdraudējumiem, ko rada nedeklarēta nodarbinātība, un ieguvumiem no likumīgām darba attiecībām, jo šāda izpratnes veidošana ir saskaņā ar Lisabonas stratēģiju attiecībā uz izaugsmi; aicina sociālos partnerus aktīvāk iesaistīties šajā norisē;
63. aicina visas dalībvalstis parakstīt starptautisku konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;
64. uzskata, ka, lai cīnītos pret nedeklarētas nodarbinātības parādību, jāizveido vietējā un Kopienas līmeņa plānošanas instrumenti, kas ļautu gan īstenot ekonomiskā un sociālā atbalsta un attīstības politiku, gan uzraudzības un sodu pasākumus;
65. aicina Komisiju izvērtēt iespēju cīņu pret nedeklarētu nodarbinātību papildināt ar finanšu politiku, kurā noteikts atbalsts reģionāliem un vietējiem plāniem;

(1) OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

66. aicina Komisiju izstrādāt dalībvalstīs īstenojamu izmēģinājuma projektu, ņemot vērā dažu dalībvalstu paraugpraksi un līdzīgus modeļus tam, kādu ar projektu "2 Plus" izstrādāja Luksemburgā (kuram līdzfinansējumu nodrošināja Eiropas Sociālais fonds saskaņā ar tā programmas 3. mērķi), lai ar tālāk tekstā minētajiem paņēmieniem ierobežotu nedeklarētu darbu un padarītu to nepievilcīgu:

- vienkāršojot darba devējam izvirzītās administratīvās prasības, vienlaikus garantējot darba ņēmēju sociālo apdrošināšanu,
- nodrošinot darba devējam pievilcīgu nodokļu sistēmu, it īpaši nodokļu atskaitījumus, *inter alia*, attiecībā uz vietējā līmeņa darbu,
- nosakot atbrīvojumu no nodokļiem par jebkuru darbu, kas veikts par zemāku atalgojumu nekā dalībvalsts noteiktā summa;

67. uzskata, ka saistībā ar nedeklarētas nodarbinātības parādību būtu vēlams pētīt un novērtēt iespēju izmantot valsts atbalstu, uz kuru neattiecas paziņošanas pienākums, plaši interpretējot "darbavieta radīšanas" jēdzienu un "likumīgu darbavieta radīšanas" nozīmi; atzīmē, ka nedeklarēts darbs nav līdzvērtīgs reālam darbam un tādēļ aicinājums to legalizēt varētu būt "atbalsts darbavieta radīšanai";

68. norāda, ka sieviešu stāvoklis darba tirgū kopumā ir nestabilāks, kas bieži ir ar ģimeni saistītu ierobežojumu rezultāts, padarot grūtāku piekļuvi oficiālā darba tirgum un veicinot to, ka tiek pieņemts pienācīgi neapmaksāts un nedeklarēts darbs, kā arī ierobežojot tiesības strādāt sevis cienīgu darbu — tiesības, ko tik dedzīgi aizstāv Starptautiskā Darba organizācija, — jo īpaši mājāsaimniecēm, valstī nelegāli ieceļojušām sievietēm un sievietēm, kuras reizēm strādā vienlaikus gan pienācīgi neapmaksātu, gan nedeklarētu darbu;

69. uzskata, ka politika, kuru īstenojot grūtniecības atvaļinājumu un bērna kopšanas atvaļinājumu uzskaita kā darba laiku un par to maksā algu, mazinās ar ģimeni saistītu ierobežojumu negatīvās sekas un palīdzēs sievietēm profesionālās karjeras attīstībai un arī darba tirgus pareizai darbībai;

70. prasa finansēt pētījumu projektus darba drošības un veselības aizsardzības jomā un preventīvus veicināšanas pasākumus veselības un drošības darbavietā kultūras izplatīšanai, īpaši minot nozares, kurās ir vislielākais negadījumu risks un kurās galvenokārt sastopama nedeklarēta nodarbinātība; uzskata, ka ir jāizpēta saistība starp negadījumiem darba vietā un nelegālu nodarbinātību, pamatojoties uz informāciju par nāves gadījumiem;

71. uzskata, ka piemērota apmācību politika ir sākumpunkts cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību;

72. iesaka panākt valsts, reģionāla un vietēja līmeņa vienošanos, piedaloties sociālajām iestādēm un darba devēju organizācijām, ar mērķi noteikt pienākumu pārraudzīt un pakāpeniski izskaust nedeklarētu nodarbinātību;

73. atzinīgi vērtē Komisijas centienus paredzēt sodus tiem darba devējiem, kuri nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuru uzturēšanās nav likumīga, tomēr pauž nožēlu par to, ka nav pasākumu, ar kuriem cīnīties pret to trešo valstu valstspiederīgo izmantošanu, kuri nelikumīgi uzturas ES;

74. uzsver to būtisko ietekmi uz nedeklarētu nodarbinātību, kādu rada iepriekš minētais Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko ievieš sankcijas pret darba devējiem, kas izmanto trešo valstu pilsoņus, kuri nelikumīgi uzturas Eiropas Savienībā, pakalpojumus, un pauž bažas par to, ka tiek ieviesti represīvi pasākumi, pirms ir noteikta jebkāda kopēja noteikumu un politikas sistēma par tiesisku piekļuvi darba tirgum;

75. atzīmē Padomes direktīvas priekšlikumā iekļautos uzlabojumus attiecībā uz vienotu pieprasījuma procedūru vienotas uzturēšanās atļaujas izsniegšanai, kas ļauj trešo valstu valstspiederīgajiem dzīvot un strādāt dalībvalsts teritorijā un ievieš kopēju tiesību pamatu darba ņēmējiem no trešām valstīm, kas legāli dzīvo dalībvalstī (COM(2007)0638), tomēr pauž nožēlu, ka vēl daudz kas darāms, lai nodrošinātu tiesības, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23.—27. pantā;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

76. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai samazinātu īpašo nedeklarēti nodarbināto imigrantu apdraudējumu;
77. uzskata, ka nelikumīgā situācijā nonākušu iecelotāju nodarbinātības jautājums ir sarežģīta problēma, kuru nevar atrisināt, izmantojot tikai sankcijas pret darba devējiem, bet ir vajadzīgi arī plaša mēroga starpnozaru pasākumi; turklāt uzskata, ka ir jāgarantē atbilstība Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pamatnostādņem attiecībā uz atbalstu viesstrādniekiem, kuri cenšas nodrošināt savu tiesību ievērošanu;
78. uzskata, ka, lai izskaustu nedeklarētu nodarbinātību, ir vajadzīga globāla pieeja, ņemot vērā to, ka neatkarīgi no tā, vai darbinieki ir legāli vai nelegāli imigranti, ir jāsaģlabā un jāsekmē to iebraukšo darba ņēmēju tiesības, kurus nodarbina darba devēji;
79. uzskata, ka nelegālo imigrantu nedeklarētas nodarbinātības apkarošana var būt efektīva tikai tad, ja tiek atvērti legālas imigrācijas kanāli, lai Eiropas Savienību nodrošinātu ar tai nepieciešamo darbaspēku no trešām valstīm neatkarīgi no tā, vai tas ir augsti kvalificēts vai ne tik kvalificēts darbaspēks;
80. uzskata, ka cīņu pret ēnu ekonomikas apjoma palielināšanos un it īpaši pret nelegālo iecelotāju izmantošanu darbā var pamatot ne tikai ar repatriācijas politiku, bet arī ar instrumentiem un mehānismiem, ar kuriem novērš un cīnās pret migrējošo darba ņēmēju ekspluatēšanu, paredzot cilvēka pamattiesību atzīšanu un ievērošanu;
81. aicina visas dalībvalstis steidzami parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par rīcību pret cilvēku tirdzniecību;
82. aicina dalībvalstis noteikt vai pastiprināt piemērotus tiesību aktus, lai mudinātu imigrantus, kas ir izmantošanas upuri, ziņot par savu stāvokli, kas jo īpaši sekmētu efektīvāku nedeklarētas nodarbinātības apkarošanu;
83. atbalsta apvienotu finanšu, nodokļu un darba pārbaužu procedūras, lai cīnītos pret nedeklarētu nodarbinātību;
84. aicina Komisiju Kopienas līmenī sekmēt administratīvo sadarbību un labas prakses apmaiņu cīņā pret ēnu ekonomiku;
85. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Sociālās integrācijas veicināšana un nabadzības apkarošana ES

P6_TA(2008)0467

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par sociālās aizsardzības modernizēšanu, lai panāktu lielāku sociālo taisnīgumu un ekonomisko kohēziju — no darba tirgus atstumtu cilvēku aktīvas sociālās integrācijas pastiprināšanu (COM(2007)0620),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par ES līmeņa rīcības apspriešanu, lai veicinātu no darba tirgus tālāk esošo cilvēku aktīvu integrāciju (COM(2006)0044), un Komisijas dienestu kopsavilkuma ziņojumu par šo apspriežu rezultātiem,

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Padomes 1992. gada 24. jūnija Ieteikumu 92/441/EEK par kopējiem kritērijiem attiecībā uz resursu pietiekamību un sociālās palīdzības vietu sociālās aizsardzības sistēmā ⁽¹⁾ un Padomes 1992. gada 27. jūlija Ieteikumu 92/442/EEK par sociālās aizsardzības mērķu un politiku konvergenci ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas atzinumu par taisnīgu darba samaksu (COM(1993)0388),
- ņemot vērā dalībvalstu reformu programmas saistībā ar Lisabonas stratēģiju, valstu ziņojumus par stratēģijām sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai 2006.—2008. gadam un aktualizētus datus par 2007. gadu, ko iesniegušas dalībvalstis,
- ņemot vērā kopīgo ziņojumu par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu 2008. gadā (COM(2008)0042) un kopīgo ziņojumu par nodarbinātību 2007.—2008. gadā, ko Padome apstiprināja 2008. gada 13. un 14. martā,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas darba grupas 2008. gada janvāra ziņojumu par bērnu nabadzību un labklājību ES,
- ņemot vērā ANO 1966. gada Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām,
- ņemot vērā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 3., 16., 18., 23., 25., 26. un 29. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas rezolūcijas Nr. A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, A/RES/50/107,
- ņemot vērā ANO Ekonomikas un sociālo lietu padomes dokumentus E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 un E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- ņemot vērā ANO 1979. gadā pieņemto Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā 2000. gada ANO Tūkstošgades attīstības mērķus, jo īpaši nabadzības un bada apkarošanu (pirmais mērķis), vispārējās pamatizglītības sasniegšanu (otrais mērķis), vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanu vīriešiem un sievietēm (trešais mērķis) un vides aizsardzību (septītais mērķis),
- ņemot vērā ANO 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām (UNRC) un tās fakultatīvo protokolu par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju,
- ņemot vērā ANO 1990. gada Starptautisko Konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,
- ņemot vērā ANO 2002. gada Starptautisko rīcības plānu saistībā ar novecošanu,
- ņemot vērā ANO 2006. gada Konvenciju par invalīdu tiesībām un tās fakultatīvo protokolu,
- ņemot vērā SDO Konvenciju Nr. 26 un Nr. 131 par minimālās algas noteikšanu,
- ņemot vērā ANO un SDO pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Veicināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem — ES ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē" (COM(2006)0249) un Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba veicināšanu visiem ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 245, 26.8.1992., 46. lpp.

⁽²⁾ OV L 245, 26.8.1992., 49. lpp.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā nodarbinātības un sociālo lietu ministru neoficiālās sanāksmes, kura notika 2007. gada 18.—20. janvārī Berlīnē, secinājumus par “labu darbu”,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 34., 35. un 36. pantu, kas īpaši paredz tiesības uz sociālo palīdzību un mājokli, cilvēka veselības augsta līmeņa aizsardzību un piekļuvi pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi,
- ņemot vērā 1989. gada Kopienas Hartu par strādājošo sociālajām pamattiesībām un 1996. gadā pārskatīto Eiropas Padomes Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā Eiropas sociālo partneru ieteikumus ziņojumā par Eiropas darba tirgus galvenajiem uzdevumiem — Eiropas sociālo partneru 2007. gada 18. oktobra kopīgo analīzes ziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa rezolūciju par romu stāvokli Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2003. gada 5. jūnija rezolūciju par atklātās koordinācijas metodes piemērošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Sociālās realitātes analīze — starpposma ziņojums 2007. gada pavasara Eiropadomes sanāksmei” (COM(2007)0063) un Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par sociālās realitātes analīzi ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām” (COM(2006)0367) un Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju par šo paziņojumu ⁽⁶⁾, jo īpaši tās 94.—117. punktu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Atjaunotas saistības veidot sociālu Eiropu — stiprināt atklāto koordinācijas metodi sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai” (COM(2008)0418),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu (2010) (COM(2007)0797) un 2008. gada 17. jūnijā pieņemto Parlamenta nostāju ⁽⁷⁾ šajā jautājumā,
- ņemot vērā tā 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā iegūtos datus un ieteikumus, kas pausti ANO ģenerāļsekretāra nozīmīgajā 2006. gada pētījumā par vardarbību pret bērniem, un kurā kā bērnu ļaunprātīgas izmantošanas riska faktori tiek minēta ekonomiskā nevienlīdzība un sociālā atstumtība,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 9. jūlija atzinumu par jaunu Eiropas sociālās rīcības programmu,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 18. jūnija atzinumu par aktīvu integrāciju,

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV C 45 E, 23.2.2006., 129. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 68 E, 18.3.2004., 604. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0163.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Virzība uz Eiropas Enerģijas patērētāju tiesību hartu” (COM(2007)0386),
- ņemot vērā EK līguma 136. līdz 145. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6-0364/2008),
- A. tā kā Nicas 2000. gada 7.—9. decembra Eiropadome noteica mērķi līdz 2010. gadam sasniegt ievērojamu un izmērojamu nabadzības un sociālās atstumtības samazinājumu; tā kā jāuzlabo centieni, lai sasniegtu šo mērķi;
- B. tā kā Lisabonas Eiropadome 2000. gada 23.—24. martā vienojās līdz 2010. gadam Eiropā izskaust bērnu nabadzību;
- C. tā kā Nicas Eiropadome 2000. gada 7.—9. decembrī aicināja dalībvalstis nodrošināt 1992. gada ieteikuma izpildes pārbaudi attiecībā uz minimālajiem garantētajiem līdzekļiem, kas jānodrošina sociālās aizsardzības sistēmām;
- D. tā kā Padomes Ieteikumā 92/441/EEK ir atzītas “cilvēka pamattiesības uz pietiekamiem resursiem un sociālo palīdzību, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi”;
- E. tā kā 1989. gada Kopienas Hartā par strādājošo sociālajām pamattiesībām tiek atzītas darba ņēmēju tiesības uz taisnīgu atalgojumu; tā kā 1993. gadā Parlaments un Komisija risināja jautājumu par nepieciešamību izstrādāt koordinētu politiku attiecībā uz minimālo algu, lai īstenotu darba ņēmēju tiesības uz atalgojumu, kas ir “pietiekams pienācīga dzīves līmeņa nodrošināšanai”;
- F. tā kā 2001. gadā, kad Savienība uzsāka saistības nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanā, 55 miljoni cilvēku Savienībā dzīvoja uz nabadzības riska robežas zemo ienākumu dēļ (ES 15 dalībvalstīs aptuveni 15 % iedzīvotāju); tā kā 2005. gadā šis rādītājs ir pieaudzis līdz 78 miljoniem (16 % ES 25 dalībvalstu iedzīvotāju);
- G. tā kā pastāvīgā darba samaksas atšķirība starp dzimumiem liek sievietēm būt sliktākā situācijā attiecībā uz nabadzības novēršanu;
- H. tā kā, nesaņemot visus sociālos pabalstus, nabadzības risks Savienībā, jo īpaši sievietēm, palielinātos no 16 % līdz 40 % vai 25 %, atskaitot pensijas maksājumus;
- I. tā kā īsāka, lēnāka un sliktāk apmaksāta sieviešu profesionālā karjera ietekmē arī risku sievietēm nonākt nabadzībā, jo īpaši sievietēm pēc 65 gadiem (21 % jeb par 5 procentpunktiem vairāk nekā vīriešiem);
- J. tā kā bērni un jaunieši ir gandrīz viena trešā daļa Savienības iedzīvotāju un 19 miljoni bērnu dzīvo uz nabadzības riska robežas, un no kuriem daudzi ir atšķirti no ģimenes tās nabadzības dēļ; tā kā ir sarežģīta saikne starp nabadzību, vecāku pienākumiem un bērnu labklājību atšķirīgos sociālos apstākļos, tostarp bērnu aizsardzībā pret visu veidu ļaunprātīgu izmantošanu;
- K. tā kā jo īpaši galēja nabadzība un sociāla atstumtība ir visu cilvēktiesību pārkāpums;
- L. tā kā ievērojama Savienības iedzīvotāju daļa joprojām ir sociāli atstumta, jo viena no piecām personām dzīvo standartiem neatbilstošā mājoklī un katru dienu aptuveni 1,8 miljoni cilvēku meklē pajumti speciālās bezpajumtniekiem paredzētās patversmēs, 10 % iedzīvotāju dzīvo māsaimniecībās, kur nevienam nav darba, ilgtermiņa bezdarbs tuvojas 4 %, 31 miljons jeb 15 % darba ņēmēju saņem ārkārtīgi zemas algas, 8 % jeb 17 miljoni darba ņēmēju, lai gan ir nodarbināti, saskaras ar zemu ienākumu radītu nabadzību, kā arī agri skolu pametušo īpatsvars ir vairāk nekā 15 % un joprojām pastāv “digitālā plaisa” (44 % ES iedzīvotāju nav nekādu datorprasmju vai interneta lietošanas prasmju);

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- M. tā kā nabadzība un nevienlīdzība neproporcionāli skar sievietes; tā kā vidējie sieviešu ienākumi ir tikai 55 % vīriešu ienākumu; tā kā nabadzība vecumā īpaši un nesamērīgāk skar sievietes; tā kā ir nepieņemami, ka kvalitatīvu pakalpojumu nepieejamība palielina nabadzības risku sievietēm;
- N. tā kā reģionālajām un vietējām varas iestādēm jau tagad ir ievērojama atbildība par vispārējo sabiedrisko pakalpojumu un pabalstu nodrošināšanu, taču vienlaikus tās izjūt ierobežota valsts budžeta spiedienu;
- O. tā kā ieguldījumi bērnos un jauniešos palīdz vairo ekonomisko labklājību visiem un palīdz pārraut trūkuma loku un tā kā ir būtiski novērst problēmas un iejaukties, tiklīdz tās ir identificētas, lai saglabātu bērnu izredzes dzīvē;
- P. tā kā nabadzība un bezdarbs ir saistīts ar sliktu veselības stāvokli un nepietiekamu veselības aprūpes pieejamību tādu faktoru dēļ kā nepilnvērtīgs uzturs, sliktāki dzīves apstākļi nabadzīgā vidē, nepiemērots mājoklis un stress;
- Q. tā kā nevienlīdzības, nabadzības un sociālās atstumtības sekas ir savstarpēji saistītas, un tāpēc dalībvalstu līmenī ir jāizstrādā saskaņota stratēģija, kurā tiktu pievērsta uzmanība ne tikai ienākumiem un bagātībai, bet arī tādiem jautājumiem kā, piemēram, nodarbinātība, izglītība, veselības aprūpes pakalpojumi, informācijas sabiedrība, kultūra un transports, kā arī nākamo paaudžu dzīves izredzes;
- R. tā kā laikposmā no 2000. gada līdz 2005. gadam nevienlīdzība ienākumu sadalījumā Savienībā (S20/S80 rādītājs) ievērojami pieaugusi — no 4,5 līdz 4,9 saskaņā ar Eiropas Savienības statistikas par ienākumiem un dzīves apstākļiem datiem (EU-SILC), kad 2005. gadā 20 % bagātāko Eiropas iedzīvotāju saņēma gandrīz 5 reizes augstākus ienākumus nekā pārējie 80 % iedzīvotāju;
- S. tā kā pēc ieslodzījuma, nenodrošinot pienācīgu rehabilitāciju un izglītību, bieži vien seko vienīgi turpmāka sociāla atstumtība un bezdarbs;
- T. tā kā 16 % Savienības strādājošo iedzīvotāju kopskaita ir invalīdi (2002. gada Eurostat dati); tā kā invalīdu, tostarp cilvēku ar garīgās veselības traucējumiem, vecāka gadagājuma cilvēku un etnisko minoritāšu bezdarba līmenis visā Savienībā joprojām ir nepieņemami augsts; tā kā 500 000 invalīdu joprojām dzīvo lielās slēgtās pastāvīgas uzturēšanās iestādēs,

Vēl aptverošāka pieeja attiecībā uz aktīvu sociālo integrāciju

1. atzinīgi vērtē Komisijas pieeju aktīvas integrācijas īstenošanai; uzskata, ka par aktīvas sociālās integrācijas politikas galveno mērķi jāizvirza pamattiesību īstenošana, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāji dzīvo cilvēka cienīgu dzīvi un piedalās sabiedrības dzīvē un darba tirgū;
2. uzskata, ka ar aktīvas integrācijas politiku mērķtiecīgi jāietekmē nabadzības un sociālās atstumtības izskausanas process gan attiecībā uz nodarbinātajiem ("strādājošie nabagi"), gan tiem, kuri nestrādā algotu darbu; atbalsta Komisijas viedokli, ka vēl aptverošākas pieejas pamatā, risinot aktīvas integrācijas mērķus, jābūt tādiem kopējiem principiem kā:
  - a) pietiekams ienākumu atbalsts, lai novērstu sociālo atstumtību: dalībvalstīm saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālātes principu ir jānosaka viegli pieejamas minimālo ienākumu shēmas, attiecīgi pabalsti un sociālā palīdzība, un šiem līdzekļiem jānodrošina pietiekami resursi, kurus papildina aktīvas integrācijas politikas stratēģisks plāns, lai cilvēkiem palīdzētu izkļūt no nabadzības un lai novērstu sociālo atstumtību (atzīmējot, ka aktīvas integrācijas politikai jāveicina taisnīgākas sociālās aizsardzības sistēmas un jānodrošina arī īpaši papildu atbalstoši pasākumi (piemēram, rehabilitācija, profesionālā apmācība, konsultēšana, bērnu aprūpe, mājokļi, valodas apmācība migrantiem, atbalsta pakalpojumi), lai dotu iedzīvotājiem iespēju dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi);

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- b) saikne ar iekļaujošiem darba tirgiem: aktīvas integrācijas politiku būtu jāvērs uz stabilas un drošas kvalitatīvas nodarbinātības radīšanu, darbavieta pievilcības uzlabošanu, kvalitatīvu darbavieta izveidi, augsta līmeņa veselības aizsardzības un drošības sniegšanu, ražīguma paaugstināšanu un aktīvu atbalstu tiem, kuri ir nelabvēlīgākajās situācijās, — veicot īpašus atbalsta pasākumus un pakalpojumus, lai palielinātu nodarbinātības iespējas un palīdzot cilvēkiem saglabāt vietu darba tirgū, attīstot uzņēmējdarbību un nodrošinot palīdzību darba meklējumos, kā arī sniegt palīdzību attiecībā uz augstas kvalitātes izglītību, profesionālo apmācību, kvalifikācijas celšanu un mūžizglītību, individuālām konsultācijām, īpaša atbalsta un subsidētu nodarbinātību tādām mazāk aizsargātām grupām kā darba ņēmējiem invalīdiem;
- c) saikne ar labāku piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem: būtisku pakalpojumu — (sociālo pakalpojumu, vispārējās (tautsaimnieciskas) nozīmes pakalpojumu) — piekļuves iespējas, pieejamība, atklātība, pārredzamība, vispusība un kvalitāte ir jāpaaugstina, lai veicinātu sociālo un teritoriālo kohēziju, nodrošinātu pamattiesības un pienācīgas kvalitātes eksistenci, it īpaši tādām sabiedrības neaizsargātām un nelabvēlīgos apstākļos esošām iedzīvotāju grupām kā invalīdi, vecāka gadagājuma cilvēki, vienvecāka ģimenes un lielas [daudzbērnu] ģimenes, un pakalpojumu plānošanā ņemt vērā dažādu iedzīvotāju grupu vajadzības; jāizvairās no turpmākas sabiedrisko un sociālo pakalpojumu privatizācijas, ja ar to nenodrošina visiem iedzīvotājiem pakalpojumu pieejamību, kvalitāti un piekļuves iespējas;
- d) dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana, diskriminācijas novēršana un aktīva līdzdalība: aktīvas integrācijas politikai ir jānodrošina vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšana un jāsekmē visu veidu diskriminācijas izskaušana visos iepriekš minētajos aktīvas sociālās integrācijas aspektos; aktīva līdzdalība: būtu jāsekmē laba pārvaldība, visu attiecīgo dalībnieku līdzdalība un integrācija, tieši iesaistot stratēģiju izstrādē, vadībā, īstenošanā un novērtēšanā trūkuma un nevienlīdzības skartos un sociāli atstumtos iedzīvotājus kā valsts, tā Eiropas līmenī, — jo īpaši tos cilvēkus, kuri dzīvo galējas nabadzības apstākļos —, kā arī sociālos partnerus, nevalstiskās organizācijas un plašsaziņas līdzekļus;

3. uzskata, ka jāpaplašina un jāaktualizē Padomes Ieteikums 92/441/EEK, ņemot vērā Savienības sociālās realitātes analīzes rezultātus un ierosināto visaptverošo pieeju aktīvai integrācijai, kā arī to, ka minētajā ieteikumā būtu pienācīgi jāievēro tādu jaunu sociālu risku parādīšanās, kas saistīti ar demogrāfiskām izmaiņām, zināšanu sabiedrību un pakalpojumu ekonomiku;

4. atbalsta Komisijas viedokli, ka vēl aptverošākā pieeja aktīvai integrācijai būtu jāpiegriež īpaša uzmanība arī bērnu nabadzības izskaušanai, tādas nevienlīdzības likvidēšanai, kas attiecas uz veselības aprūpes pieejamību un ārstēšanās rezultātiem, nabadzības un sociālās atstumtības problēmas risināšanai saistībā ar valsts un privātām pensijām un pensionēšanos, kā arī pienācīgas un augstas kvalitātes ilgtermiņa aprūpes nodrošināšanai;

Cilvēka cienīgai dzīvei pietiekamu ienākumu nodrošināšana ikvienam

5. norāda, ka vairākumā ES dalībvalstu (no 27 valstīm) darbojas valsts minimālo ienākumu shēmas, taču dažās tādu nav; mudina dalībvalstis, lai īstenotu sociālo integrāciju, nodrošināt garantētu minimālo ienākumu shēmu, kā arī rosina tās apmainīties ar paraugpraksi; atzīst, ka sociālās palīdzības sniegšanas gadījumā dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, lai pilsoņi izprastu un spētu izmantot savas tiesības;

6. pauž dziļu nožēlu, ka dažās dalībvalstīs netiek ievērots Padomes Ieteikums 92/441/EEK, kurā atzītas "cilvēka pamattiesības uz pietiekamiem resursiem un sociālo palīdzību, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi";

7. piekrīt Komisijas viedoklim, ka vairākumā dalībvalstu sociālās palīdzības līmeņi ir jau zem nabadzības riska robežas; uzstāj, ka ienākumu atbalsta shēmu galvenajam mērķim ir jābūt tādām, lai cilvēki varētu izkļūt no nabadzības un lai viņi varētu dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi; aicina Komisiju pārbaudīt, vai beznosacījumu pamatienākumi visiem iedzīvotājiem būtu efektīvs veids, kā apkarot nabadzību;

8. aicina Komisiju sniegt sīki izstrādātu pārskatu par to, vai dalībvalstu noteikumi labklājības jomā (tostarp minimālās ienākumu shēmas un attiecīgie pabalsti, bezdarbs, invaliditāte un apgādnieka zaudējuma pabalsti, likumā noteiktās un papildu pensiju sistēmas, priekšlaicīgas pensionēšanās pabalsti) nodrošina ienākumus, kuri ir virs Savienības nabadzības riska robežas, proti, 60 % vidējo izlīdzināto ienākumu apjomā valstī;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

9. iesaka Komisijai apsvērt vienotas metodes izveidi, lai aprēķinātu iztikas minimuma apjomu un dzīves dārdzību (preču un pakalpojumu grozs), lai nodrošinātu nabadzības robežas salīdzināmu noteikšanu un definētu nepieciešamās sociālās intervences kritērijus;
10. norāda, ka risks nonākt galējā nabadzībā sievietēm ir lielāks nekā vīriešiem; norāda, ka pastāvīgā nabadzības feminizācijas tendence Eiropas sabiedrībā mūsdienās parāda to, ka pašreizējās sociālās aizsardzības sistēmas un daudzas Eiropas Savienības sociālās, ekonomiskās un nodarbinātības politikas pamatnostādnes nav izstrādātas, lai apmierinātu sieviešu vajadzības un risinātu sieviešu darba atšķirības; uzsver, ka sieviešu nabadzība un sociālā atstumtība Eiropā prasa specifisku, dažādu un dzimumiem atbilstīgu politisko atbildes reakciju;
11. norāda, ka adekvātas minimālo ienākumu shēmas ir būtisks priekšnosacījums tādi Eiropas Savienībai, kuras pamatā ir sociālais taisnīgums un vienlīdzīgas iespējas visiem; aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgus minimālos ienākumus bezdarba laikā un darbavietu maiņas laikā, īpašu uzmanību pievēršot tām sieviešu grupām, kurām ir papildu pienākumi;
12. aicina Padomi atbalstīt ES mērķi attiecībā uz minimālo ienākumu shēmām un ienākumu shēmu aizvietošanu ar uz iemaksām balstītām shēmām, lai nodrošinātu ienākumu atbalstu vismaz 60 % vidējo izlīdzināto ienākumu apjomā valstīs, un turklāt vienoties par termiņu, kad šim mērķim visās dalībvalstīs jābūt sasniegtam;
13. uzskata, ka risks nonākt nabadzībā sievietēm ir lielāks nekā vīriešiem, it īpaši vecumā, jo sociālās drošības sistēmu pamatā bieži ir nepārtraukta algota darba princips; prasa veidot tādas individualizētas tiesības saņemt pienācīgus minimālos ienākumus, kas nav atkarīgas no iemaksām, kuras saistītas ar darbu;
14. uzskata, ka nabadzības problēma, kas skar jau nodarbinātas personas, neatspoguļo taisnīgus darba apstākļus, un prasa pievērst īpašu uzmanību, lai labotu šo stāvokli tā, ka atalgojums kopumā un īpaši minimālās algas — neatkarīgi no tā, vai tās noteiktas tiesību aktos vai darba koplīgumā, — var nodrošināt pienācīgas kvalitātes dzīves līmeni;
15. aicina Padomi atbalstīt ES mērķi noteikt minimālās algas (tiesību aktos, darba koplīgumos valsts, reģionālajā un nozaru līmenī), lai nodrošinātu, ka atalgojums ir vismaz 60 % attiecīgo (valsts, nozaru u. c.) vidējo algu apjoma, un turklāt vienoties par termiņu, līdz kuram visās dalībvalstīs šis mērķis ir jāsasniedz;
16. norāda, ka sociālās integrācijas veicināšanai minimālo ienākumu shēmas būtu jāpapildina ar tādu atbalstošu pasākumu kopumu kā pasākumi sociālās integrācijas veicināšanai, piemēram, saistībā ar mājokļiem, ar atbalstu izglītībai, apmācībai, profesionālai pārkvalifikācijai un mūžizglītībai, kā arī pareizas ekonomikas pārvaldības un ienākumu atbalsta shēmu izveidei, lai palīdzētu segt izmaksas personām un mājsaimniecībām, — tā, lai apmierinātu dzīvošanas un mūžizglītības vajadzības, sevišķu vērību veltot palīdzībai vientuļiem cilvēkiem, vienvecāka ģimenēm un lielām [daudzbērnu] ģimenēm;
17. aicina dalībvalstis izpētīt savas ienākumu atbalsta shēmas, kuras bieži vien ir sarežģītas un neskaidras un kurām var būt savas īpatnības (un kuras var būt gan minimālās ienākumu shēmas un attiecīgie pabalsti, gan ienākumu shēmu aizvietošana ar uz iemaksām balstītām shēmām vai citas), lai uzlabotu to pieejamību, iedarbīgumu un efektivitāti;
18. uzskata, ka dalībvalstīm jānodrošina tādi mērķtiecīgi papildu pabalsti nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošām iedzīvotāju grupām (piemēram, invalīdiem vai hroniskiem slimniekiem, vientuļajiem vecākiem vai daudz bērnu ģimeņu mājsaimniecībām), ar kuriem sedz speciālas izmaksas, tostarp saistībā ar individuālu atbalstu, īpašu aprīkojumu izmantošanu un medicīnisku vai sociālu aprūpi, nosakot citstarp finansiālā ziņā pieejamu medikamentu cenu līmeni neaizsargātajām sociālajām grupām; uzsver, ka jānodrošina pienācīgas invaliditātes un vecuma pensijas;
19. atzīst, ka ir nevienlīdzīgs ienākumu sadalījums pašnodarbināto personu vidū un ka viena ceturtdaļa pašnodarbināto personu dzīvo zem nabadzības līmeņa, un tāpēc jāsniedz institucionālais atbalsts uzņēmējiem, lai izvairītos no nabadzības slazdiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

Bērnu nabadzības izskaušana — no analīzes līdz mērķtiecīgai politikai un īstenošanai

20. uzsver nozīmīgumu, kāds ir vispusīgai pieejai bērnu materiālai nodrošinātībai un labklājībai, un kuras pamatā ir ANO Konvencija par bērna tiesībām (UNRC), lai ģimenes, jo īpaši lielas [daudz bērnu] ģimenes, varētu gūt labumu no pietiekamiem ienākumiem un nodrošināt saviem bērniem piemērotu mājokli un uzturu, kā arī pienācīgas kvalitātes veselības, sociālos un izglītības pakalpojumus, ņemot vērā bērnu harmonisku attīstību gan fiziskajā, gan personības izaugsmes ziņā; taču atzīst, ka bērnu pamatvajadzībām būtu jāpiešķir prioritāte pār dalībvalstu finansiāliem apsvērumiem;

21. aicina ES iestādes, dalībvalstis un organizētās pilsoniskās sabiedrības apvienības nodrošināt, lai bērnu līdzdalība vienmēr tiek organizēta saskaņā ar drošas un jēgpilnas līdzdalības pamatprincipiem;

22. vērš uzmanību uz šādām visaptverošas pieejas dimensijām:

- a) atzīt, ka bērni un jaunieši ir pilsoņi un ka viņi ir neatkarīgas personas, kurām ir tiesības, kā arī to, ka viņi ir ģimenes daļa;
- b) nodrošināt, lai bērni augtu ģimenēs ar pietiekamiem resursiem, kas vajadzīgi viņu emocionālo, sociālo, fizisko, izglītojošo un kognitīvo vajadzību visu aspektu īstenošanai, jo īpaši sniedzot būtisku atbalstu vecākiem un ģimenēm, kuras dzīvo galējā nabadzībā, lai tās varētu iegūt līdzekļus vecāku pienākumu veikšanai, un tādējādi novērstu gadījumus, kad bērni tiek pamesti vai ievietoti aprūpes iestādēs vecāku grūto materiālo apstākļu dēļ;
- c) nodrošināt piekļuvi pakalpojumiem un iespējām, kas nepieciešami, lai visiem bērniem vairotu pašreizējo un nākotnes labklājību, pievēršot arī sevišķu uzmanību bērniem, kuriem vajadzīgs īpašs atbalsts (etniskās minoritātes, imigranti, ielu bērni un bērni invalīdi), palīdzot viņiem pilnībā attīstīt savas spējas un novēršot neaizsargātu stāvokli, jo īpaši no paaudzes paaudzē mantotu nabadzību, kā arī nodrošināt bērnu piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei;
- d) sniegt bērniem iespējas līdzdalībai sabiedriskajā dzīvē, tostarp tādu viņu vecumam atbilstošu lēmumu pieņemšanā, kas tieši ietekmē viņu dzīvi, kā arī izklaides pasākumos, sociālajā, sporta un kultūras dzīvē;
- e) sniegt finansiālu palīdzību lielām [daudz bērnu] ģimenēm, lai palīdzētu novērst iedzīvotāju skaita samazināšanos, kā arī palīdzēt vienvecāka ģimenēm audzināt vienu vai vairākus bērnus, līdztekus veicot pasākumus, lai atvieglotu viņu iestāšanos vai atgriešanos darba tirgū, — atgādina, ka šī tendence kļūst arvien izplatītāka un ka grūtības, ar kādām saskaras šādi vecāki, ir lielākas nekā abu vecāku ģimenēs;
- f) atzīt ģimenes nozīmību bērnu labklājības un attīstības nodrošināšanā;
- g) katrā gadījumā pirmām kārtām ņemot vērā bērna intereses, uzsver nozīmi, kāda ir ielu bērnu, pārdoto bērnu un nepilngadīgo bez pavadības atkalapvienošanai ar viņu ģimenēm; uzsver, ka atkalapvienošana ir jāpapildina ar īpašiem sociālās reintegrācijas pasākumiem, kad sociāli ekonomiskā situācija ir likusi bērnam iesaistīties tādās nelikumīgās ienākumu gūšanas darbībās kā prostitūcija un narkotiku tirdzniecība, kas kaitē bērna fiziskajai un morālajai attīstībai; prasa uzsākt kopīgu koordinētu darbību, lai novērstu ielu bērnu un to ģimeņu galējas atstumtības un nabadzības galvenos cēloņus, uzlabojot to piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem un apkarojot organizēto noziedzību; aicina Padomi vienoties par saistībām visas Eiropas mērogā, kuru pamatā būtu Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūcija "Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām", lai līdz 2015. gadam bērniem vairs nebūtu jādzīvo uz ielas;
- h) mudina dalībvalstis atzīt, ka galējas nabadzības, neaizsargātības, diskriminācijas un sociālās atstumtības apburtais loks bērniem un jo īpaši ielu bērniem rada sevišķu risku un ka ir vajadzīgi diferencēti un individualizēti pasākumi, lai likvidētu dažādos nelabvēlīgos apstākļus; mudina dalībvalstis atbalstīt ES kopīgos centienus apturēt bērnu tirdzniecību un prostitūciju, bērnu narkomāniju, vardarbību pret bērniem un jauniešu likumpārkāpumus;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

23. aicina Komisiju apsvērt bērnu nabadzības un sociālās atstumtības problēmu plašākā ES politikas kontekstā, risinot tādus jautājumus kā imigrācija, invaliditāte, diskriminācija, bērnu aizsardzība pret visu veidu sliktu izturēšanos un ļaunprātīgu izmantošanu, bērnu un pieaugušo aprūpētāji, vīriešu un sieviešu līdztiesība, ģimenes atbalsts, aktīva sociālā integrācija, aprūpe un izglītība kopš agrīna vecuma, mūžizglītība, kā arī darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošana;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis efektīvi īstenot vienādas samaksas par vienādu sociālās vērtības darbu principu un veikt sociālās aizsardzības sistēmu īpašu analīzi un reformu, un izstrādāt ES pamatnostādnes, lai reformētu sociālās aizsardzības sistēmas no dzimumu vienlīdzības skatupunkta, tostarp individualizējot tiesības uz sociālo nodrošinājumu, pielāgojot sociālo aizsardzību un pakalpojumus mainīgajām ģimenes struktūrām, kā arī nodrošinot, lai sociālās aizsardzības sistēmas labāk novērš sieviešu nestabilo situāciju un apmierina neaizsargātāko sieviešu grupu vajadzības;
25. aicina Komisiju uzlabot salīdzinošo novērtēšanu un uzraudzību saistībā ar atklāto koordinācijas metodi, izstrādāt kopējus rādītājus un vākt salīdzināmus kvalitatīvus datus un ilgtermiņa statistikas informāciju par bērnu stāvokli, kas attiektos uz visaptverošās metodes visiem aspektiem, lai cīnītos pret bērnu nabadzību un sociālo atstumtību, tostarp attiecībā arī uz bērnu un ģimeņu mājokļiem, tā, lai spētu uzraudzīt bērnu labklājību;
26. mudina Eiropas Kopienu Statistikas biroju izveidot saikni ar rādītāju kopumu, kas tiek izstrādāts, lai pārraudzītu ES pasākumu ietekmi uz bērnu tiesībām un labklājību, un ko uzdevusi veikt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra; norāda uz nepieciešamību pēc Komisijas, Pamattiesību aģentūras un dalībvalstu kopīgiem centieniem strādāt sadarbībā ar attiecīgajām ANO aģentūrām, starptautiskajām organizācijām un pētniecības centriem, lai uzlabotu salīdzinošu statistikas datu apkopošanu saistībā ar bērnu situāciju Savienībā, nepieciešamību, ko Parlaments minējis tā iepriekšminētajā 2008. gada 16. janvāra rezolūcijā; aicina dalībvalstis veikt visus iespējamus pasākumus, lai ievērotu 2008. gada 17. janvārī pieņemtajā Sociālās aizsardzības komitejas ziņojumā par bērnu nabadzību un labklājību pausto ieteikumu, kurā uzsvērts, ka dalībvalstīm ir jāpārskata dažādie datu avoti, kas ir pieejami valsts un vietējā līmenī, par bērniem neaizsargātās situācijās;
27. mudina dalībvalstis sākt piemērot preventīvas sistēmas, lai noskaidrotus kritiskas situācijas, piemēram, kad vecāki var zaudēt mājokli, pēkšņas bērnu izņemšanas no skolas gadījumos vai gadījumos, kad paši vecāki bērnībā cietuši no ļaunprātīgas izmantošanas; aicina dalībvalstis, piemērojot mehānismus riska grupu atbalsta nodrošināšanai, īstenot aktīvu politiku ar mērķi nepieļaut bērnu izstāšanos no skolas agrīnā vecumā;
28. mudina dalībvalstis, kuras vēl nav to veikušas, nodot pašvaldībām pilnvaras izveidot un vadīt sistēmas, lai palīdzētu grūtībās nonākušiem bērniem, un nodrošināt, ka tās ir pēc iespējas efektīvākas;
29. atbalsta Komisijas viedokli — lai sasniegtu labākos rezultātus bērnu nabadzības izskaušanā, ir jāpanāk līdzsvars starp daudzveidīgu modernu ģimeņu struktūru izveides mērķiem un mērķiem bērnu tiesību īstenošanā;
30. aicina Komisiju veicināt labi līdzsvarotu dažādu jomu politiku, kura ir atbilstīgi finansēta un kurai izvirzīti skaidri mērķi un uzdevumi, ņemot vērā dalībvalstu īpatnības un īpaši pievēršoties savlaicīgas intervences pasākumiem;
31. aicina dalībvalstis stiprināt savstarpēju mācīšanās procesu un uzraudzību par to, cik sekmīgi vai nesekmīgi tiek īstenota politika bērnu nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanā;
32. uzsver, cik svarīga ir integrēta visaptveroša ģimeņu politika, ar kuru ne tikai paredz aktīvu integrāciju, bet arī risina visus bērnu un ģimenes labklājības aspektus un izskauž bērnu nabadzību un sociālo atstumtību Savienībā;
33. aicina dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi par bērnu līdzdalību un veicināt viņu iesaistīšanu to lēmumu pieņemšanā, kas saistīti ar viņu nākotni, jo bērnu līdzdalība ir labākais veids, kā veicināt bērna nākotnes izredzes;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

34. atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu saistības īstenot ANO Konvenciju par bērna tiesībām; aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot skaidru saikni starp bērnu tiesību aizsardzības programmu un bērnu nabadzības un atstumtības izskaušanas programmu, jo bērnu nabadzība un iespēju atņemšana ir cilvēka pamattiesību pārkāpums; mudina dalībvalstis, izstrādājot sociālās integrācijas stratēģijas, ņemt vērā konvencijas komitejas ieteikumus, atbildot uz valstu iesniegtajiem īstenošanas pārskatiem un nevalstisko organizāciju alternatīvajiem ziņojumiem;

35. norāda, ka pakalpojumu un maksājumu atvieglojumu ziņā vienvecāka ģimenēm nedrīkst būt sliktāki apstākļi kā pāriem ar bērniem;

36. mudina dalībvalstis izstrādāt valsts stratēģijas bērnu nabadzības samazināšanai un izskaušanai, piemērojot diferencētu pieeju, kurā ņemtas vērā nabadzības līmeņa atšķirības atkarībā no attiecīgā reģiona un bērnu vecuma;

37. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visiem bērniem un ģimenēm, tostarp tiem, kas dzīvo nabadzībā un ir sociāli atstumti, ir pieejami kvalitatīvi sociālās aprūpes pakalpojumi, kuru sniedzēji skaidri apzinās nabadzības ietekmi uz ģimenēm, tostarp saistībā ar paaugstinātu risku un ietekmi uz bērnu jaunprātīgu izmantošanu un sliktu izturēšanos pret bērniem;

Nodarbinātības politika sociāli iekļaujoša darba tirgus nodrošināšanai

38. piekrīt Komisijas viedoklim, ka nodarbinātība ir labākais veids, kā izvairīties no nabadzības un sociālās atstumtības, taču tā ne vienmēr ir garantija, jo saskaņā ar oficiālajiem statistikas datiem 8 % darba ņēmēju Savienībā draud nabadzība; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis efektīvi īstenot Direktīvu 2000/78/EK;

39. aicina dalībvalstis efektīvāk īstenot pašreizējos Kopienas tiesību aktus nodarbinātības un sociālo lietu jomā;

40. norāda, ka 20 miljonus cilvēku, jo īpaši sievietes, Savienībā ietekmē strādājošo nabadzība, t. i., 6 % kopējā iedzīvotāju skaita un 36 % strādājošo draud strādājošo nabadzība; aicina dalībvalstis vienoties par minimālās algas tiesību aktiem kā aktīvās integrācijas neatņemamu elementu;

41. uzsver, ka nepilna laika darba īpatsvars Savienībā sievietēm ir 31 %, bet vīriešiem — 7,4 %; uzsver, ka nepilnas slodzes nodarbinātība sievietēm bieži vien ir tikai niecīgs un margināls darbs pusslodzē ar zemu atalgojumu un nepietiekamu sociālo aizsardzību; norāda, ka tādēļ sievietēm ir lielāks risks nonākt nabadzībā, it īpaši vecumā, jo pensijas no nepilna darba laika darba ļoti bieži nav pietiekamas, lai dzīvotu neatkarīgu dzīvi;

42. uzskata, ka nelabvēlīgākos apstākļos dzīvojošu iedzīvotāju grupu aktīvai iekļaušanai darba tirgū nepieciešami šādi īpaši pasākumi:

i) personas attīstības atbalstīšana, sniedzot izglītības, apmācības un mūžizglītības, tostarp IT prasmju apgušanas, iespējas un novērtējumu, kā arī ģimenes stabilitātes, sociālās integrācijas un iekļaušanas pirms nodarbinātības veicināšana, atzīstot, ka katra paša individuālai atbildībai par integrēšanos sabiedrībā ir liela nozīme un ka tā būtu jāsekmē;

ii) iespējami plašākas pieejas informācijai un individualizētas piekļuves nodrošināšana drošai, stabilai un augsti kvalificētai nodarbinātībai saskaņā ar personas vajadzībām un spējām; to šķēršļu likvidēšana, kas cilvēkiem neļauj iesaistīties vai atgriezties darba tirgū, īpašu vērību pievēršot vienvecāka ģimenēm, un pakāpeniskas un elastīgas pensionēšanās atbalstīšana, lai palielinātu vecāka gadagājuma cilvēku ienākumus un nepieļautu viņu nonākšanu trūkumā;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

iii) nodarbinātības un vietas darba tirgū saglabāšanas veicināšana ar atbalsta pasākumiem (piemēram, apmācību darbavietā un mūžizglītības iespējām), uzņēmējdarbības attīstība, kā arī darba organizācija, kas palīdz atstumtiem cilvēkiem iekļautie darba vietā vai darba tirgū un saskaņot darbu ar centieniem risināt ar sociāli nelabvēlīgiem apstākļiem saistītas problēmas (piemēram, mājokļa trūkumu, aprūpes pienākumus vai veselības problēmas);

iv) darba izbeigšanas uzraudzība attiecībā uz pensijas vecuma personām saistībā ar darbvietu atbrīvošanu;

43. uzskata, ka "darbam jāatmaksājas" politikai būtu jārisina problēmas, kuru dēļ iedzīvotāji darba tirgus zemākā algotajā segmentā nokļūst zemas darba samaksas slazdā un ciklā, kad periodiski strādā par zemu darba samaksu vai negūst ienākumus, un saistībā ar kurām personu nedrošas, zemi atalgotas, zemas kvalitātes darbavietas, darbavietas ar zemu ražīgumu mijas ar bezdarbu un/vai pasivitāti; uzsver, ka, risinot bezdarba un sociālo pabalstu jautājumus, pirmām kārtām nepieciešama elastdrošības pieeja; uzskata, ka sociālās labklājības sistēmām aktīvi jāmotivē cilvēki meklēt jaunas darba iespējas, vienlaikus mudinot viņus būt atvērtiem pārmaiņām un samazinot viņiem ienākumu zaudējumus, un nodrošinot izglītības iespējas; mudina politikas veidotājus "darbam jāatmaksājas" politikas izstrādē izmantot elastdrošības koncepciju;

44. aicina dalībvalstis pārskatīt "aktivizēšanas politiku", kura balstās uz pārāk ierobežotiem noteikumiem un nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem to saņēmējiem un kura piespiež cilvēkus nodarboties ar zemas kvalifikācijas darbu, ar kuru nevar nodrošināt pienācīgas kvalitātes dzīves līmeni;

45. iesaka, ka jāatrod līdzsvars starp personu individuālo atbildību un sociālā atbalsta nodrošināšanu, lai dotu iespēju ikvienam dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un līdzdarboties sabiedrībā;

46. uzsver Padomes nostāju, ka aktīva darba tirgus politikai jāveicina "labs darbs" un augšupejoša sociāla mobilitāte un jānodrošina priekšnoteikumi regulārai, ienesīgai nodarbinātībai ar atbilstīgu sociālo aizsardzību un pienācīgas kvalitātes darba apstākļiem, un atalgojumu;

47. uzsver potenciālu, kāds ir sociālai ekonomikai, sociāliem uzņēmumiem, bezpeļņas sektoram un valsts nodarbinātības sektoram, lai sniegtu atbalstītas nodarbinātības iespējas un darba vidi mazāk aizsargātām grupām, un kurš ir jāizpēta un pilnībā jāatbalsta dalībvalstīs un saskaņā ar Kopienas politiku (Eiropas Sociālo fondu, reģionālajiem un kohēzijas fondiem utt.);

48. piekrīt Komisijas viedoklim, ka attiecībā uz tām personām, kuras dažādu iemeslu dēļ (piemēram, nopietnas invaliditātes, vecuma vai nespējas, pastāvīgas nabadzības un iepriekšējo paaudžu nabadzības un/vai diskriminācijas ietekmes, ģimenes vai aprūpes pienākumu sloga vai iespēju trūkuma, kas saistīts ar vietējo teritoriju, dēļ) nespēj strādāt, aktīvas integrācijas politikā jāparedz ienākumu atbalsts un atbalstoši pasākumi, lai novērstu nabadzību un sociālo atstumtību un sniegtu iespēju šīm personām dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi un līdzdarboties sabiedrībā;

49. aicina dalībvalstis samazināt fiskālo spiedienu ne tikai uz zemāku ienākumu guvējiem, bet arī attiecībā uz tiem, kam ir vidēji ienākumi, lai darba ņēmēji neiekļūtu zema atalgojuma slazdos un lai ierobežotu neregistrēta darba veikšanu;

50. vērš uzmanību uz sociālajām izmaiņām Eiropā, kuras ietekmē māsaimniecību sociālo raksturu; prasa ņemt vērā šīs izmaiņas, lai darba tirgū nojauktu barjeras nestrādājošiem partneriem, gadījumos, kad kopā dzīvo neprecēts pāris;

51. uzskata, ka sociālajai ekonomikai un sociālajiem uzņēmumiem jānodrošina pienācīgas kvalitātes darba apstākļi un atalgojums un jāveicina arī dzimumu līdztiesības un nediskriminācijas politika (piemēram, attiecībā uz atšķirību izskaušanu sievietes un vīriešu darba samaksā, darba koplīgumu ievērošanu, minimālo algu maksāšanu un vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanu);

52. atzīmē — lai gan ir apsveicama virzība uz plašāku dalību augstākajā izglītībā, dalībvalstis jāmudina saglabāt un ieviest stažēšanos darbā; aicina dalībvalstis izstrādāt saskaņotas politikas nostādnes attiecībā uz stažēšanos, sniedzot obligātās garantijas un pienācīgu atalgojumu, kā arī cīnīties pret pašreizējām tendencēm pārvērst darbu par neapmaksātu praksi;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

53. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt saskaņotu pieeju profesionālās orientācijas procesam dalībvalstu izglītības sistēmās visā Savienībā, pamatojoties uz līdzīgām praktisko mācību programmām, kas dotu iespēju jauniešiem apgūt arodapmācību viņu izvēlētajā profesijā karjeras attīstības gaitā; norāda, ka mācību sistēmām būtu jāpamatojas uz diplomu un apliecību par arodizglītību savstarpēju atzīšanu un tajās būtu jāiekļauj valodu apmācība nolūkā novērst saziņas barjeras Savienībā; uzskata, ka pārkvalificēšanās pasākumiem būtu jārada līdzsvars starp emocionālo un profesionālo labklājību, lai profesionāla pārkvalificēšanās netiktu uzskatīta par apgrūtinājumu vai šķērslī profesionālai izaugsmei;

54. vērš uzmanību uz to, ka jāveicina jauniešu, vecāku cilvēku un migrantu aktīva integrācija visos centienos, lai izveidotu iekļaujošu darba tirgu; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis izstrādāt steidzamu pasākumu kopumu, lai cīnītos pret neregistrētu darbu, piespiedu bērnu darbu un darba ņēmēju ļaunprātīgu ekspluatāciju un lai noskaidrotu maldinošos pārratumus, kas radušies, jaucot ekonomisko migrāciju ar patvēruma meklēšanu, kā arī abus iepriekš minētos ar nelegālo imigrāciju; aicina dalībvalstis izstrādāt tiesību aktus, lai novērstu mazāk aizsargātu darba ņēmēju ekspluatāciju piespiedu darbā, kā arī parakstīt un ratificēt ANO Konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;

Kvalitatīvu pakalpojumu nodrošināšana un to pieejamības garantēšana neaizsargātām un nelabvēlīgos apstākļos esošu iedzīvotāju grupām

55. atzinīgi vērtē Komisijas viedokli, ka obligātajām un papildu sociālās nodrošināšanas sistēmām, veselības aprūpes pakalpojumiem un vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem jābūt profilaktiskiem un sociāli saliedējošiem, tiem jāsekmē sociālā iekļaušana un jāaizstāv pamattiesības; norāda, ka jānodrošina kvalitatīvas, pieejamas un izmaksu ziņā pieņemamas ilgtermiņa aprūpes pilnveidošana tiem, kam tā ir nepieciešama, un atbalsts aprūpētājiem; aicina dalībvalstis noteikt problēmas, ar ko saskaras aprūpētāji, kuri bieži vien ir spiesti palikt ārpus darba tirgus, un risināt šīs problēmas;

56. piekrīt Komisijas viedoklim, ka visiem vispārējās nozīmes pakalpojumiem, tostarp ar tīkliem saistītu nozaru pakalpojumiem, piemēram, transporta, telekomunikāciju, enerģētikas un citiem komunālajiem un finanšu pakalpojumiem, jāierāda nozīmīga vieta, lai nodrošinātu sociālo un teritoriālo kohēziju, un tiem jāsekmē aktīva integrācija;

57. uzsver, ka ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības uz piekļuvi precēm un pakalpojumiem, un tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas horizontālas direktīvas priekšlikumu, ar ko papildina Direktīvu 2000/78/EK un aptver visu veidu diskrimināciju, kuras iemesli minēti EK līguma 13. pantā, un ar kuru palīdzētu ne tikai nodarbinātībā, bet arī citās dzīves jomās cīnīties pret diskrimināciju invaliditātes, vecuma, reliģijas vai pārliecības, vai dzimumorientācijas dēļ; vienlaikus uzskata, ka būtu jāpastiprina centieni saistībā ar pašreizējo Kopienas direktīvu īstenošanu diskriminācijas novēršanas jomā;

58. aicina dalībvalstis apsvērt sociālu iepriekšnoteiktu tarifu ieviešanu neaizsargātām iedzīvotāju grupām, piemēram, enerģijas un sabiedriskā transporta jomā, un iespēju radīšanu mikrokreditu saņemšanai, lai veicinātu aktīvu integrāciju, kā arī bezmaksas veselības aprūpi un izglītības iespējas iedzīvotājiem, kuriem ir materiālas grūtības;

59. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt saistības universālo pakalpojumu sniegšanai (piemēram, telekomunikāciju un pasta pakalpojumu jomā), lai uzlabotu piekļuvi būtiskiem pakalpojumiem un to finansiālu pieejamību un lai sekmētu arī saistības mērķtiecīgiem sabiedriskiem pakalpojumiem, tādējādi risinot mazāk aizsargātu un nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošu iedzīvotāju grupu vajadzības;

60. aicina Padomi vienoties par ES mēroga saistībām, lai līdz 2015. gadam atrisinātu bezpajumtniecības problēmu, un prasa dalībvalstīm izstrādāt integrētas politikas pamatnostādnes, lai nodrošinātu piekļuvi kvalitatīviem un izmaksu ziņā pieejamiem mājokļiem visiem; mudina dalībvalstis izstrādāt "plānus ārkārtas situācijai ziemā", iekļaujot tos plašākā stratēģijā bezpajumtniecības problēmas risināšanā, kā arī izveidot aģentūras, kas sniegtu palīdzību un risinātu mājokļu jautājumus iedzīvotāju grupām, kuras skar diskriminācija; iesaka vākt salīdzināmus datus par bezpajumtniecības un trūcīgu mājokļu problēmas apjomu; aicina Komisiju izstrādāt vienotu ES pamatdefinīciju attiecībā uz bezpajumtniecību un sniegt ikgadējus aktualizētus datus par pasākumiem, ko dalībvalsts veikušas, lai izbeigtu bezpajumtniecības problēmu, un par gūtajiem rezultātiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

61. mudina dalībvalstis līdz 2012. gadam samazināt bērnu nabadzību par 50 %, samazinājuma novērtējumā ņemot vērā rādītājus, kuri nav vienīgi ekonomiska rakstura, un kas būtu pirmās saistības virzībā uz bērnu nabadzības izskaušanu Savienībā, kā arī piešķirt pietiekamus resursus, lai sasniegtu šo mērķi; uzskata, ka rādītājos, pēc kuriem novērtē šo samazinājumu, būtu īpaši jāņem vērā arī to ģimeņu bērni, kuras dzīvo galējā nabadzībā;
62. uzsver svarīgumu, kāds ir tādu integrētu pakalpojumu veicināšanai, kuri risinātu nabadzības un sociālās atstumtības daudzējādos jautājumus, piemēram, saikni starp nabadzību un bezpajumtniecību, vardarbību, veselību un garīgo veselību, izglītības līmeni, sociālo integrāciju un integrāciju sabiedrībā, piekļuves trūkumu informācijas tehnoloģijām un infrastruktūrai un "digitālās plaisas" plašināšanos;
63. aicina dalībvalstis piemērot principu par veselības aspektu iekļaušanu visās politikas jomās un izstrādāt integrētu sociālo un veselības aizsardzības politiku, lai cīnītos pret nevienlīdzību saistībā ar veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu, profilaksi un ārstēšanās rezultātiem, jo īpaši attiecībā uz mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām un tiem, kuriem šie pakalpojumi ir visgrūtāk sasniedzami;
64. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt brīvprātīgu darbību un palīdzēt sociāli integrēties cilvēkiem, kuri zaudējuši vietu darba tirgū vai tajā vairs nepiedalās;
65. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pievēršas jautājumam par pakalpojumu labāku sasniedzamību (pieejamību un finansiālā ziņā iespējamu piekļuvi) un labāku kvalitāti (izmantotāju iesaistīšana, uzraudzība, izpildes novērtējums, labi darba apstākļi, vienlīdzība saistībā ar darbā pieņemšanas politiku un pakalpojumu sniegšanu, pakalpojumu un attiecīgu fizisku infrastruktūru koordinācija un integrācija);
66. aicina dalībvalstis uzlabot sabiedrisko pakalpojumu koordināciju, jo īpaši saiknes starp bērniem un pieaugušajiem paredzētiem pakalpojumiem; mudina dalībvalstis saistībā ar bērnu audzināšanu ieviest mācības vecākiem dažādās jomās, kurās vecākiem trūkst zināšanu nabadzības dēļ, un nodrošināt, ka bērnu palīdzības līnijām ir pietiekami resursi; uzsver, ka sabiedrisko pakalpojumu sistēmai, kura paredzēta bērniem un ģimenēm, ir jānodrošina, ka pareizas struktūras, stimuli, darba izpildes vadības sistēmas, finansējuma plūsmas un darbaspēks darbojas un ka attiecīgajiem darbiniekiem ir atbilstīgās prasmes, zināšanas un pārliecība, nodrošinot labāku profilaksi un agrīnu intervenci, un ka pakalpojumi apmierina to izmantotāju, it īpaši mazāk aizsargātu ģimeņu, vajadzības;
67. aicina dalībvalstis pievērst lielāku uzmanību tam, ka dotāciju samazināšana īpašiem pakalpojumiem, piemēram, līdzekļiem skolas pusdienām, bezmaksas mācību materiāliem un skolas autobusiem, kā arī būtiskām brīvā laika un ārpusskolas mācību iespējām, varētu tieši izraisīt sociālo atstumtību, jo īpaši bērniem no sociāli neaizsargātām ģimenēm; uzsver, ka dalībvalstīm jānodrošina vienādas integrācijas iespējas visiem bērniem, izmantojot aktīvu sporta politiku skolās un piekļuvi informācijas tehnoloģijām; aicina Komisiju vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu sarakstā iekļaut tādus pakalpojumus bērniem kā bērnu aprūpe, skolas transports un skolēnu ēdināšana;
68. atzinīgi vērtē invalīdu neievietošanu speciālās iestādēs, taču atzīmē, ka tāpēc jāveicina vispusīga kvalitatīva vietējās kopienas atbalsta un atbilstīga aprūpes pakalpojumu līmeņa nodrošināšana, atbalstot neatkarīgu dzīvošanu, kā arī tiesības uz individuālu palīdzību, tiesības kontrolēt personīgo budžetu un pilnvērtīgu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē;
69. uzsver, ka dalībvalstīm jāveicina visaptverošu vietējā, reģionālā un valsts līmeņa novecošanas stratēģiju izstrāde un īstenošana;
70. uzskata, ka vairāk centieni gan dalībvalstu, gan ES līmenī jāvelta tam, lai apzinātu, izpētītu vardarbību ģimenē, kā arī bērnu un vecāku cilvēku ļaunprātīgu izmantošanu un vērstos pret to;
71. aicina dalībvalstis izstrādāt konstruktīvāku pieeju narkotiku apkaršanas politikai, vairāk uzsverot izglītību un atkarības ārstēšanu, nevis kriminālsankcijas;
72. aicina dalībvalstis piešķirt prioritāti tādiem valsts pasākumiem veselības aprūpes jomā, ar kuriem mērķtiecīgi cenšas novērst nevienlīdzību, kāda attiecībā uz veselības stāvokli un veselības aprūpes pieejamības līmeni ir daudzu etnisko minoritāšu kopienās;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

73. atzīmē, ka alkohola un narkotisko lietošana var izraisīt noziedzību, bezdarbu un sociālo atstumtību visās dalībvalstīs; uzskata, ka tāpēc ir nepieņemami, ka daudziem vienīgais ceļš kā piekļūt šādi ārstēšanai un padomiem ved cauri cietuma sistēmai;

74. uzsver, ka ir daudzas invaliditātes formas, tostarp kustību traucējumi, redzes traucējumi, dzirdes traucējumi, garīgās veselības problēmas, hroniskas slimības un mācīšanās spēju traucējumi; uzsver, ka cilvēkiem ar vairākām invaliditātes formām ir īpaši lielas problēmas — tāpat kā cilvēkiem, kurus diskriminē vairākos veidos;

75. prasa izbeigt garīgi slimo un personu ar mācīšanās spēju traucējumiem stigmatizāciju, veicināt garīgo veselību un labklājību un veikt preventīvus pasākumus attiecībā uz garīgiem traucējumiem, kā arī piešķirt lielākus līdzekļus ārstēšanai un aprūpei;

76. aicina dalībvalstis īstenot likumdošanu cilvēku tirdzniecības un diskriminācijas izskaušanas jomā un jo īpaši parakstīt, ratificēt un īstenot Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību;

77. mudina dalībvalstis nodrošināt patvēruma politiku, kas balstītos uz cilvēktiesībām, saskaņā ar ANO Konvenciju par bēgļa statusu un citām attiecīgajām cilvēktiesībām, vienlaikus pieliekot pūles, lai pārtrauktu patvēruma meklētāju atkarību no pabalstiem, ļaujot viņiem strādāt, un apsvērt legālu imigrācijas ceļu attīstību;

Politikas koordinācijas uzlabošana un visu attiecīgo ieinteresēto pušu iesaistīšana

78. pauž nožēlu, ka Komisijas kopīgajā 2008. gada ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju nav pietiekami uzsvērti stratēģija nabadzības izskaušanai un sociālās atstumtības pārvarēšanai;

79. piekrīt Komisijas viedoklim, ka aktīvas integrācijas pieejai jāveicina integrēts īstenošanas process ES, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī, iesaistot visus atbilstīgos dalībniekus (sociālos partnerus, NVO, vietējās un reģionālās iestādes utt.) un arī jānodrošina pašu iedzīvotāju, kuri atrodas nelabvēlīgos apstākļos, aktīva līdzdalība stratēģiju izstrādē, pārvaldībā, īstenošanā un novērtēšanā;

80. uzsver, ka vajadzīga vienotu pasākumu sistēma Eiropas mērogā, lai novērstu jebkādas ļaunprātīgas izmantošanas veidus attiecībā uz minoritātēm, invalīdiem un gados vecākiem cilvēkiem un sodītu par šādu rīcību, īstenojot konkrētu pārrobežu darbību, lai uzlabotu šo iedzīvotāju neaizsargāto stāvokli, tostarp materiālā ziņā;

81. aicina Padomi un Komisiju pievērst pastiprinātu uzmanību nabadzības izskaušanai un sociālās integrācijas veicināšanai saistībā ar 2008.—2012. gada Sociālo programmu; prasa skaidrāku apņemšanos saistībā ar atklātās koordinācijas metodes sociālajā aizsardzībā un sociālajā integrācijā nākamo ciklu, ieviešot jaunu, dinamisku un iedarbīgu Kopienas stratēģiju, kurā izvirzīti nozīmīgi mērķi un paredzēti efektīvi instrumenti un uzraudzības mehānismi, kas vērsti uz nabadzības, sociālās atstumtības un nevienlīdzības izskaušanu; aicina Padomi un Komisiju risināt problēmas attiecībā uz dažādiem koordinācijas procesiem (Lisabonas stratēģija, ES ilgtspējīgas attīstības stratēģija, sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas atklātā koordinācijas metode) tā, lai nodrošinātu skaidru apņemšanos virzīties uz nabadzības izskaušanu, un visos minētajos procesos veicināt sociālo integrāciju;

82. aicina Komisiju, Sociālās aizsardzības komiteju un dalībvalstis noteikt īpašus dzimumu līdztiesības uzdevumus un mērķus, lai cīnītos pret nabadzību un sociālo atstumtību, tostarp politisku pasākumu kopumu, lai sniegtu atbalstu tām sievietu grupām, kuras saskaras ar lielāku nabadzības un sociālās atstumtības risku, piemēram, netradicionālajām un viena vecāka ģimenēm, imigrantēm, sievietēm bēgļiem un etnisko minoritāšu sievietēm, vecākām sievietēm un invalīdēm;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

83. rosina sociālos partnerus turpināt centienus, kas jau sākti saistībā ar Eiropas sociālo partneru kopējo analīzi un 2006.—2008. gada darba programmu attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos dzīvojošu personu integrēšanu darba tirgū; uzskata, ka ir nepieciešama labāka pārvaldība, lai koordinētu sociālo partneru veicamos pasākumus, kas saistīti ar darba tirgu, no vienas puses, un plašāku pilsonisko dialogu (NVO utt.) par sociālo integrāciju, no otras puses;

84. atbalsta Komisijas viedokli, ka, ņemot vērā Ieteikuma 92/441/EEK un sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas atklātās koordinācijas metodes aktualizēšanu, jāizstrādā atbilstīgi rādītāji un visaptverošas valstu sistēmas attiecībā uz datu par nabadzību un sociālo atstumtību vākšanu un analīzi (piemēram, statistikas dati par vidējo izmantojamo ienākumu apjomu, mājsaimniecības patēriņu, cenu līmeni, minimālām algām, minimālo ienākumu shēmām un atbilstošiem pabalstiem); uzskata, ka sociālās integrācijas stratēģiju uzraudzībai un īstenošanas novērtēšanai, kā arī dalībvalstu progresa ziņojumiem jāparāda, vai ikvienā dalībvalstī tiek ievērotas pamattiesības uz pietiekamiem resursiem un sociālo palīdzību, lai dotu cilvēkiem iespēju dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi;

85. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Atjaunotas saistības veidot sociālu Eiropu — stiprināt atklāto koordinācijas metodes sociālajai aizsardzībai un sociālajai integrācijai” (COM(2008)0418), kurā ierosināts stiprināt sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas AKM, uzlabojot tās redzamību un darba metodes un stiprinot tās un citu politikas jomu mijiedarbību; īpaši atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus noteikt mērķus, lai samazinātu nabadzību (kopumā, bērnu nabadzību, strādājošo nabadzību un pastāvīgu ilgtermiņa nabadzību) un lai nodrošinātu minimālu ienākumu līmeni, izmantojot pensiju shēmas, un veselības aprūpes pieejamību un kvalitāti (samazinot bērnu mirstību, uzlabojot veselību un palielinot dzīves ilgumu utt.);

86. aicina dalībvalstis īstenot efektīvus pasākumus, lai sasniegtu Barselonas mērķus attiecībā uz bērnu aprūpes pakalpojumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt ieteikumus, kā apmierināt vajadzību pēc aprūpes pakalpojumiem Eiropā (īpaši attiecībā uz bērnu un citu apgādājamo personu aprūpes organizēšanu un finansēšanu), tostarp nosakot precīzus mērķus un rādītājus, lai līdz 2015. gadam visā Savienībā nodrošinātu bērnu aprūpes iespējas 90 % bērnu no dzimšanas līdz obligātajam skolas vecumam un pietiekamu aprūpes līmeni citām apgādājamām personām; uzsver, ka visiem pakalpojumiem būtu jāatbilst tādiem kritērijiem kā pieņemama cena, pieejamība un laba kvalitāte, lai bērnu audzināšana un apgādājamo personu aprūpe vairs nebūtu īpašs “nabadzības riska faktors” sievietēm;

87. uzsver, ka vistālāk no darba tirgus esošajām personām būtu jāgūst vairāk labuma no tādām Kopienas programmām kā Eiropas Sociālais fonds un EQUAL iniciatīva; aicina Komisiju, pamatojoties uz sociālās integrācijas rādītājiem, novērtēt struktūrfondu ieguldījumu atklātās koordinācijas metodes mērķu izpildē un mudināt izmantot jaunās Eiropas Sociālā fonda (ESF) regulas un “Progress” programmas noteikumus, lai atbalstītu aktīvas integrācijas pasākumus un izpētītu iespējas izmantot ESF finanšu līdzekļus vai paredzētu īpašu finansējumu Kopienas iniciatīvai šajā jomā; uzskata, ka tas veicinās arī labas prakses tīklu izveidi cīņā ar nabadzību un rosinās pieredzes apmaiņu dalībvalstu vidū;

88. aicina Komisiju un dalībvalstis apņemties veikt efektīvu darbību saistībā ar nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gada pasākumiem, ar kuriem būtu jāīsteno būtisks solis uz priekšu ilgtermiņa centienos cīņā ar nabadzību;

89. aicina Komisiju atbalstīt saprātīgu un drošu bērnu līdzdalību visos jautājumos, kas viņus ietekmē, nodrošinot, ka visiem bērniem ir vienlīdzīgas iespējas tikt iesaistītiem;

*

* *

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Sociālās aizsardzības komitejai.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

IASCF: Struktūras pārskats — IASB pārskatatbildība un sastāvs — pārmaiņu ierosinājumi

P6_TA(2008)0469

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija “IASCF: Struktūras pārskats — IASB pārskatatbildība un sastāvs — pārmaiņu ierosinājumi”

(2010/C 9 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2008. gada 8. jūlija secinājumus, jo īpaši attiecībā uz Starptautisko grāmatvedības standartu padomes (IASB) pārvaldību,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā tā 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju par starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (IFRS) un Starptautiskās grāmatvedības standartu padomes (IASB) pārvaldību ⁽²⁾,
  - ņemot vērā projektu Komisijas 2007. gada 21. novembra regulai (EK) Nr. 1358/2007, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1725/2003, ar ko pieņem noteiktus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002: starptautiskais finanšu pārskatu standarts (IFRS) 8 ⁽³⁾ attiecībā uz darbības segmentu atklāšanu, un Parlamenta 2007. gada 14. novembra rezolūciju par projektu Komisijas regulai ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā tā 2007. gada 14. novembra rezolūciju par projektu Komisijas regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 809/2004 attiecībā uz grāmatvedības standartiem, saskaņā ar kuriem tiek sagatavota prospektos iekļaujamā vēsturiskā informācija, un par projektu Komisijas lēmumam par to, kā trešo valstu vērtspapīru emitenti izmanto informāciju, ko sagatavo saskaņā ar starptautiski atzītiem grāmatvedības standartiem ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā tā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par trešo valstu emitentu izmantotiem grāmatvedības standartiem un to ekvivalenci ar SFPS, kā minēts Prospektu direktīvas un Atklātības prasību direktīvas īstenošanas pasākumu projektā ⁽⁶⁾, kas paredz nosacījumus, ar kādiem Eiropas Savienība ir apstiprinājusi konverģences un ekvivalences procesu starp Eiropas Savienības pieņemto IFRS un ASV vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem (GAAPs),
  - ņemot vērā Starptautiskā uzskaites standartu komitejas fonda (IASCF) 2008. gada jūlija publicēto dokumentu “Struktūras pārskats — IASB pārskatatbildība un sastāvs — pārmaiņu ierosinājumi”,
  - ņemot vērā 8. pantu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁷⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā ES emitentiem prasa konsolidēto finanšu pārskatu sagatavošanā piemērot starptautiskos grāmatvedības standartus;

⁽¹⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ OV L 304, 22.11.2007., 9. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 116. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

1. atzīmē, ka IASCF ir ierosinājusi izveidot uzraudzības grupu, uzskata, ka uzraudzības grupai ir jābūt pilnvarotai ieteikt kandidātus kā pārvaldītājus un jābūt atbildīgai par pārvaldītāju izvēli, ievērojot saskaņotu kandidātu izvirzīšanas procedūru;
2. aicina uzraudzības grupu iesaistīties IASB darba kārtības izveidē, lai nodrošinātu pārredzamību un pārskatatbildību; atzīst, ka turpmāku grāmatvedības standartu noteikšanas procesam ir jānotiek bez nevajadzīgas iejaukšanās un jāveic pilnībā konsultējoties ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp ieguldītājiem;
3. pauž šaubas attiecībā uz uzraudzības grupas izveides iespēju šajā stadijā pirms IASB pārvaldības pārskatīšanas konsultāciju procesa otrā posma uzsākšanas un bez skaidra priekšstata par saikni, kas jāizveido starp uzraudzības grupu un IASCF konstitūciju;
4. atzīmē, ka uzraudzības grupai ir jāatspoguļo līdzsvars starp pasaules nozīmīgākajām valūtu zonām, kultūru daudzveidība, attīstīto un jaunās tirgus ekonomikas valstu intereses un starptautiskās iestādes, kurām ir pārskatatbildības prasības attiecībā pret valsts varas iestādēm un aktīvi jāiesaistās finanšu pārskatu pārredzamības sekmēšanā, kā arī kapitāla tirgu izveides un efektīvas funkcionēšanas veicināšanā, kas ir garantija, lai izvairītos no procikliskuma un nodrošinātu finanšu tirgu stabilitāti un novērstu sistēmisku risku; uzskata, ka Bāzeles Komiteja būtu arī jāiekļauj uzraudzības grupā; atzīmē un apstiprina, ka ir ierosināts, lai sākumā uzraudzības grupas sastāvā būtu:
  - atbildīgais Eiropas Komisijas pārstāvis,
  - IOSCO Jauno tirgus ekonomikas valstu komitejas priekšsēdētājs,
  - IOSCO Tehniskās komitejas priekšsēdētājs (vai priekšsēdētāja vietnieks, vai norīkotais vērtspapīru komisijas priekšsēdētājs gadījumos, ja IOSCO Tehniskās komitejas priekšsēdētājs ir vai nu ES vērtspapīru regulators, vai Japānas Finanšu pakalpojumu iestādes pilnvarotais pārstāvis, vai ASV Vērtspapīru un biržu komisijas priekšsēdētājs),
  - Japānas Finanšu pakalpojumu iestādes pilnvarotais pārstāvis,
  - ASV Vērtspapīru un biržu komisijas priekšsēdētājs, kā arī
  - Bāzeles Banku uzraudzības komitejas priekšsēdētājs;
5. pauž nožēlu, ka ar Eiropas Parlamentu nav apspriesta starptautiskās grāmatvedības padomdevēju grupas izveide;
6. uzskata, ka uzraudzības grupā ir jābūt arī ES finanšu tirgus regulatoriem; uzsver, ka uzraudzības grupā nevienam iestādei nedrīkst pārstāvēt vairāk nekā viens pārstāvis;
7. norāda uz uzraudzības grupas institucionālā mehānisma sarežģītību; uzsver, ka ir nepieciešams, lai uzraudzības grupai būtu efektīvi sadarbības mehānismi, tā lai nodrošinātu uzraudzības grupas darbību un izpildītu tās galvenos pienākumus; uzsver, ka uzraudzības grupas locekļiem ir jābūt pietiekamām kompetencēm, lai nodrošinātu, ka viņus var uzskatīt par politiski atbildīgiem;
8. pauž bažas, ka daži no ieteiktajiem uzraudzības grupas locekļiem nepieprasa iekšzemes emitentiem piemērot IFRS; uzskata, ka līdzdalība uzraudzības grupā tikai tad būs efektīva, ja apņemsies ieviest IFRS kā iekšzemes standartu; uzsver, ka uzraudzības grupā nevienam iestādei nedrīkst pārstāvēt vairāk kā viens pārstāvis;
9. atzīst, ka IASCF priekšlikumā arī paredz paplašināt IASB sastāvu par 2 locekļiem, kopā sasniedzot 16 locekļus; uzskata, ka paplašināšana ir pieņemama, jo tā varētu panākt līdzsvarotāku IASB, īpaši, ja IASCF priekšlikumu grozīja, lai nodrošinātu paralēlu attieksmi pret pasaules nozīmīgākajām valūtu zonām;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

10. prasa, lai saprašanās memorandu noslēdz starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, tā lai noteiktu likumdevēju asociācijas nosacījumus uzraudzības grupas darbā, ja šāda grupa tiek izveidota šajā stadijā;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai un Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Situācija Baltkrievijā

P6_TA(2008)0470

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par stāvokli Baltkrievijā pēc 2008. gada 28. septembra parlamenta vēlēšanām

(2010/C 9 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Baltkrievijā, jo īpaši 2008. gada 22. maija rezolūciju ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 21. novembra deklarāciju par Eiropas Savienības gatavību Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) ietvaros atjaunot attiecības ar Baltkrieviju un tās iedzīvotājiem,
  - ņemot vērā Padomes 2008. gada 26. augusta prezidentūras deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par Sergeja Parsjukeviča un Andreja Kima atbrīvošanu,
  - ņemot vērā Padomes 2008. gada 15.-16. septembra secinājumus par Baltkrieviju,
  - ņemot vērā EDSO vēlēšanu novērošanas misijas Baltkrievijā 2008. gada 29. septembra provizorisko atzinumu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes prezidentvalsts 2008. gada 30. septembra paziņojumu par parlamenta vēlēšanām Baltkrievijā,
  - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā pēc tam, kad Baltkrievijas iestādes laikposmā no 2008. gada 16. līdz 20. augustam atbrīvoja politieslodzītos Aleksandru Kozuļinu, Sergeju Parsjukeviču un Andreju Kimu, Baltkrievijā apcietinājumā neatrodas neviens starptautiski atzīts politieslodzītais;
- B. tā kā politieslodzīto atbrīvošanu Eiropas Savienībā uzskatīja par nozīmīgu soli ceļā uz demokrātijas pamatvērtību, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu Baltkrievijā un tādējādi tika izpildīts viens no priekšnosacījumiem, lai pārskatītu tos ierobežojošos pasākumus, kas pašlaik tiek piemēroti attiecībā uz dažiem vadošajiem politiķiem Baltkrievijā, kā arī lai pakāpeniski atjaunotu attiecības ar Baltkrieviju;
- C. tā kā 2008. gada 10. jūlijā prezidents Aleksandrs Lukašenko publiski aicināja vēlēšanas organizēt atklāti un demokrātiski un to apstiprināja, 2008. gada 29. augustā uzstājoties televīzijā un apsolot, ka vēlēšanas būs tik godīgas, kā vēl nekad;
- D. tā kā 2008. gada 28. septembrī paredzēto parlamenta vēlēšanu demokrātisku norisi un plurālismu Eiropas Savienībā uzskatīja par vēl vienu iespēju Baltkrievijai parādīt, ka tā ievēro demokrātiskas vērtības un Eiropas standartus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0239.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- E. tā kā šajā kontekstā ES atzinīgi novērtēja EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) novērotāju ierašanos, uzsvēra, cik svarīgi ir nodrošināt šiem novērotājiem efektīvu piekļuvi visiem vēlēšanu procesa posmiem, tostarp balsu skaitīšanai, kā arī īpaši norādīja, cik svarīgi ir nodrošināt opozīcijas tiesības gan attiecībā uz balotēšanos vēlēšanās, gan arī attiecībā uz piekļuvi vēlēšanu uzraudzības komisijām un plašsaziņas līdzekļiem;
- F. tā kā ES, ja vēlēšanas noritētu bez starpgadījumiem, bija gatava sākt pārskatīt ierobežojošos pasākumus attiecībā uz Baltkrievijas vadītājiem, kā arī pieņemt pozitīvus un konkrētus pasākumus, lai pakāpeniski atjaunotu attiecības ar Baltkrieviju;
- G. tā kā Baltkrievijas Apvienoto demokrātisko spēku (ADS) prasība par to, lai valdība iesaistītos atklātā dialogā par vēlēšanu procesu, palika neievērota; tā kā opozīcijas kandidāti pauda bažas par vēlēšanu procesa godīgumu, minot viņu neuzticību balsošanas procesam un sagaidāmajai balsu skaitīšanas gaitai;
- H. tā kā EDSO vēlēšanu novērošanas misija tās provizoriskajos secinājumos norādīja, ka, neskatoties uz dažiem nenozīmīgiem uzlabojumiem, 2008. gada 28. septembra vēlēšanās galu galā netika ievēroti starptautiskie standarti: tās notika stingri kontrolētos apstākļos, pirmsvēlēšanu kampaņa bija tikko pamanāma un balsu skaitīšana un rezultātu apkopošana no dažādiem vēlēšanu iecirkņiem nebija pārredzama;
- I. tā kā opozīcija, kura neieguva nevienu no 110 vietām, paziņoja, ka vēlēšanas bija farss, pauda bažas, ka prezidenta A. Lukašenko "flirts" ar demokrātiju ir beidzies, un aicināja ES un ASV neatzīt vēlēšanu rezultātus;
- J. tā kā Baltkrievijas Centrālās vēlēšanu komisijas vadītāja Lidija Jermošina paziņoja, ka vēlēšanas bija "brīvas un godīgas";
- K. tā kā vēlāk vēlēšanu dienā Minskā protestēja apmēram 800 opozīcijas atbalstītāju,
1. paūz gandarījumu par to, ka politiešlodzītie Aleksandrs Kozuļins, Sergejs Parsjukičs un Andrejs Kims tika atbrīvoti; tomēr joprojām sagaida, ka viņi varēs izmantot visas pilsoņu tiesības, ko Baltkrievijas Republikas konstitūcija garantē visiem Baltkrievijas pilsoņiem;
  2. paūz vilšanos par to, ka Baltkrievijas demokrātiskajā attīstībā netika īstenoti nozīmīgi sasniegumi, uz ko Baltkrievijas pilsoņu interesēs cerēja ES, un ka, neskatoties uz dažiem nenozīmīgiem uzlabojumiem, 2008. gada 28. septembra parlamenta vēlēšanās Baltkrievijā galu galā netika ievēroti starptautiskie standarti;
  3. uzskata, ka Baltkrievijā ievēlētā parlamenta demokrātiskā legitimitāte ir apšaubāma;
  4. paūz bažas par to, ka opozīcijas rīkoto 2008. gada 28. septembra mītiņu Minskā Iekšlietu ministrija raksturoja kā sabiedriskās kārtības rupju pārkāpumu, kā arī par ziņojumiem, ka informācija par mītiņu tiks iesniegta Ģenerālprokuratūrai juridiska novērtējuma veikšanai; aicina Baltkrievijas iestādes ievērot tādas pamattiesības kā pulcēšanās brīvība un vārda brīvība, kas noteiktas Baltkrievijas konstitūcijā;
  5. norāda — lai gan ES ir ņēmusi vērā vairāku demokrātiskās opozīcijas aktīvistu neseno atbrīvošanu un cerējusi, ka vēlēšanu organizācija uzlabosies, pastāvīgā nespēja sarīkot brīvas un taisnīgas vēlēšanas arī turpmāk kavēs Baltkrievijas attīstību un būs nopietna problēma Baltkrievijas un Eiropas Savienības attiecībās;
  6. aicina Baltkrievijas valdību apstiprināt paziņojumus par tās gatavību uzlabot sadarbību ar ES un radīt labvēlīgākus apstākļus apspriežu uzsākšanai starp ES un Baltkrieviju;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

7. šajā sakarā aicina Baltkrievijas valdību censties panākt, lai nākotnē tiktu organizētas patiesi demokrātiskas vēlēšanas atbilstoši starptautiskajiem demokrātijas standartiem, ieviešot izmaiņas vēlēšanu likumā un praksē, piemēram:

- a) radot godīgus apstākļus un iespējas, lai visi kandidāti varētu rīkot patiesu priekšvēlēšanu kampaņu;
- b) nodrošinot, ka visas vēlēšanās iesaistītās puses ir pārstāvētas visos vēlēšanu komisiju līmeņos, jo īpaši vēlēšanu iecirkņu komisiju līmenī;
- c) nodrošinot, ka balstu skaitīšana notiek, izslēdzot jebkādas aizdomas par krāpšanās iespēju šajā procedūrā;
- d) atceļot iepriekšējās balsošanas procedūru vai vismaz garantējot, ka iepriekšējās balsošanas gaitā nodoto balsu skaitīšana ir atdalīta no vispārējās balsu skaitīšanas procedūras un tās rezultāti tiek reģistrēti atsevišķā vēlēšanu protokolā;

8. aicina Baltkrievijas valdību ievērot cilvēktiesības:

- a) veicot nepieciešamās izmaiņas Baltkrievijas Kriminālkodeksā, atceļot tā 193., 367., 368. un 369-1. pantu, dažus no kuriem, jo īpaši 193. pantu, min organizācija "Amnesty International" un kuri bieži vien tiek neatbilstoši pielietoti kā represiju līdzeklis;
- b) vairs nedraudot ar kriminālvajāšanu, tostarp par izvairīšanos no karadienesta Baltkrievijā, studentiem, kuri ir izslēgti no augstskolām pilsoniskās nostājas dēļ un kuri ir spiesti turpināt mācības ārzemēs;
- c) novēršot visus šķēršļus, kas traucē Baltkrievijas NVO pienācīgi reģistrēties;
- d) labāk un ar lielāku cieņu izturoties pret mazākumtautībām, tostarp atzīstot likumīgu ievēlētu organizāciju Poļu savienība Baltkrievijā, kuru vada *Angelika Borys*, kā arī mazākumtautību kultūru, baznīcas, izglītības sistēmu, kā arī vēsturisko un materiālo mantojumu,

lai tādējādi izbeigtu valsts pašas izraisītu izolāciju no pārējās Eiropas un ievērojami uzlabotu ES un Baltkrievijas attiecības;

9. atgādina, ka 2006. gada 21. novembrī Eiropas Savienība paziņoja par gatavību Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros atjaunot attiecības ar Baltkrieviju un tās iedzīvotājiem, tiklīdz Baltkrievijas valdība pierādīs, ka tā ievēro demokrātiskas vērtības un Baltkrievijas iedzīvotāju pamattiesības;

10. aicina Padomi un Komisiju turpināt dialogu ar Baltkrieviju un izstrādāt politiku attiecībā uz Baltkrieviju, ievērojot striktu pozitīvu nosacītību, pamatojoties uz pakāpenisku pieeju un izmantojot standartus, grafikus, pārskatīšanas klauzulu un atbilstošus finanšu resursus;

11. aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju selektīvi pārskatīt un uz laiku atcelt pastāvošos ierobežojos pasākumus, lai tādējādi sniegtu labumu parastajiem iedzīvotājiem un veicinātu brīvas sabiedrības attīstību;

12. aicina Padomi un Komisiju neatcelt aizliegumu par vīzu izsniegšanu tām personām, kas tieši iesaistītas demokrātisku vēlēšanu standartu un cilvēktiesību pārkāpumos; aicina apsvērt iespēju uz sešiem mēnešiem atcelt šo sankciju citiem ierēdņiem, ja vien šajā laikā pirms pilnīgas ieviešanas tiek grozīts 2008. gada jūnija beigās pieņemtais ierobežojošais likums par plašsaziņas līdzekļiem;

13. aicina Padomi un Komisiju veikt turpmākus pasākumus, lai atvieglotu un liberalizētu vīzu procedūras Baltkrievijas pilsoņiem, jo šādi pasākumi ir būtiski, lai īstenotu ES politikas attiecībā uz Baltkrieviju galveno mērķi, proti, tiešu personisko kontaktu atvieglošanu un pastiprināšanu, kā arī valsts demokratizāciju; šajā sakarā mudina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju samazināt maksu par vīzām tiem Baltkrievijas pilsoņiem, kuri iebrauc Šengenas zonā, jo tas ir vienīgais veids, kā nepieļaut Baltkrievijas un tās pilsoņu aizvien lielāku izolāciju; aicina Baltkrievijas iestādes pārtraukt izceļošanas vīzu izsniegšanu tās pilsoņiem, jo īpaši bērniem un studentiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

14. aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju Baltkrievijai selektīvi piemērot Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instrumentu ⁽¹⁾, kā arī Eiropas cilvēktiesību un demokrātijas instrumentu ⁽²⁾, sniedzot lielāku atbalstu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai, un jo īpaši palielināt finansiālo atbalstu neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem, nevalstiskajām organizācijām un ārzemēs studējošiem Baltkrievijas studentiem; atzinīgi vērtē Komisijas sniegto finansiālo atbalstu Baltkrievijas Eiropas humanitārajai universitātei, kas darbojas trimdā Viļņā (Lietuvā); aicina Padomi un Komisiju pieprasīt, lai Baltkrievijas valdība, demonstrējot labu gribu un pozitīvas pārmaiņas, ļautu Eiropas humanitārajai universitātei, kas darbojas trimdā Viļņā, legāli atgriezties Baltkrievijā un atsākt darbību Minskā tās turpmākajai attīstībai piemērotos apstākļos; aicina Padomi un Komisiju sniegt finansiālu atbalstu Baltkrievijas neatkarīgās televīzijas kanālam "Belsat";
15. aicina Padomi un Komisiju apsvērt pasākumus, lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi, tirdzniecību, ieguldījumus, enerģētikas un transporta infrastruktūru, kā arī ES un Baltkrievijas pārrobežu sadarbību, tādējādi šajā kontekstā veicinot Baltkrievijas iedzīvotāju labklājību, kā arī viņu spēju brīvi sazināties ar ES un ceļot uz ES;
16. pauž nožēlu par Baltkrievijas iestāžu lēmumu pēdējo gadu laikā vairākkārt nepiešķirt ieeļošanas vīzas Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu deputātiem; aicina Baltkrievijas iestādes neradīt turpmākus šķēršļus, kas Eiropas Parlamenta delegācijai attiecībām ar Baltkrieviju liegtu apmeklēt valsti;
17. atzinīgi vērtē Baltkrievijas iestāžu vēlmi nodrošināt valsts neatkarību un teritoriālo integritāti;
18. atzinīgi vērtē to, ka, neskatoties uz ievērojamu spiedienu, Baltkrievijas iestādes līdz šim ir izvēlējušās neatzīt Dienvidosetijas un Abhāzijas vienesēji pasludināto neatkarību;
19. nosoda to, ka Baltkrievija ir vienīgā Eiropas valsts, kurā pretēji Eiropas vērtībām joprojām tiek piemērots nāvessods;
20. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, EDSO Parlamentārajai asamblejai un Eiropas Padomes Parlamentārajai asamblejai, Neatkarīgo valstu sadraudzības sekretariātam, kā arī Baltkrievijas valdībai.

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.

PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšana

P6_TA(2008)0471

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par PTO Dohas sarunu kārtas pārtraukšanu un Dohas attīstības programmas nākotni

(2010/C 9 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemto Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) ministru deklarāciju,
- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Dohas attīstības programmu,
- ņemot vērā 2008. gada 12. septembrī Ženēvā vienprātīgi pieņemto PTO Parlamentārās konferences 2008. gada ikgadējās sesijas noslēguma dokumentu,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- A. tā kā 2008. gada jūlija beigās tika apturētas PTO ministru sarunas, kurās bija paredzēts slēgt Dohas sarunu kārtu par attīstību;
- B. tā kā 2008. gada jūlijā Ženēvā sarunas izjuka; tā kā atsevišķos jautājumos tika sasniegti zināmi panākumi, tomēr citi jautājumi, kas būtu svarīgi galīgās kārtības noteikšanai, netika iekļauti nolīguma projektā;
- C. tā kā sarunu gaitā ir jāpatur prātā jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu, intereses un visu PTO dalībvalstu apņemšanās piedalīties Dohas sarunu kārtā par attīstību;
- D. tā kā nespēja pabeigt Dohas sarunu kārtu veicinātu pašreizējo pasaules ekonomikas nedrošību un varētu apdraudēt daudzpusējās tirdzniecības sistēmas uzticamību, kā rezultātā kļūtu aktuālāki divpusējie un reģionālie tirdzniecības nolīgumi,
1. pauž dziļu nožēlu un nopietnas bažas par strupceļu, kādā ievirzījās PTO ministru sarunas jūlija sanāksmēs;
  2. atkārtoti apliecinā savas apņemšanās īstenot daudzpusēju pieeju tirdzniecības politikā un sekmēt PTO spēju nodrošināt visaptverošu, mērķtiecīgu un līdzsvarotu iznākumu attiecībā uz starptautisko tirdzniecību, pilnībā ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķus;
  3. ir pārliecināts, ka pašreizējos ekonomiskās un finanšu krīzes apstākļos sekmīga Dohas sarunu kārtas noslēgšana būtu stabilizējošs faktors;
  4. uzskata, ka neatkarīgi no panāktā saistībā ar Dohas attīstības programmu PTO kopā ar citām starptautiskajām organizācijām konsekvēti un steidzami ir jārisina jaunās globālās problēmas, ar kurām ir saistīta arī tirdzniecība, piemēram, nodrošinātība ar pārtiku, energoapgāde, atbalsts tirdzniecībai un klimata pārmaiņām;
  5. pilnībā apzinās sarežģījumus, kas saistīti ar vienoto saistību principu; atzinīgi vērtē līdz šim sarunās panākto, jo tas veidos nozīmīgu un konsolidētu pamatu nākamajā sanāksmē Dohas sarunu kārtas turpināšanai un sekmīga iznākuma panākšanai;
  6. aicina ES un ASV, kā arī G20 valstis kā jaunus un nozīmīgus ekonomikas dalībniekus uzņemties saistības pašreizējās sarunās, pilnībā ievērot Dohas attīstības sarunu kārtas garu un visādā veidā censties iespējami drīz panākt vienošanos; vēlreiz uzsver to, ka ir svarīgi nošķirt jaunattīstības valstis un jaunās tirgus ekonomikas valstis;
  7. aicina Indiju un ASV rast politisku risinājumu jautājumā par īpašu aizsardzības mehānismu piemērošanas nosacījumiem, lai nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp tirdzniecībai un nodrošinātībai ar pārtiku svarīgiem aspektiem un tādējādi dotu iespēju Ženēvā turpināt Dohas attīstības programmas sarunas par citiem neatrisinātajiem jautājumiem;
  8. aicina attīstītās un veicamīgākās jaunattīstības valstis pievienoties ES iniciatīvai "Viss, izņemot ieročus", piedāvājot vismazāk attīstītajām valstīm piekļuvi tirgum pilnīgi bez nodokļiem un kvotām; uzsver arī tirdzniecības atbalsta sistēmas "Aid for Trade" nozīmību;
  9. uzskata, ka jaunattīstības valstīm, it īpaši vismazāk attīstītajām valstīm, ir jānodrošina Dohas attīstības programmas sarunās, kurās jautājums par attīstību ir visu apsvērumu pamatā;
  10. uzskata, ka ar Dohas attīstības programmu saistītās grūtības liecina par nepieciešamību, Dohas sarunu kārtai beidzoties, steidzamības kārtā izskatīt jautājumu par PTO reformu, lai padarītu tās darbību efektīvāku un pārredzamāku, palielinātu tās demokrātisko leģitimitāti, pārskatatbildību, pārredzamību un integrāciju plašākā pasaules pārvaldības sistēmā; uzskata, ka deputātiem vēl jo aktīvāk un rūpīgāk jāveic starptautiskās tirdzniecības jomas kontrole;
  11. atgādina, ka ir jānodrošina mērķtiecīgs tehniskais atbalsts un veikspējas palielināšana, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm efektīvi iesaistīties Dohas attīstības programmā;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

12. aicina Komisiju un Padomi panākt vienošanos saskaņā ar Lisabonas līguma pamatprincipiem, lai nodrošinātu Parlamenta pilntiesīgu līdzdalību ES sarunās par starptautisko tirdzniecību;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī PTO ģenerāldirektoram.

Risinājumu meklēšana sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā

P6_TA(2008)0473

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 18. jūlija paziņojumu "Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā" (COM(2007)0414) (turpmāk tekstā "Paziņojums"),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ("Ūdens pamatdirektīva")⁽¹⁾,
  - ņemot vērā ietekmes novērtējuma ziņojumu un pētījumus, kurus sagatavoja Eiropas Vides politikas institūts (EVPI) un Eiropas Vides aģentūra (EVA),
  - ņemot vērā 2003. gada 4. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par ūdens resursu apsaimniekošanu jaunattīstības valstīs un ES attīstības sadarbības prioritātēm⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2006. gada 18. maija rezolūciju par dabas katastrofām (ugunsgrēkiem, sausuma periodiem, plūdiem) — lauksaimniecības aspekti⁽³⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A6-0362/2008),
- A. tā kā ūdens trūkuma un sausuma problēma nav ģeogrāfiski saistīta tikai ar Eiropas Savienību, bet ir globāla problēma, un tai ir starptautiska ietekme; tā kā jau radušies starptautiski konflikti par ūdeni un palielinās risks, ka tie varētu kļūt biežāki;
- B. tā kā ūdens ir nepieciešams dzīvības nodrošināšanai un tas ir kopējs īpašums, kuru nedrīkst uzskatīt par vienkāršu precī; tā kā ūdens resursu politika jāveido tā, lai visiem nodrošinātu taisnīgu piekļuvi ūdenim, tostarp saglabātu šo resursu arī nākamajām paaudzēm;
- C. tā kā ūdens trūkums un sausums ES ir ievērojama problēma ar sociālu, ekonomisku un vides ietekmi un tiek lēsts, ka sausuma izraisītie kopējie zaudējumi ES līmenī pēdējo 30 gadu laikā ir EUR 100 miljardi;
- D. tā kā ar ūdens trūkuma un sausuma problēmu jau saskaras vairākas ES daļas, un aptuveni piektā daļa ES iedzīvotāju dzīvo valstīs, kurās pastāv bažas par ūdens resursu samazināšanos;

⁽¹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 76 E, 25.03.2004., 430. lpp.

⁽³⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 363. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- E. tā kā pārtuksnešošanās, kas dažādi ietekmē Kopienas valstis, padara nabadzīgāku dabas vidi un izraisa augšnes degradāciju un tādējādi — tās lauksaimnieciskās vērtības zaudējumu;
- F. tā kā ūdens trūkums un sausums nav vienlīdz izteikts visos ES reģionos, bet vairāk skar dienvidu daļībvalstis;
- G. tā kā pastāv ievērojamas reģionālas atšķirības ūdens trūkuma un sausuma radīto problēmu izpausmēs; tā kā šo problēmu risināšanas pasākumus vislabāk ir izstrādāt, izmantojot reģionālu pieeju;
- H. tā kā pēdējo 30 gadu laikā radušās ūdens trūkuma un sausuma problēmas kļūst aizvien biežākas un nopietnākas, un klimata pārmaiņas var pasliktināt situāciju, veicinot ārkārtēju hidroloģisku parādību pieaugumu gan ES iekšienē, gan ārpus tās, un iespējami ietekmējot gan ūdens resursu kvalitāti, gan kvantitāti;
- I. tā kā ūdens izmantošanas veidu tendences nav ilgtspējīgas, jo ES vēl arvien nelietderīgi iztērē 20 % ūdens nepietiekamas efektivitātes dēļ;
- J. tā kā intensīva sausuma periodi un arvien mazāks nokrišņu daudzums palielina mežu ugunsgrēku risku, ko apliecināja nesenie postošie ugunsgrēki Eiropas dienvidos;
- K. tā kā nav veikts visaptverošs, tehniski un zinātniski pamatots novērtējums par ūdens daudzumu ES; tā kā ļoti ierobežoti ir pieejamie dati par reģionālo līmeni un par sezonālajām svārstībām;
- L. tā kā ūdens trūkumu var izraisīt gan dabas apstākļi un cilvēka darbība, gan abu šo faktoru mijiedarbība, vai nu pārmērīgi izmantojot dabiskos krājumus, vai pasliktinot ūdens kvalitāti; tā kā ūdens nepareiza izmantošana ir viens no pārtuksnešošanās cēloņiem;
- M. tā kā tūrisms vēl vairāk palielina pieprasījumu pēc ūdens, jo īpaši vasaras mēnešos un Eiropas dienvidu piekrastes apgabalos;
- N. tā kā ir liela nozīme ir iedzīvotāju izpratnes veidošanai un atbilstīgas informācijas nodrošināšanai ar dažādiem pasākumiem, piemēram, informēšanas un izglītošanas kampaņām, jo tādējādi var veicināt uzvedības un ieradumu maiņu un ūdens taupīšanas un efektīvas ūdens izmantošanas kultūras veidošanos;
- O. tā kā valsts ūdens apgāde ir sabiedriskais pamatpakalpojums, kas saistīts ar sabiedrības veselību un tādēļ šo apgādi nedrīkst pārtraukt;
- P. tā kā ūdens trūkums un sausums ir sarežģīta vides problēma, kas jārisina ciešā saistībā un kontekstā ar citām vides problēmām;
- Q. tā kā lauksaimniecība kā ražošanas nozare saskaras ar ūdens trūkuma un sausuma sekām, vienlaikus īstenojot svarīgu lomu pieejamo ūdens resursu ilgtspējīgā apsaimniekošanā;
- R. tā kā daudzfunkcionālai lauksaimniecībai ES ir svarīga loma ainavu, bioloģiskās daudzveidības un tīra ūdens saglabāšanā, un tādēļ tai ir vajadzīgs finansiāls atbalsts konkrētiem pasākumiem, kā arī zinātniski ieteikumi par ūdens apsaimniekošanu;
- S. tā kā ūdens trūkums un sausums ir būtisks faktors, kas ietekmē lauksaimniecības izejvielu cenu pieaugumu; tā kā ir jānodrošina pārtikas piegādes stabilitāte;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- T. tā kā lauksaimniecībā ir vajadzīgs liels ūdens daudzums un tā kā tādēļ tā ir atkarīga no ūdensapgādes, lauksaimniecībai kā atbildīgai nozarei ir jābūt iekļautai integrētās reģionālās ūdens apsaimniekošanas sistēmās attiecībā uz līdzsvarotu ūdens izmantošanu, ūdens izšķērdēšanas apturēšanu, pielāgotu ainavas un lauksaimniecības kultūru plānošanu, kā arī ūdens aizsardzību pret piesārņošanu;
- U. tā kā sausums veicina noteiktu augu kaitēkļu izplatīšanos, izraisot ievērojamu ražas samazināšanos;
- V. tā kā Komisijas Ceturtajā ziņojumā par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273) atzīts, ka klimata pārmaiņas, jo īpaši sausums un ūdens trūkums, ir viena no jaunajām problēmām, kam ir plaša teritoriāla ietekme un kuru nāksies risināt ar kohēzijas politiku, jo tā šobrīd skārusi jau 11 % iedzīvotāju un 17 % Eiropas Savienības teritorijas,
1. atzinīgi vērtē paziņojumu un atbalsta ierosināto pirmo politikas iespēju kopumu rīcībai, tomēr pauž nožēlu, ka tā darbības joma attiecas tikai uz ES un tās dalībvalstīm; atgādina, ka ūdens trūkums un sausums ir starptautiska problēma un tādēļ nepieciešama arī atbilstoša rīcība;
  2. uzsver — tā kā upju baseini ir starpreģionāli un tie šķērso valstu robežas, var rasties nopietna pārrobežu ietekme uz augšteces un lejteces reģioniem, un tādēļ ir būtiski nepieciešams, lai dalībvalstis, kā arī vietējās un reģionālās varas iestādes sadarbotos, risinot ūdens trūkuma un sausuma problēmas, tādējādi nodrošinot ilgtspējīgu un taisnīgu ūdens resursu izmantošanu; uzskata, ka ūdens trūkuma un sausuma problēmas īpašā rakstura dēļ nepieciešama saskaņota rīcība ES un dalībvalstu līmenī, kā arī reģionālās un vietējās varas līmenī;
  3. pauž nožēlu, ka Komisija izvēlas veicināt tikai vispārīgus mērķus, ierosinot vien neredzot konkrētus pasākumus un neizstrādājot precīzu grafiku to īstenošanai reģionos, kurus apdraud ūdens trūkums un sausums; pauž nožēlu, ka trūkst reālistisku mērķu un laika mērķu to sasniegšanai, un netiek pietiekami uzsvērta nepieciešamība rīkoties ciešā sadarbībā ar valsts, reģionālajām un vietējām varas iestādēm; aicina Komisiju iesniegt pastāvīgu programmu, it īpaši aicina sagatavot 2009. gada progresa ziņojumu un pārskatīt un atbilstīgi Eiropas Savienības stratēģiju;
  4. uzsver reģionu nozīmi, veicinot tehnoloģiskus jauninājumus ūdens saimniecības jomā, ņemot vērā to, ka efektīva ūdens izmantošana būs aizvien izšķirošāks faktors konkurētspējas nodrošināšanai; tādēļ mudina reģionālās varas iestādes apsvērt reģionu sadarbību valsts un starptautiskā līmenī, informācijas apmaiņu un stratēģisku partnerību, lai organizētu efektīvu reģionālu ūdens apsaimniekošanu;
  5. aicina reģionālās un vietējās varas iestādes efektīvi izmantot lielās iespējas, ko piedāvā struktūrfondi, un ieguldīt līdzekļus esošo infrastruktūru un tehnoloģiju uzlabošanā vai atjaunošanā (jo īpaši reģionos, kur ūdens resursi tiek izšķērdēti ūdensvadu noplūžu dēļ), tostarp jo īpaši ieguldīt tīrās tehnoloģijās, kas nodrošinātu efektīvu ūdens izmantošanu un kuras varētu saistīt ar integrēto ūdens resursu apsaimniekošanu, jo īpaši, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar ūdens efektīvu izmantošanu (attiecībā uz taupīšanu un atkārtotu izmantošanu) rūpniecības un lauksaimniecības nozarēs, kā arī mājāsaimniecību patēriņā;
  6. atgādina, ka šajā sakarā finansējums infrastruktūrām jāpiešķir, ņemot vērā īstenošanas pasākumus, lai uzlabotu augstas kvalitātes ūdens apsaimniekošanu un nodrošinājumu atbilstīgi pašreizējām vajadzībām;
  7. atgādina, ka ūdens resursu apsaimniekošanā priekšroka jādod uz pieprasījumu orientētai pieejai; tomēr uzskata, ka ES ūdens resursu apsaimniekošanā jāīsteno holistiska pieeja, apvienojot pieprasījuma pārvaldības pasākumus un pasākumus, lai optimizētu pašreizējos resursus ūdens ciklā, kā arī pasākumus jaunu resursu radīšanai, un ka šādā pieejā jāintegrē vides, sociālie un ekonomiskie apsvērumi;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

8. atzīmē, ka ir jāapsver arī pasākumi, kas attiecas uz piedāvājumu, ņemot vērā to, ka jāsasniedz ekonomiski un ekoloģiski iedarbīgākie risinājumi, rodot optimālu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu un nodrošinot, ka notiek nepārtraukta ūdens piegāde iedzīvotājiem, tostarp arī sausuma periodā, turklāt atbilstoši ilgtspējīgas attīstības principam; uzskata, ka jāsekmē rīcība, lai izveidotu efektīvu ūdens resursu izmantošanas veidu hierarhiju, un ka ūdens trūkuma problēmas risinājums nevar būt konstrukciju būve ūdens novirzīšanai lielos attālumos; taču uzsver nozīmi, kāda var būt piedāvājuma pasākumiem attiecībā uz ūdens trūkuma un sausuma visvairāk skartajiem reģioniem, un kuri var būt gan tradicionāli risinājumi, piemēram, infrastruktūras būve ūdensteču regulēšanai, gan arī alternatīvi un novatoriski risinājumi, piemēram, notekūdeņu ilgtspējīga atkārtota izmantošana vai ūdens atsāļošana;

9. uzsver Eiropas lauksaimnieku ieguldījumu cīņā pret augsnes eroziju un pārtuksnešošanos un prasa atzīt Eiropas ražotāju izšķirīgo nozīmi veģetācijas aizsardzībā pastāvīga sausuma ietekmētajos vai vēja sapūsto smilšu apdraudētajos reģionos; uzsver pastāvīgi audzēto graudaugu, augļu dārzu un vīnogulāju, pļavu, ganību un mežu nozīmi ūdens uzkrāšanā;

10. uzsver ūdens apsaimniekošanas lielo nozīmi kalnainās teritorijās un aicina Komisiju mudināt vietējās un reģionālās iestādes veidot solidaritāti starp apgabaliem, kas atrodas augstāk kalnos un apgabaliem, kas atrodas kalnu piekāņē;

11. atgādina saikni starp klimata pārmaiņām, ūdens trūkumu un sausumu un integrētiem teritoriāliem centieniem vietējo ūdens resursu uzturēšanai un saglabāšanai attiecīgajā teritorijā un pauž dziļas bažas par iespējamo ietekmi uz sabiedrības veselību; aicina ņemt vērā iespējamo ietekmi uz ūdens resursiem, ja tiek izstrādāti politikas virzieni cīņai ar klimata pārmaiņām; aicina veikt padziļinātu izpēti par biodegvielas nozares attīstības un ūdens resursu pieejamības savstarpējo saistību; tāpat prasa veikt īpašu novērtējumu iekārtām, kurām ir liels ūdens resursu patēriņš; uzsver nepieciešamību iekļaut ūdens resursu jautājumu visās politikas jomās un radīt patiesi integrētu pieeju tā risināšanā, aptverot visus ES finanšu un juridiskos instrumentus; uzsver, ka procesā ir jāiesaista visi politiskie līmeņi (valsts, reģionālais un vietējais);

12. uzskata, ka būtu jāveido saikne starp ūdens trūkumu un sausumu no vienas puses, un klimata pārmaiņām un ar tām saistītajām attiecīgajām stratēģijām no otras puses, paturot prātā, ka centieni attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām kā svarīgākie uzdevumi jāintegrē arī Ūdens pamatdirektīvas īstenošanas pasākumos;

13. mudina Komisiju un dalībvalstis atzīt, ka mežu izciršana un neierobežota pilsētu attīstība saasina pieaugošo ūdens trūkuma problēmu; aicina dalībvalstis un attiecīgās varas iestādes ņemt vērā ar ūdens resursiem saistītus apsvērumus, plānojot teritorijas apsaimniekošanu, jo īpaši attiecībā uz ekonomisko darbību jutīgos upju baseinos, tostarp uz salām un attālākajos reģionos; uzsver, ka jebkurai ūdens piegādei, neatkarīgi no tās patēriņa mērķa, jāatbilst taisnīgas ūdens tarififikācijas principam, tādējādi veicinot to, ka jo īpaši uzņēmumi efektīvāk izmanto ūdeni;

14. uzsver, ka Kopienas budžeta prioritāšu pārskatīšanā lielāka loma jāpiešķir vides pasākumiem, jo īpaši tiem politikas virzieniem, kuru mērķis ir apkarot klimata pārmaiņu sekas, tostarp sausumu un ūdens trūkumu, nodrošinot, ka ir pieejami vajadzīgie papildu resursi;

15. prasa Komisijai ņemt vērā starpnozaru saikni starp klimata pārmaiņu sociālo un ekonomisko ietekmi uz zemes izmantošanu un enerģijas izmaksām saistībā ar klimata pārmaiņām; mudina ES izmantot objektīvus un ekonomiskus rādītājus, veicot jebkādu ūdens izmantošanas novērtējumu;

16. atzīst, ka ūdens trūkums un sausums tieši ietekmē ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju; uzstāj, ka šī problēma atbilstoši jāņem vērā, izstrādājot turpmāko kohēzijas politiku, un tās risināšanā jābūt pieejamiem visiem nepieciešamajiem budžeta pasākumiem un citiem instrumentiem;

17. norāda uz to, ka reģionu ekonomisko situāciju, konkurētspējas un attīstības iespējas nosaka vairāku vides jautājumu kopums, kas minēts paziņojumā;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

18. atzīst, ka Ūdens pamatdirektīva ir nozīmīga kā sistēma, ar kuras palīdzību panākt labvēlīgāku stāvokli attiecībā uz visiem Eiropas ūdeņiem, veicinot reģionālo sadarbību, ilgtspējīgu ūdens izmantošanu un pieejamo ūdens resursu aizsardzību, vienlaikus samazinot plūdu un sausuma nelabvēlīgo ietekmi, un aicina Komisiju un visas dalībvalstis pilnībā īstenot direktīvas noteikumus un nodrošināt, ka pasākumi attiecībā uz ūdens trūkumu un sausumu nelabvēlīgi neietekmē ūdens kvalitātes mērķus;
19. uzsver, ka jāprecizē definīcija "pastāvīgs sausums" (Ūdens pamatdirektīvas kontekstā) un šīs problēmas saistība ar Ūdens pamatdirektīvas vides mērķu sasniegšanu sausuma periodos un pēc šādiem periodiem; norāda, ka ūdens trūkums un sausums ir saistītas, taču atšķirīgas problēmas, un tādēļ attiecībā uz tām būtu jāpiemēro dažādas stratēģijas;
20. uzsver, ka pastāv cieša saikne starp sausumu, augsnes eroziju, pārtuksnešošanos un mežu ugunsgrēkiem;
21. uzskata, ka Ūdens pamatdirektīvā paredzētajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos ir jāintegrē arī sausuma un citu hidrometeoroloģisku katastrofu pārvaldība un jāizveido krīžu vadība, kas pielāgota to upju baseinu konkrētajām vajadzībām, kuras apdraud ūdens trūkums un sausums, paredzot arī pārrobežu sadarbību, sabiedrības līdzdalību un agrīnās brīdināšanas sistēmu darbību dažādos, proti, Eiropas, valstu, reģionālos un vietējos līmeņos; uzsver, ka jāizvairās radīt aizsprostojumus upju dabiskajam plūdumam nolūkā samazināt plūdus, un mudina veikt plašāku ietekmes novērtējumu attiecībā uz ūdens dabiskā plūduma pārtraukšanu;
22. uzsver mežu svarīgo lomu ūdens ciklā un arī to, kāda nozīme ūdens resursu ilgtspējīgā apsaimniekošanā ir mežu, zālaugu un lauksaimniecības kultūru platību līdzsvaram; jo īpaši uzsver nozīmi, kāda ir augsnēm ar lielu organisko vielu saturu un kāda nozīme ir piemērotas augsekas izmantošanai; brīdina, ka arvien lielāka zemes izmantošana ir drauds lauksaimniecībai, pārtikas nodrošinājumam un ūdens resursu ilgtspējīgai apsaimniekošanai;
23. uzsver, ka pārtuksnešošanās ir cieši saistīta ar mežsaimniecību; mudina vairāk izmantot apmežošanu, lai nepieļautu virszemes ūdeņu un gruntsūdeņu ārkārtējas plūsmas vai mazinātu tās, un lai apkarotu augsnes degradāciju un eroziju;
24. iesaka, lai Kopienas civilās aizsardzības mehānismā tiktu iekļauti noteikumi par pasākumiem galēja sausuma izraisītas krīzes situācijās;
25. uzsver, ka svarīga nozīme ir gruntsūdens pieejamā daudzuma atkārtotai novērtēšanai visā ES un noteikumiem, kas regulē šī ūdens izmantošanu, jo galvenais mērķis ir nodrošināt gruntsūdens resursu racionālu izmantošanu atbilstīgi katras attiecīgās valsts vajadzībām;
26. norāda, ka Komisija nerisina daudzos reģionos sastopamās problēmas, kas saistītas ar notekūdeņu neattīrīšanu;
27. uzsver, ka nedrīkst aizmirst par nepieciešamību aizsargāt gruntsūdens resursus, ja tos iekļaus vispārējā ūdens resursu apsaimniekošanā;
28. aicina Padomi, dalībvalstis, reģionālās un vietējās varas iestādes arī citās politikas jomās ņemt vērā minētajā ziņojumā pausto, lai tādējādi novērstu nevēlamu ietekmi uz ūdens resursu saglabāšanu;
29. uzsver, ka pieredze visā pasaulē liecina par to, ka upju novirzīšana noved pie neglābjama kaitējuma ekoloģijai un hidromorfoloģiskajiem apstākļiem, un tas var nozīmēt, ka cilvēki ir spiesti pamest savas mājas, kā arī pārcelt uzņēmējdarbību, tādējādi graujot ekonomisko un sociālo kohēziju; aicina dalībvalstis nepieļaut upju baseinu bojāšanu un pilnībā ievērot prasības, kas noteiktas Ūdens pamatdirektīvas 1. un 4. pantā, un aicina Komisiju piešķirt ES finansējumu tikai tiem projektiem, kuros pilnībā ievērotas šīs prasības;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

30. mudina Padomi nevilcinoties pieņemt lēmumu par ierosināto regulu, ar kuru izveido ES Solidaritātes fondu (COM(2005)0108), lai nodrošinātu lielāku skaidrību attiecībā uz kritērijiem un atbilstīgajiem gadījumiem, tostarp sausumu, un tādējādi dotu iespēju efektīvāk, elastīgāk un straujāk risināt dabas stihijas izraisītā kaitējuma problēmas, paturot prātā arī to, ka Parlaments pieņēma savu nostāju jau 2006. gada 18. maijā ⁽¹⁾;

31. atzinīgi vērtē to, ka ūdens taupīšana ir Komisijas galvenā prioritāte, risinot ūdens trūkuma un sausuma problēmu; šajā sakarā mudina Komisiju nodrošināt, lai struktūrfondu izmantošana nebūtu pretrunā šai prioritātei, nosakot ilgtspējīgu ūdens resursu apsaimniekošanu par vienu no kritērijiem, kas jāievēro projektos, kā arī pirms struktūrfondu finansējuma piešķiršanas pārliecināties par to, ka vietējās un reģionālās iestādes pilnībā izmanto iespējas taupīt ūdeni un ievēro Ūdens pamatdirektīvas prasības;

32. gadījumā, ja ūdenstece šķērso vairāk nekā vienu dalībvalsti, uzskata par nepieciešamu īstenot starpreģionālu un starpvalstu sadarbību saskaņotai ūdensteču pārvaldībai, jo īpaši saistībā ar zemkopību;

33. atgādina, ka teju 20 % ūdens ES tiek zaudēti tā neefektīvas izmantošanas dēļ, un uzsver, ka vajadzīgi lieli ieguldījumi tehniskā progresa uzlabošanai visās tautsaimniecības nozarēs (pievēršot īpašu uzmanību tām nozarēm, kurās visintensīvāk izmanto ūdeni, un tām, kurās ir iespējami ievērojamākie ūdens ietaupījumi); norāda, ka nepareiza ūdens resursu apsaimniekošana ir problēma, kas ietekmē ūdens trūkumu un kam var būt nelabvēlīgas sekas sausuma periodos, taču tā neizraisa sausumu, kas ir dabas parādība;

34. ierosina Komisijai iekļaut taupīgu ūdens izmantošanu kā vienu no kritērijiem nosacījumu sistēmā ES fondu subsīdiju saņemšanai, jo ūdens trūkuma un sausuma problēma ir cieši saistīta ar ūdens izšķērdīgu izmantošanu;

35. mudina ES atbalstīt tehnoloģijas, labas prakses apmaiņu un jaunievedumus, ar kuriem novērst intensīvu ūdens un enerģijas izmantošanu un kuru mērķis ir palielināt ūdens izmantošanas efektivitāti;

36. aicina Komisiju izpētīt iespēju, kā mudināt pilsētu tīklus ūdens resursu ilgtspējīgai izmantošanai, tiem apmainoties ar labāko pieredzi, piemēram, ūdens atkārtotā izmantošanā, taupīšanā un ūdens izmantošanas efektivitātes uzlabošanā, kā arī kopīgi realizējot izmēģinājumu demonstrējumu projektus, jo jāņem vērā, ka noplūdes dēļ ūdens zudumi komunālajos ūdensapgādes tīklos pilsētu centros var pārsniegt 50 %; turklāt aicina vietējās pašvaldības uzlabot novecojušos ūdensapgādes tīklus;

37. uzsver, ka 40 % ES izmantotā ūdens varētu ietaupīt; aicina veikt konkrētus pasākumus un radīt finanšu stimulus efektīvākas un ilgtspējīgākas ūdens izmantošanas veicināšanai; turklāt prasa pēc iespējas visur uzstādīt mērīšanas ierīces ūdens patēriņa uzskaitēi, lai mudinātu ūdens taupīšanu, atkārtotu izmantošanu, efektīvu un racionālu ūdens izmantošanu; mudina problēmas visvairāk skartās dalībvalstis daļu struktūrfondu izmantot projektos, ar kuriem uzlabo ūdens izmantošanu un nodrošina ūdens taupīšanu; mudina iestādes upju baseinu dalībvalstīs veikt izmaksu un ieguvumu analīzi par alternatīviem ūdens resursu apsaimniekošanas pasākumiem visās nozarēs;

38. uzsver, ka jācīnās pret ūdens izšķērdēšanu un jāpanāk līdzsvars ūdens izmantošanā, jo īpaši veicot ūdens atkārtotu izmantošanu, un paturot prātā ūdens daudzveidīgās vērtības, proti, bioloģisko, sociālo, vides, simbolisko un kultūras, kā arī ainavisko un tūrisma aspektu;

39. atgādina, ka Ūdens pamatdirektīvas 9. panta 1. punktā paredzēts, ka "Dalībvalstis ievēro ūdens pakalpojumu izmaksu, tostarp vides aizsardzības un resursu izmaksu atgūšanas principu (...) jo īpaši saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs" un līdz 2010. gadam nodrošina "to, ka ūdens cenu politika pienācīgi stimulē lietotājus izmantot ūdens resursus lietderīgi (...) [un] dažādu ekonomikas sektoru (...) pienācīgu ieguldījumu ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā";

⁽¹⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 331. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

40. uzskata, ka lai gan ūdens resursu apsaimniekošanas politikai jābalstās uz "piesārņotājs maksā" principu, tajā ir jābūt arī papildu pasākumiem, lai pārtrauktu ievērojamos zudumus, kuri rodas bojātu iekārtu, nepiemērotu kultūraugu un lauksaimniecības sistēmu dēļ;
41. uzsver, ka ievērojami uzlabot ūdens izmantošanas efektivitāti var dažu valstu lauksaimniecības nozarē; cer, ka kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) "veselības pārbaudē" ņems vērā šo problēmu un ierosinās konkrētus pasākumus, lai veicinātu ilgtspējīgāku ūdens izmantošanu, izmantojot ierosmes vislabāko pieejamo risinājumu un tehnoloģiju izmantošanai, jo īpaši atbalstu lauku attīstībai, kā arī piemērojot savstarpējās atbilstības principu, ieviešot "piesārņotājs maksā" un "lietotājs maksā" principu, un izmantojot lauku attīstības programmas; uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāatbalsta pasākumi ūdens resursu apsaimniekošanas uzlabošanai lauksaimniecībā, sekmējot apūdeņošanas sistēmu modernizāciju, lai samazinātu ūdens patēriņu, un jāpastiprina pētniecība šajā jomā;
42. uzsver to, ka vides programmām saskaņā ar KLP otro pīlāru ir svarīga loma, rosinot tādu lauksaimniecības paņēmieni izmantošanu, ar kuriem var nodrošināt ūdens resursu ilgtspēju un tīrību;
43. norāda, ka biodegvielas ražošana palielinās pieprasījumu pēc liela ūdens daudzuma, un uzsver, ka rūpīgi jāuzrauga biodegvielas izmantošanas ietekme un regulāri jāpārskata Eiropas Savienības un dalībvalstu politika biodegvielas jomā;
44. norāda, ka galvenie ūdens izmantotāji (piemēram, spēkstacijas) nepatērē ūdeni, bet atgriež to ūdens ciklā pēc izmantošanas attiecīgos procesos; uzsver, ka pēc šādas izmantošanas paaugstinās ūdens temperatūra, kam ir nopietna ietekme uz virszemes ūdens pieejamību, ekoloģiskajām sistēmām un sabiedrības veselību; norāda, ka šī ietekme jāņem vērā;
45. atgādina, ka patērētāju rīcībai ir liela nozīme, cenšoties panākt ūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu ES, tādēļ aicina ES uzsākt sabiedrisku informēšanas un izglītošanas kampaņu iedzīvotāju informētības palielināšanai par šo jautājumu un konkrētas rīcības sekmēšanai;
46. norāda Komisijai uz to, ka patērētājus varētu mudināt taupīgāk izmantot ūdeni, ja būtu izstrādāta efektīva ūdens cenu politika, kurā atspoguļotos ūdens patiesā vērtība;
47. uzsver, ka reģionālajām un vietējām iestādēm un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir ļoti svarīga loma izpratnes veidošanas kampaņu un izglītošanas pasākumu rīkošanā;
48. aicina Komisiju, kā arī dalībvalstu reģionus un pilsētas veicināt ūdens taupīšanas tradīciju veidošanos ES, popularizējot lietus ūdens savākšanu un uzsākot sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņas par ūdens taupīšanu, piemēram, ar piemērotām izglītības programmām; aicina Komisiju veicināt labas prakses apmaiņu starp reģioniem, pilsētām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, galveno uzmanību pievēršot ūdens taupīšanas pasākumiem (tostarp lietus un notekūdeņu attīrīšanai), kā arī pasākumiem, lai uzlabotu ūdens patēriņa efektivitāti un pārvaldītu sausuma riskus;
49. uzskata par nepieciešamu veicināt informācijas, izpratni veicinošas un apmācības kampaņas ražotājiem, lai dotu patiesu ieguldījumu ūdens resursu ilgtspējīgas pārvaldības nodrošināšanā;
50. uzskata, ka piemērots līdzeklis ilgtspējīgāka ūdens patēriņa panākšanā būtu ūdens patēriņa marķēšanas sistēma, līdzīgi, kā šāda sistēma jau darbojas attiecībā uz energoefektivitāti, taču uzsver, ka:
- sistēmai ir jābūt brīvprātīgai;
  - jāņem vērā pašreizējie marķējumi un marķēšanas sistēmas, lai izvairītos no patērētāju mulsināšanas informācijas pārslodzes dēļ;
51. mudina pēc iespējas ēku būvniecības standartos ieviest kritērijus attiecībā uz ūdens efektīvu izmantošanu;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

52. mudina visas iesaistītās personas izveidot brīvprātīgu sistēmu ilgtspējīgas ūdens resursu apsaimniekošanas marķēšanai un izstrādāt brīvprātīgas ūdens taupīšanas programmas dažādās tautsaimniecības nozarēs (piemēram, lauksaimniecībā, tūrismā, ražošanā);
53. uzskata, ka ūdenim ir jāpaliek sabiedriskam labumam un valstu suverenitātes pamatelementam, kam jābūt pieejamam ikvienam par taisnīgām cenām sociālā un vides jomā, ņemot vērā katras valsts īpašo stāvokli un dažādās lauksaimniecības sistēmas, kā arī zemkopības sociālo lomu;
54. aicina Komisiju apsvērt iespēju 2009. gadā finansēt pētniecības, datu apkopošanas un apsekošanas izmēģinājuma projektu, kura mērķis būtu izstrādāt profilaktiskus pasākumus, lai apturētu Eiropas pārtuksnešošanas un stepes veidošanas, cenšoties novērst eroziju, vēja ārdošo darbību, lauksaimniecības un bioloģiskās daudzveidības zaudējumus, palielināt augsnes aizsardzību un auglību un tās spēju aizturēt ūdeni, kā arī tās oglekļa sekvestrācijas spējas; atgādina, cik svarīgi ir apkopot ticamus un pārredzamus datus, lai politika varētu būt patiesi efektīva;
55. atzinīgi vērtē Eiropas Sausuma novērošanas centra un agrīnās brīdināšanas sistēmas izveidi; uzsver, ka ir svarīgi rīkot paplašinātas diskusijas par to pamatmērķiem, budžetu un organizāciju;
56. aicina Komisiju veicināt Eiropas Sausuma novērošanas centra darbības uzsākšanu saistībā ar Eiropas Vides aģentūru, un uzsver, ka centram ir jāpapildina valstu dati ar standartizētu reģionālo un vietējo sezonālo informāciju par nokrišņiem un nozaru patēriņu, lai veicinātu saprātīgu, stratēģisku lēmumu pieņemšanu;
57. uzsver ar humusu bagātas augsnes, pielāgotas augsekas un mežu, zālaugu un lauksaimniecības kultūru platību līdzsvara nozīmi ūdens ilgtspējīgā apsaimniekošanā; brīdina, ka zemes izmantošanas palielināšanās apdraud lauksaimniecību, pārtikas nodrošinājumu un ilgtspējīgu ūdens apsaimniekošanu;
58. aicina Komisijai atbalstīt dalībvalstis to teritoriju apmežošanā, kuras ir cietušas no cikliska sausuma un ugunsgrēkiem, ņemot vērā šādu teritoriju bioklimatu un ekoloģiskās īpašības, un cer, ka lauku un pilsētas ainavas rehabilitācija tiks uztverta kā īpašas nozīmes jautājums, kam ir pienācīga saistība ar konkrētām vietējām iezīmēm;
59. uzskata, ka ūdens trūkums un cikliskais sausums ir saasinājis ugunsgrēku radīto postu un to nopietnību, palielinot daudzu tādu Dienvideiropas valstu mežiem raksturīgo sugu trauslumu un šo sugu iznīcības risku, kurām meži bieži vien ir galvenā dabiskā vide;
60. uzsver, ka Eiropas lauksaimniecības plānošanā ir jāņem vērā visbiežākie un nopietnākie vides apdraudējumi, kā arī ūdens trūkums un sausums, un tādēļ efektīvam krīžu pārvaldības mehānismam ir jābūt vienam no KLP pamatelementiem;
61. uzskata, ka mežu un lauksaimnieciskās ražošanas vērtība vides jomā ir jāpārvērtē sakarā ar klimata pārmaiņām, jo ir ārkārtīgi svarīgi siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugumu līdzsvarot ar mežu platību paplašināšanu, bet mežu devums oglekļa absorbēšanā ir jāņem vērā visos politikas virzienos, kas paredzēti siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai;
62. atbalsta Komisijas apņemšanos turpināt akcentēt ūdens trūkuma un sausuma problēmu starptautiskā līmenī, jo īpaši saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju cīņai ar pārtuksnešošanu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām;
63. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

Arktikas pārvaldība

P6_TA(2008)0474

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par Arktikas pārvaldību

(2010/C 9 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Starptautisko polāro gadu, ko atzīmē no 2007. gada marta līdz 2009. gada martam,
- ņemot vērā Arktikas reģiona valstu parlamentāriešu astoto konferenci, kas notika Fērbenskā, Aļaskā no 2008. gada 12. līdz 14. augustam,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par politiku Arktikas reģionā, kuras izstrāde gaidāma 2008. gada rudenī,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ziemeļu dimensiju, kas pieņemtas 2003. gada 16. janvārī ⁽¹⁾, 2003. gada 17. novembrī ⁽²⁾, 2005. gada 16. novembrī ⁽³⁾ un 2006. gada 16. novembrī ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2005. gadā veikto Arktikas klimata ietekmes novērtējuma ziņojuma secinājumus,
- ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā Komisija 2007. gada 10. oktobrī publicēja paziņojumu "Integrēta Eiropas Savienības jūrniecības politika" (COM(2007)0575) (Zilā grāmata);
- B. tā kā Augstais pārstāvis un Eiropas Komisija 2008. gada 14. martā izdeva Eiropadomei adresētu politikas dokumentu "Klimata pārmaiņas un starptautiskā drošība";
- C. tā kā Arktikas reģiona ģeopolitiskā un stratēģiskā nozīme pieaug, un to simbolizē Krievijas karoga novietošana virs jūras gultnes Ziemeļpolā 2007. gada augustā;
- D. ņemot vērā ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS), kuru ASV Senāts vēl nav ratificējis un kuras tekstā nav īpaši ņemti vērā pašreizējie apstākļi saistībā ar klimata pārmaiņām un unikālās sekas, ko rada ledus kušana arktiskajās jūrās,
- E. tā kā nesenantā Arktikas reģiona valstu parlamentāriešu konferencē piedalījās Eiropas Parlamenta, Kanādas, Dānijas, Grenlandes, Islandes, Somijas, Norvēģijas, Zviedrijas, Krievijas un ASV ievēlētie pārstāvji, lai apspriestu kuģošanas drošības, veselības aprūpes, vides aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības jautājumus;
- F. tā kā Arktikas reģionā pašlaik netiek piemēroti nekādi īpaši formulēti daudzpusēji normatīvie akti vai noteikumi, jo nekad netika gaidīts, ka šis reģions kļūs par kuģojamu ūdensceļu vai komerciāli izmantojamu teritoriju;
- G. tā kā pēdējos gados jūras satiksme arktiskajos ūdeņos ir kļuvusi ievērojami intensīvāka, jo arvien lielāka ir interese par jūras urbumu platformu izvietošānu, gan par aizvien biežāku kruīza kuģu satiksmi, kā arī par iespējām, ko piedāvā Ziemeļu—rietumu kuģu ceļš;

⁽¹⁾ OV C 38 E, 12.2.2004., 283. lpp.

⁽²⁾ OV C 87 E, 7.4.2004., 411. lpp.

⁽³⁾ OV C 280 E, 18.11.2006., 73. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 258. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- H. tā kā Arktikas reģionā varētu atrasties aptuveni 20 % pasaules neizpētīto gāzes un naftas krājumu;
- I. tā kā 2008. gadsa maijā piecas arktiskās zonas valstis (Dānija, Kanāda, Norvēģija, Krievija un ASV) pieņēma Ilulisatas deklarāciju;
- J. tā kā Komisija pilnībā piedalījās Ziemeļu Ministru padomes 2008. gada 9. un 10. septembrī Ilulisatā (Grenlandē) organizētajā konferencē "Arktika — mūsu kopējā problēma", un tā kā Parlaments atzīmē priekšsēdētāja secinājumus attiecībā uz šo konferenci;
- K. tā kā iepriekšminētajā konferencē par Arktiku tika pievērsta uzmanība arī klimata pārmaiņām šajā reģionā un to ietekmei uz vietējiem iedzīvotājiem, kā arī iespējamiem veidiem, kā pielāgoties šai ietekmei;
- L. tā kā globālās sasilšanas līmenis Arktikas reģionā ir daudz augstāks nekā pārējā pasaulē un pēdējos simts gados palielinājies par 2 °C salīdzinājumā ar vidēji 0,6 °C citviet pasaulē;
- M. tā kā klimatisko apstākļu pārmaiņas Arktikas reģionā jau ir tādas, ka inuīti, piemēram, vairs nevar medīt tradicionālajā veidā, jo ledus ir pārāk plāns, lai noturētu ragavas, un tā kā pastāv risks, ka izzudīs savvaļas faunas dzīvnieku, piemēram, polārlāču, valzirgu un polāro lapsu, dzīvotnes;
- N. tā kā trīs no Eiropas Savienības dalībvalstīm un divas ES kaimiņvalstis, kam ir ciešas partnerattiecības ar ES, pamatojoties uz EEZ līgumu, ir Arktikas reģiona valstis, un tas nozīmē, ka Eiropas Savienība un tās asociētās valstis veido vairāk nekā pusi no Arktikas padomes locekļiem;
1. pauž nopietnas bažas par klimata pārmaiņu ietekmi uz šā reģiona pamatiedzīvotāju dzīvi gan saistībā ar vispārējo vides stāvokli (polārā ledus kušana, mūžīgā sasaluma atkušana, jūras ūdens līmeņa paaugstināšanās, plūdi), gan ar dabiskajiem biotopiem (polārā ledus sarukšana rada barības atrašanas problēmas polārlāčiem), un uzsver, ka, pieņemot jebkādu starptautisku lēmumu par šīm problēmām, ir pilnībā jāiesaista un jāņem vērā visas tautas un visas valstis Arktikas reģionā;
2. atgādina, ka 20. gadsimtā gaisa temperatūra Arktikas reģionā paaugstinājusies par apmēram 5 °C un ka tādējādi temperatūra Arktikas reģionā paaugstinājusies desmit reizes ātrāk nekā reģistrētā vidējā virsmas temperatūra pasaulē; uzsver, ka nākamajos simts gados tiek prognozēta turpmāka temperatūras paaugstināšanās par apmēram 4—7 °C; tāpēc uzskata, ka jābeidz uzstādīt diagnozes un nekavējoties jāsāk rīkoties;
3. uzsver, ka Arktikas reģionā dzīvojošās dzīvnieku sugas un cilvēku kopienas izveidojušas ārkārtīgi specifiskus paņēmienus kā pielāgoties šā reģiona skarbjaiem apstākļiem un tāpēc šo apstākļu straujas pārmaiņas padara tās īpaši neaizsargātas; pauž nopietnas bažas par valzirgiem, polārlāčiem, roņiem un citiem jūras zīdītājiem, kuru atpūta, barošana, medīšana un vairošanās ir atkarīga no ledus jūrā un kurus īpaši apdraud klimata pārmaiņas;
4. atzinīgi vērtē Fērbensā, Aļaskā, 2008. gada 14. augustā notikušās Arktikas reģiona valstu astotās parlamentāriešu konferences pārskatu;
5. atzinīgi vērtē Tālo Ziemeļu iekļaušanu ES Ziemeļu dimensijas politikā, tomēr pauž pārliecību, ka jāturpina veicināt izpratni par Arktikas reģiona nozīmi pasaules mērogā, izveidojot atsevišķu ES politiku Arktikas reģionā;
6. uzsver, ka Arktikas reģions lielā mērā ietekmē pasaules klimatu, un pauž cerību, ka atbalsts, ko patlaban sniedz pētniecībai šajā reģionā, tiks turpināts arī pēc Starptautiskā polārā gada;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

7. ar lielu interesi gaida nākamo Komisijas paziņojumu par politiku Arktikas reģionā un cer, ka tajā būs noteikti pamatprincipi nozīmīgai ES politikai attiecībā uz Arktikas reģionu; aicina Komisiju paziņojumā iekļaut vismaz šādus jautājumus:
- pašreizējās klimata pārmaiņas šajā reģionā un pielāgošanās tām;
  - politiski risinājumi, kuros ņemti vērā vietējie iedzīvotāji un viņu dzīvesveids;
  - nepieciešamība sadarboties ar mūsu kaimiņvalstīm Arktikā, risinot pārrobežu problēmas, jo īpaši kuģošanas drošības jomā; un
  - iespējas izveidot pārrobežu politisku vai juridisku struktūru, kura varētu nodrošināt reģiona vides aizsardzību un ilgtspējīgu un plānveidīgu attīstību vai uzņemties starpniecību gadījumos, ja rodas politiskas domstarpības par resursiem un kuģojamiem jūras ceļiem Tālajos Ziemeļos;
8. aicina Komisiju savā darba kārtībā iekļaut enerģētikas un drošības politiku Arktikas reģionā un īpaši savā gaidāmajā paziņojumā iekļaut priekšlikumus par piemērotiem Eiropas Savienības un arktiskās zonas valstu sadarbības jautājumiem un procedūrām, it īpaši klimata pārmaiņu, ilgtspējīgas attīstības, energoresursu piegādes drošības un kuģošanas drošības jomā;
9. norāda uz to, ka ES būtu jāatvēr īpaša vieta Arktikas reģionam tā ietekmes uz klimatu pasaulē un unikālās dabiskās vides dēļ, gatavojot savu nostāju COP 15 ANO konferencē par klimata izmaiņām, kas paredzēta 2009. gadā Kopenhāgenā;
10. uzskata, ka jūras satiksmei šajā reģionā (tirdzniecības un tūrisma mērķiem, kā arī saistībā ar jūras urbumu platformām) ne tuvu netiek piemēroti tādi obligātie starptautiskie drošības noteikumi, kādi ir spēkā citos starptautiskos ūdeņos, gan attiecībā uz cilvēku dzīvi, gan vides aizsardzību, un mudina Komisiju iespējami drīz nodrošināt to, ka Starptautiskās jūrniecības organizācijas (SJO) noteikumos tiek veikti atbilstīgi grozījumi;
11. uzsver enerģētikas politikas ārējos aspektus un to, ka Arktikas reģions tiek ņemts vērā, nosakot Eiropas enerģētikas politiku, kā 2007. gada martā ierosināja Eiropas Padome;
12. atbalsta Arktikas padomi tās centienos saglabāt Arktikas reģionu kā zema saspīlējuma teritoriju, kas ir atvērta starptautiskai sadarbībai, lai ļautu pilnībā attīstīt šā reģiona potenciālu turpmākā enerģijas piegādē, pamatojoties uz ilgtspējīgas vides principiem;
13. aizvien pauž īpašas bažas par vēl arvien notiekošo sāncensību par dabas resursiem Arktikas reģionā, kuras rezultātā var rasties draudi ES drošībai un starptautiskajai drošībai kā tādai;
14. mudina Komisiju aktīvi darboties Arktikas reģionā, vismaz kā pirmo soli pieņemot novērotāja statusu Arktikas padomē, un uzskata, ka tai būtu jāizveido birojs, kura pārziņā būtu šā reģiona jautājumi;
15. ierosina, ka Komisijai jābūt gatavai panākt to, ka tiek uzsāktas starptautiskas sarunas par starptautiska līguma noslēgšanu Arktikas reģiona aizsardzībai, iedvesmojoties no Līguma par Antarktiku, ko papildina 1991. parakstītais Madrides protokols, bet ievērojot to, ka Arktika atšķirībā no Antarktīkas ir apdzīvota un tāpēc jāņem vērā Arktikas reģiona tautu un valstu tiesības un vajadzības;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu, Norvēģijas, Islandes, Krievijas, Kanādas un Amerikas Savienoto Valstu valdībām, kā arī reģionālajā sadarbībā iesaistītajām pusēm.
-

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

Sociālo tiesību aktu īstenošana autotransporta jomā

P6_TA(2008)0475

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija par sociālo tiesību aktu īstenošanu autotransporta jomā (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. maija ziņojumu Padomei un Parlamentam par sekām pašnodarbināto autovadītāju izslēgšanai no jomas, kurā darbojas Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (COM(2007)0266),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 12. oktobra 23. ziņojumu par to, kā 2003.—2004. gadā īstenoja Regulu (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu (COM(2007)0622),
- ņemot vērā Padomes 1985. gada 20. decembra Regulu (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvu 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu Nr. 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Kopienų tiesas 2004. gada 24. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-184/02 un C-223/02 *Spānijas Karaliste un Somijas Republika pret Eiropas Parlamentu un Eiropas Savienības Padomi* ⁽⁵⁾, kur Eiropas Kopienų tiesa paredzēja, ka no Direktīvas 2002/15/EK darbības jomas nevar pastāvīgi izslēgt pašnodarbinātus transportlīdzekļu vadītājus,
- ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Padomē un Parlamentā "Eiropu kustībā — mūsu kontinenta ilglaicīga mobilitāte — Eiropas Komisijas 2001. gadā publicētās Baltās grāmatas par transporta politiku vidusposma pārskats" ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2007. gada 21. un 29. jūnija vēstules Komisijas loceklim *Vladimir Spidla* un Komisijas priekšsēdētāja vietniekam *Jacques Barrot*, kā arī *Jacques Barrot* 2007. gada 3. oktobra atbildes vēstuli,

⁽¹⁾ OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.

⁽³⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.

⁽⁵⁾ EKT [2004.] I -7789.

⁽⁶⁾ OV C 161, 13.7.2007., 89. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Fonda dzīves un darba apstākļu uzlabošanai ziņojumu “Direktīvas par darba laiku ietekme uz kolektīvām sarunām autotransporta nozarē”⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas atzinumu (A6-0357/2008),
- A. tā kā dažas dalībvalstis informāciju, kas atbilstoši Regulai (EEK) Nr. 3820/85 tiek prasīta par kontroles un īstenošanas darbību 2003.—2004. gadā, neiesniedza noteiktajā termiņā un tādēļ Komisijas ziņojums (COM(2007)0622) par to, kā šajā laikā īstenoja minētā regula, tika iesniegts ar pusotra gada nokavēšanos;
- B. tā kā vidējais reģistrēto pārkāpumu skaits saglabājas stabils, tomēr dažās dalībvalstīs reģistrēto pārkāpumu kopskaits ir ievērojami pieaudzis, turklāt pārkāpumu skaits attiecībā uz pārtraukuma un atpūtas laikposmiem kopumā ir palielinājies, bet attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku — samazinājies;
- C. tā kā nākamajā divgadu ziņojumā pirmoreiz jābūt datiem par to, kā tiek īstenoja Direktīva 2002/15/EK;
- D. tā kā vispārēju interešu labā ir pareizi jāpiemēro noteikumi par darba laiku un transportlīdzekļa vadīšanas un atpūtas laikposmiem gan autotransporta apkalpes locekļiem, gan pašnodarbinātiem autovadītājiem;
- E. tā kā Direktīvas 2002/15/EK mērķis ir noteikt obligāto prasību minimumu attiecībā uz darba laika organizēšanu, lai labāk aizsargātu to personu drošību un veselību, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, uzlabot drošību uz autoceļiem un tuvināt konkurences nosacījumus;
- F. tā kā Direktīva 2002/15/EK stājās spēkā 2002. gada 23. martā un dalībvalstu rīcībā bija trīs gadi līdz 2005. gada 23. martam, lai ieviestu šīs direktīvas nosacījumus, un tā kā vairākumam dalībvalstu vēl nav izdevies transponēt direktīvu paredzētajā trīs gadu pārejas periodā;
- G. tā kā divus gadus pēc perioda, kas bija noteikts kā pārejas periods Direktīvas 2002/15/EK transponēšanai, vēl arvien ir dalībvalstis, kuras nav transponējušas visus šīs direktīvas nosacījumus;
- H. tā kā pašnodarbināti autovadītāji vismaz līdz 2009. gada 23. martam ir izslēgti no Direktīvas 2002/15/EK darbības jomas;
- I. tā kā Komisija savā ziņojumā par sekām pašnodarbināto autovadītāju izslēgšanai no jomas, kurā darbojas Direktīva 2002/15/EK, izklāsta gan pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušanas, gan izslēgšanas priekšrocības un trūkumus, neizdarot gala secinājumus;
- J. tā kā Parlaments ir vairākkārt paudis savu nostāju, nosakot, ka ir nepieciešams novērst pretlikumīgu praksi šajā nozarē, ka daudzus darba ņēmējus kļūdaini pieskaita pašnodarbināto autovadītāju kategorijai;
- K. tā kā ir nepieciešams izvairīties no atšķirībām starp dalībvalstīm un veicināt lojālu konkurenci autotransporta jomā, iekļaujot tajā pašnodarbinātus autovadītājus;
- L. tā kā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 3820/85 darbības jomu ir svarīgi saglabāt konsekveni transportlīdzekļu vadīšanas un atpūtas laikposmu noteikumus, neradot atšķirības starp autovadītājiem;
- M. tā kā darbalaika ierobežošanai autotransporta jomā ir daudz plašāka pozitīva ietekme uz satiksmes drošību, ja tajā tiek iekļauti pašnodarbināti autovadītāji;

(1) <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- N. tā kā pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušana nekādā ziņā nesamazina viņu spējas un nepieciešamību veikt administratīvus pienākumus vai vadīt uzņēmumu, jo saskaņā ar Direktīvas 2002/15/EK mērķiem darba laiks ir ierobežots vienīgi attiecībā tieši uz darbībām autotransporta jomā;
- O. tā kā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejā sociālās jomas pārstāvji ir pārliecināti, ka piekrituši iekļaut pašnodarbinātus autovadītājus, lai tādējādi nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret darba ņēmējiem šajā nozarē, izvairoties no konkurences izkropļojumiem un veicinātu darba apstākļu uzlabošanu;
- P. tā kā Eiropas Kopienas Tiesa daudz kategoriskāk ir skaidri noteikusi, ka EK līguma 71. pants veido pietiekamu juridisko pamatu Direktīvas 2002/15/EK piemērošanai attiecībā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem, tādējādi veicinot satiksmes drošības mērķu sasniegšanu un konkurences nosacījumu tuvināšanos;
- Q. tā kā iepriekšminētais Komisijas paziņojums un ziņojums par to, kādas sekas ir pašnodarbinātu transportlīdzekļu vadītāju izslēgšanai no Direktīvas 2002/15/EK darbības jomas, atspoguļoja pastāvīgas bažas par dažu dalībvalstu acīmredzamu kavēšanos Direktīvas 2002/15/EK, kā arī citu transporta jomas sociālo tiesību aktu transponēšanā un piemērošanā;
- R. tā kā, pat ja dažas dalībvalstis vēl nav transponējušas Direktīvu 2002/15/EK, ziņojumiem reizi divos gados par šo nosacījumu piemērošanu jābūt iesniegtiem saskaņā ar direktīvā noteikto grafiku,
1. pauž nožēlu, ka joprojām vērojama liela dažādība Regulas (EEK) Nr. 3820/85 piemērošanā un īstenošanā; atzīmē, ka dalībvalstīm jāpalielina centieni, lai nodrošinātu, ka uzlabotie sociālie noteikumi tiek īstenoti efektīvi un vienveidīgi;
  2. pauž bažas par Direktīvas 2002/15/EK transponēšanas un īstenošanas nepilnībām un kavēšanos dažās dalībvalstīs; lūdz šādām dalībvalstīm ātri sniegt skaidrojumu un komentārus attiecībā uz iemesliem, kā arī norādes, kādi šķēršļi joprojām varētu saglabāties;
  3. norāda, ka Direktīva 2002/15/EK nosaka obligāto prasību minimumu un tās transponēšana nedrīkst pazemināt darba ņēmēju aizsardzības līmeni vai samazināt atbilstību labvēlīgākiem nosacījumiem atsevišķās dalībvalstīs, ko paredz vispārēji nodarbinātības tiesību akti vai koplīgumi;
  4. aicina dalībvalstis paātrināt transponēšanas procesu un ar vislielāko rūpību īstenot sociālos tiesību aktus transporta jomā vispārējās interesēs, lai nodrošinātu pilsoņu satiksmes drošību, kā arī autovadītāju veselību un drošību, un ieviestu nepārprotamus nosacījumus godīgai konkurencei;
  5. pieprasa Komisijai, kā tas bija paredzēts, ik pēc diviem gadiem sagatavot ziņojumus par īstenošanu, kurus prasa saskaņā ar Direktīvu 2002/15/EK, pat ja vēl ir dalībvalstis, kuras šo direktīvu nav transponējušas valsts tiesību aktos;
  6. pauž bažas par pārkāpumu augsto vidējo rādītāju, jo īpaši pasažieru transportā, un sagaida, lai dalībvalstis uzlabotu noteikumu īstenošanu; aicina dalībvalstis pastiprināt apvienotās iniciatīvas, lai veicinātu informācijas un personāla apmaiņu, kā arī saskaņotas pārbaudes;
  7. aicina Komisiju izrādīt visstingrāko nostāju, ja dalībvalstis pārkāpj Eiropas tiesību aktu transporta jomā sociālos aspektus, noteikumu neievērošanas gadījumā nodrošināt piespiedu pasākumus un rīkoties preventīvi, piemērojot tiesu praksi, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu stingru Eiropas Kopienas tiesību aktu ievērošanu;
  8. aicina Komisiju līdz 2008. gada oktobrim saskaņā ar komitoloģijas procedūru, kas noteikta Regulā (EK) Nr. 561/2006, ierosināt pamatnostādnes vienotai pārkāpumu definēšanai un klasificēšanai;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

9. aicina, lai Komisija, sagatavojot oficiālo ietekmes analīzi, atbilstošu prioritāti piešķirtu satiksmes drošības sociālajai dimensijai, kā arī autovadītāju un citu ceļu satiksmes dalībnieku drošībai un veselībai saistībā ar citiem apsvērumiem, ņemot vērā likumdošanas priekšlikumu, ar kuru groza Direktīvu 2002/15/EK, kā tas paredzēts tās 2. panta 1. punktā;

10. aicina, lai Komisija, izstrādājot iepriekšminēto oficiālo ietekmes novērtējumu, ņemtu vērā kravas automašīnu vadītāju smagos darba apstākļus uz Eiropas autoceļiem, ko rada nepietiekama piekļuve atbilstošām atpūtas vietām, neraugoties uz to, ka Regulas (EK) Nr. 561/2006 12. pantā ir skaidri atzīta pietiekama daudzuma drošu un apsargātu atpūtas vietu nozīme profesionāliem autovadītājiem visā ES autoceļu tīklā; tādēļ aicina Komisiju turpināt izmēģinājuma projektu par drošām un apsargātām stāvvietām, ko uzsāka Eiropas Parlaments, ņemot vērā pasākumus, kas ieteikti Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā par tematu "Eiropas satiksmes drošības politika un profesionāli transportlīdzekļu vadītāji — drošas un nodrošinātas stāvvietas" ⁽¹⁾;

11. pieprasa Komisijai iepriekšminētajā oficiālajā ietekmes novērtējumā pilnībā ņemt vērā Parlamenta nostāju un pamatojumu par labu pašnodarbinātu autovadītāju pilnīgai iekļaušanai Direktīvas 2002/15/EK darbības jomā;

12. pieprasa, lai Komisija, sagatavojot oficiālo ietekmes novērtējumu, ņemtu vērā vispārējo atzinumu, kas izteikts par transporta jomu attiecībā uz iespēju iekļaut pašnodarbinātus autovadītājus, un uzskata, ka būtu ārkārtīgi grūti no juridiskā aspekta konstatēt "nepatiesi" pašnodarbinātus autovadītājus, kā arī sākt vajāšanu, nemaz nerunājot par praktiskajiem un birokrātiskajiem šķēršļiem, kuri jāpārvar, lai šis jēdziens netiktu masveidā izmantots ar nolūku pārsniegt darba dienas ierobežojumus;

13. pieprasa Komisijai laikus ierosināt attiecīgos pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka 2009. gada 23. martā Direktīva 2002/15/EK var pilnībā stāties spēkā, ieskaitot visus tās elementus, un ka tās darbības joma tiek arī attiecināta uz pašnodarbinātiem autovadītājiem;

14. aicina Komisiju nodrošināt, lai tiek steidzami pabeigti ietekmes novērtējumi, lai bez turpmākas kavēšanās var pabeigt objektīvu analīzi par to, kādas pārmaiņas ir jāizskata, ja tādas ir;

15. aicina Komisiju pārskatīt katrā dalībvalstī satiksmes inspekcijas procedūras un iesniegt par to ziņojumu Parlamentam; aicina Komisiju gadījumā, ja atklāj tādas procedūras, kas ierobežo preču vai personu brīvu kustību, pārskatīt pašreizējos tiesību aktus un ierosināt grozījumus, lai nodrošinātu vienotas satiksmes inspekcijas procedūras;

16. aicina dalībvalstis un Komisiju daudz ātrāk iesniegt informāciju un uz tās pamata sagatavotos ziņojumus, lai bez liekas kavēšanās varētu veikt nepieciešamās tiesību aktu korekcijas, kas izriet no īstenošanas analīzes;

17. uzskata, ka šie dati par pārkāpumiem vēlreiz apliecina nepieciešamību steidzami veikt tiesību aktu pielāgojumus; tādēļ, ņemot vērā Direktīvu 2006/22/EK, kas stājās spēkā 2006. gada maijā, un Regulu (EK) Nr. 561/2006, kas stājās spēkā 2007. gada aprīlī, pauž pārliecību, ka noteikumi turpmāk tiks īstenoti stingrāk un tas notiks vienoti;

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

(1) OV C 175, 27.7.2007., 88. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

Lamfalussy procesa turpinājums — uzraudzības struktūra nākotnē

P6_TA(2008)0476

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Lamfalussy procesa turpinājumu — uzraudzības struktūra nākotnē (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturto direktīvu 78/660/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1983. gada 13. jūnija Septīto direktīvu 83/349/EEK, kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 1986. gada 8. decembra Direktīvu 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 1991. gada 19. decembra Direktīvu 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/24/EK par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/87/EK par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 374, 31.12.1991., 7. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0119),
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 27. septembra paziņojumu par korporatīvās un finansiāli ļaunprātīgas darbības nepieļaušanu un apkarošanu (COM(2004)0611),
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 14. decembra Ieteikumu 2004/913/EK, ar ko veicina atbilstošu režīmu biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽²⁾, 2006. gada 4. jūlija rezolūciju par turpmāku konsolidāciju finanšu pakalpojumu nozarē ⁽³⁾, 2005. gada 28. aprīļa rezolūciju par pašreizējo stāvokli ES finanšu tirgu integrēšanas jomā ⁽⁴⁾ un 2002. gada 21. novembra rezolūciju par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Finansiālās stabilitātes foruma 2008. gada 7. aprīļa ziņojumu par tirgus situācijas un institucionālās elastības uzlabošanu,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 14. maijā pieņemtos secinājumus par ES uzraudzības sistēmas un finansiālās stabilitātes noteikumiem un Padomes secinājumus par saistītiem jautājumiem pēc sanāksmēm, kas notika 2008. gada 3. jūnijā, 2007. gada 4. decembrī un 2007. gada 9. oktobrī,
- ņemot vērā EK līguma 192. panta otro daļu,
- ņemot vērā Reglamenta 39. un 45. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0359/2008),
  - A. tā kā notiek Direktīvu 2006/48/EK un 2006/49/EK pārskatīšana un tiek gaidīts priekšlikums par kredītvērtējuma aģentūrām;
  - B. tā kā Komisija nav ņēmusi vērā Parlamenta iepriekšējos pieprasījumus, tostarp tos, kas iekļauti iepriekš minētajās rezolūcijās, un tā kā ieteikumi, kā uzlabot finanšu tirgu uzraudzību, ir iekļauti pielikumā;
  - C. tā kā finanšu uzraudzība ir atpalikusi no tirgus integrācijas un finanšu tirgu vispārējās attīstības, kas pieprasa spēkā esošā regulējuma un uzraudzības sistēmu atjaunināšanu, lai labāk pārvaldītu sistēmiskos riskus, nodrošinātu finanšu stabilitāti, sasniegtu ES mērķus un palīdzētu īstenot finanšu vispārēju pārvaldību;
  - D. tā kā jebkuram Parlamenta likumdošanas ierosinājumam ir jāpamatojas uz kādu no principiem un pielikumā izklāstītajiem ieteikumiem jābūt izstrādātiem, apspriežoties ar uzraudzības iestādēm, finanšu tirgu dalībniekiem un citām attiecīgajām institūcijām;
  - E. tā kā veidojas aizvien vairāk Viseiropas struktūru, kuras darbojas vairākās dalībvalstīs; tā kā daudzu valsts iestāžu vienotas darbības rezultātā process ir kļuvis komplicētāks un vairs nav skaidri nošķirtas atbildības, it īpaši par makroliemeņa uzraudzību un krīžu pārvaldību;
  - F. tā kā pašreizējā finanšu krīze, kuru sāka ASV augsta riska hipotekārie kredīti un no tiem atvasināti pakalpojumi, ir izplatījies pa visu pasauli, jo tirgi top aizvien integrētāki, kas aizvien pārliecinošāk norāda, ka spēkā esošais tirgus regulējums un uzraudzība nav pietiekami saskanīgi nedz ES, nedz starptautiskā līmenī; tā kā tādēļ finanšu tirgus regulējuma un uzraudzības reforma ir vērtējama atzinīgi;

⁽¹⁾ OV L 385, 29.12.2004., 55. lpp.

⁽²⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.

⁽³⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 110. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 45 E, 23.2.2006., 140. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- G. tā kā šī krīze ir novedusi pie kredītešanas samazinājuma, kas nozīmē augstākas kredītu cenas daudziem tirgus dalībniekiem; tā kā pašreizējais satricinājums finanšu tirgos ir negatīvi ietekmējis ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību;
- H. tā kā kapitāla tirgu starpniecība un jauni finanšu instrumenti ir nodrošinājuši ieguvumus, bet globālā līmenī radījuši arī jaunus sistēmiska riska avotus;
- I. tā kā "aizdevumu tālākpārdošanas" modelis ir veicinājis konkurenci un sadalījis risku; tā kā minētais modelis tomēr ir vājinājis stimulus novērtēt un uzraudzīt risku un ir veicinājis bezrūpību darījumos;
- J. tā kā nepienācīga darbība, piemēram, riska neatbilstīga pārvaldība, bezatbildīga aizdevumu izsniegšana, pārmērīgs parāds (finanšu svira), bezrūpīga rīcība un pēkšņa skaidras naudas līdzekļu izņemšana rada ievērojamu risku finanšu iestādēm un var apdraudēt finanšu stabilitāti;
- K. tā kā tādu novatorisku metožu dēļ, ko izstrādāja, lai mazinātu risku mikroliemenī, un kas bija atbilstīgas regulējuma prasībām, varētu veidoties riska koncentrācija un sistēmisks risks;
- L. tā kā jānovērš kaitīga regulatīvā patvaļa;
- M. tā kā banku darbība Eiropā aizvien vairāk iegūst pārrobežu raksturu un pieaug nepieciešamība saskaņoti vērsties pret nelabvēlīgiem triecieniem, kā arī efektīvi risināt jautājumus, kas saistīti ar sistēmiskiem riskiem, ir pēc iespējas jāsamazina dalībvalstu režīmu atšķirības; tā kā nepieciešams veikt turpmākus pētījumus papildus pētījumiem, ko šajā jomā jau veikusi Komisija, un pēc iespējas drīzāk izdarīt grozījumus Direktīvā 94/19/EK, lai visā Eiropas Savienībā nodrošinātu vienādu banku noguldījumu aizsardzības līmeni, saglabātu finansiālo stabilitāti un noguldītāju uzticību, un izvairītos no konkurences traucējumiem;
- N. tā kā jānodrošina atbilstīgs pārredzamības līmenis sabiedrībai, investoriem un uzraudzības iestādēm;
- O. tā kā kompensācijas shēmām, kuras atspoguļo individuālu un korporatīvu veikumu, nav jāatbildina pārmērīga īstermiņa riska uzņemšanās uz nepieciešamā ilgtermiņa veikuma un piesardzības rēķina;
- P. tā kā ir jārisina un jāuzrauga interešu konflikti, ko var radīt uzņēmējdarbības modelis, kuru izmanto finanšu iestādes, kredītvērtējuma aģentūras, kā arī revīzijas un juridisko pakalpojumu uzņēmējdarbības;
- Q. tā kā kredītvērtējuma aģentūru neveiksmes attiecībā uz sarežģītiem strukturētiem finanšu produktiem un tirgus dalībnieku maldīgais priekšstats par kredītvērtējumiem radīja būtiskas negatīvas ārējās sekas un neskaidrību tirgū; tā kā ir jāpārskata kredītvērtējuma aģentūru procedūras;
- R. tā kā kredītvērtējuma aģentūru piedāvātie pašregulācijas risinājumi vēl nav pārbaudīti un ar tiem, iespējams, nepietiek, lai šīs aģentūras spētu būt galvenais finanšu sistēmas elements;
- S. tā kā kopumā noderīgajai tirgus integrācijai papildus jāīsteno pienācīgi integrēta pieeja uzraudzībai, izvairoties arī no nevajadzīgas birokrātijas un darbojoties saskaņā ar labākas likumdošanas politiku;
- T. tā kā Komisijai jāveic likumdošanas priekšlikuma vispārējs ietekmes novērtējums;
- U. tā kā ES ir nepieciešams konsekventāks, efektīvāks, pareizi īstenots, bet ne pārlietu apgrūtināts regulējums un uzraudzība, lai samazinātu finanšu krīzes risku nākotnē un nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus pārrobežu konkurencei un visiem tirgus dalībniekiem; tā kā Eiropas Savienībai vajadzētu būt līderei starptautiskā mērogā un tai būtu jāstiprina sava regulējuma un uzraudzības konsekventa īstenošana un konvergēnce;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- V. tā kā ir vajadzīga vispārēja pašreizējā ES regulējuma un uzraudzības noteikumu pārskatīšana un pasākumi, lai uzlabotu globālo uzraudzības sadarbību, kas attiecas uz kapitāla atbilstības regulējumu, pārredzamību un pārvaldību, kuri ir galvenie priekšnosacījumi efektīviem un saskaņotiem regulatīvajiem un uzraudzības noteikumiem;
- W. tā kā uzraudzības veids ir jāpielāgo uzņēmējdarbības specifikai un tiem uzņēmējdarbības aspektiem, kas jau tiek regulēti; tā kā finanšu tirgus uzraudzībai un konkrētu finanšu iestāžu uzraudzībai ir atšķirīgi mērķi;
- X. tā kā priekšlikumos ir jāņem vērā "Maksātspēja II" direktīvas priekšlikuma apspriešanas process, kā arī Direktīvu 2006/48/EK un 2006/49/EK pārskatīšana;
- Y. tā kā, īstenojot sadarbību uzraudzības jomā, ir jāņem vērā trešo valstu dimensija saistībā ar starptautisku grupējumu uzraudzību, jo vairums, ja ne visi, lielle finanšu grupējumi Eiropas Savienībā cita starpā pārstāv arī trešo valstu intereses;
- Z. tā kā atbilstīgi Padomes 2008. gada 3. jūnija, 2007. gada 4. decembra un 2007. gada 9. oktobra secinājumiem jau tiek izstrādāta plaša darba programma, lai mērķtiecīgi uzlabotu ES uzraudzības iestāžu sadarbību; tā kā ES un citur pasaulē tiek sagatavotas apjomīgas darba programmas, lai izprastu tirgus satricinājuma cēloņus un uz to atbilstīgi reaģētu;
- AA. tā kā līdz 2008. gada rudenim jāizveido viedo grupa, kurā sadarbotos dažādas ieinteresētās personas, kā uzraudzības iestādes, regulatori, nozares pārstāvji, un kura izstrādātu uzraudzības redzējumu ilgākam laikposmam; tā kā šai grupai jāuzdod izstrādāt projektu un ceļvedi kardinālākai ilgtermiņa reformai ar mērķi nodrošināt pilnīgu institucionālo integrāciju; tā kā līdzās finanšu uzraudzības projektēšanai grupai jāpievēršas arī tādiem ar integrētu finanšu un uzraudzības sistēmu saistītiem aspektiem kā vienots finanšu uzraudzības noteikumu krājums, noguldījumu garantiju sistēma un kopējs maksātspējas režīms,
1. prasa Komisijai, pamatojoties uz EK līguma 44. pantu, 47. panta 2. punktu, 55. pantu, 95. pantu, 105. panta 6. punktu, 202. pantu, 211. pantu vai 308. pantu, līdz 2008. gada 31. decembrim iesniegt Parlamentam likumdošanas priekšlikumu vai priekšlikumus par jautājumiem, kas risināti turpmāk tekstā minētajos sīki izstrādātajos ieteikumos;
  2. apstiprina, ka šajos ieteikumos ievērots subsidiaritātes princips un pilsoņu pamattiesības;
  3. uzskata, ka attiecīgā gadījumā priekšlikuma vai priekšlikumu finansiālās sekas ir jāsedz no ES budžeta dotācijām;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju, kā arī pievienotos detalizētos ieteikumus Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. 1. ieteikums — efektīvu regulējošo un uzraudzības pasākumu priekšnosacījumi

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam (-iem), ko pieņems, jāregulē šādi elementi.

1.1. Pasākumi ES finanšu pakalpojumu tiesiskā regulējuma uzlabošanai

Kapitāla atbilstības regulējumam, jo īpaši:

- a) jāpārskata kapitāla prasību normatīvi, konsekventi un attiecīgā gadījumā precīzāk nosakot stingrākus riska pārvaldības, likviditātes un pakļaušanas riskam noteikumus uzņēmumiem, kuri darbojas finanšu tirgos, un jānodrošina atbilstīgas kapitāla prasības visiem uzņēmumiem, kuri darbojas finanšu tirgos, vienlaikus ņemot vērā sistēmisko risku;
- b) jāveicina kapitāla atbilstības regulējuma elastība, lai spētu reaģēt uz finanšu tirgus traucējumiem, tomēr respektējot valsts iestāžu kompetenci;
- c) jānodrošina, ka noteikumi ir iespēju robežās precīzāk;
- d) jāreformē regulējums, lai uzlabotu riska pārvaldību; jānodrošina matemātisko modeļu atbilstība un attiecīgā gadījumā stresa testēšana jāveic biežāk un jāizvēlas vairāk scenāriju;
- e) jānodrošina atbilstīgas kapitāla prasības sarežģītiem finanšu produktiem un no tiem atvasinātiem instrumentiem;
- f) jānodrošina ārpusbilances datu, strukturētu ieguldījumu instrumentu (SII) un jebkādu likviditātes palīdzības pasākumu atklātība un jāpieprasa pienācīgs to radīto risku novērtējums, lai tirgus dalībnieki zinātu, ka šādi instrumenti pastāv un kā tie darbojas.

1.2. Pasākumi pārredzamības uzlabošanai:

- a) pārvērsana vērtspapīros: jāsekmē pārredzamība, skaidrība un tas, ka tiek sniegti dati par sarežģītiem finanšu produktiem un pārvēršanas vērtspapīros procesu, ņemot vērā nozares iniciatīvas šajā jomā; jānodrošina, lai pārvēršanas vērtspapīros un kredītvērtēšanas procesa rezultātā nepamatoti nepalielinātos ar vērtspapīriem nodrošinātā produkta kopējā vērtība, pārsniedzot pakārtoto aktīvu vērtību;
- b) sarežģīti finanšu produkti (SFP): jānodrošina, lai kredītvērtējuma aģentūras izmanto konsekventu un atbilstošu terminoloģiju, kas paskaidro, kā šādi finanšu produkti atšķiras, it īpaši nepastāvības, sarežģītības un reakcijas uz tirgus saspīlējumiem ziņā, vienlaikus ņemot vērā, ka ieguldītājiem ir jāizstrādā kārtība strukturētu produktu kvalitātes novērtēšanai, nepaļaujoties tikai uz kredītvērtējumu;
- c) grāmatvedības noteikumi, vērtējums un cenas:
  - i) jānodrošina, ka materiālo aktīvu pārvērsana vērtspapīros tiek pienācīgi iegrāmatota, lai uzņēmumi un finanšu iestādes nevarētu mākslīgi panākt īpašiem nolūkiem izveidotu uzņēmumu datu vai SII u. tml. niekļaušanu bilancēs;
  - ii) jānodrošina atbilstīgi novērtēšanas un cenu noteikšanas standartu noteikumi sarežģītiem finanšu produktiem, it īpaši saistībā ar IAS 39, kas jāizstrādā kopā ar IASB un citām kompetentām starptautiskām institūcijām;
- d) neregulēti tirgi: jāuzlabo ārpusbiržas tirgu pārredzamība attiecībā uz to likviditāti, jāpievēršas nozīmīgiem sistēmiskā riska avotiem (t. i., darījuma partneru koncentrācijas riskam) un attiecīgā gadījumā jānodrošina tirgus dalībnieki tūrvērtēšanas iestādēs veikt ārpusbiržas tirdzniecības darījumu tūrvērtēšanu.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

1.3. Pārvaldības pasākumi:

- a) vērtspapīri: jāpieprasa aizdevumu izsniedzējiem novērtēt un uzraudzīt risku, kā arī nodrošināt parāda vai hipotēkas nodrošinātu vērtspapīru pārredzamību, lai ļautu investoriem rīkoties ar pienācīgu rūpību;
- b) atbildības shēmas: jānodrošina, lai finanšu iestādes atklātu savu atbildības politiku, tostarp akciju iegādes iespējas, it īpaši atbildību un kompensāciju paketes direktoriem; jānodrošina, ka finanšu pārskatos var skaidri noteikt visus darījumus, kuros iesaistīta vadība; jānodrošina, ka uzraudzības iestādes riska pārvaldības novērtējumos novērtē atbildību, piemaksu shēmu un nodokļu ietekmi, lai nodrošinātu, ka tajos ir paredzēti līdzsvaroti stimuli un ka tie nemudina uzņemties pārmērīgu risku;
- c) uzņēmumu atbildības režīms: jānodrošina atbildības režīms, saskaņā ar kuru piemēro atbilstošus sodus un citas sankcijas par finanšu pakalpojumu tiesību aktu pārkāpumiem, dodot iespēju finanšu iestāžu atbildīgos darbiniekus atlaist no amata vai liegt viņiem strādāt visās vai konkrētās finanšu nozares jomās, ja viņi nepilda pienākumus vai veic nelikumīgu tirdzniecību;
- d) kredītvērtējuma aģentūras: jāveic pasākumi, piemēram, jārisina interešu konflikti, jāpievēršas kvalitātes nodrošināšanas sistēmām un uzraudzībai, ņemot vērā Finanšu stabilitātes foruma, Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas, Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas un Eiropas Vērtspapīru tirgu ekspertu grupas pārdomātos ieteikumus par iespējam uzlabot kredītvērtēšanu, kā arī attiecīgā gadījumā ņemot vērā revidentu gūto uzraudzības pieredzi; īpaša uzmanība jāpievērš novērtēšanas metožu, pieņēmumu un stresa testu pārredzamībai; uzraudzītājiem jāspēj pieprasīt aizdevumu izsniedzējam/kredītvērtējuma aģentūrai revīzijas liecības atbilstību un saņemt paziņojumu gadījumā, ja ir būtiskas šaubas par modeļiem; jānodrošina, ka kredītvērtējuma aģentūras sniedz izsmeļošāku informāciju par sarežģītu parāda produktu, ar hipotēku saistītu produktu un parasto parādu konkrētām īpašībām un ka kredītvērtējuma aģentūras piemēro diferencētus simbolus sarežģītu parāda produktu, ar hipotēku saistītu produktu un parasto parādu vērtējumam; jāveicina tas, lai kredītvērtējuma aģentūras garantē vairāk pārredzamības attiecībā uz metodēm un kritērijiem, kas piemērojami sarežģītu parāda produktu, ar hipotēku saistītu produktu un parasto parādu konkrētam kredītvērtējumam.

2. 2. ieteikums — finanšu stabilitātes un sistēmisko risku novēršanas pasākumi

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam(-iem), ko pieņems, jāregulē šādi elementi:

- a) Finanšu stabilitāte un sistēmiski riski: jāizveido datu bāzes, jāizstrādā iespējamie attīstības scenāriji, politikas virzieni saistībā ar makrolīmeņa uzraudzību un finanšu stabilitāti, kā arī agrīnā brīdinājuma sistēma un jānodrošina, ka Eiropas Centrālā banka (ECB), Eiropas Centrālo banku sistēma (ECBS) un ECBS Banku uzraudzības komiteja (BUK) aktīvi piedalās to ierosināšanā, izstrādē un īstenošanā; jānodrošina, ka ES uzraudzītāji un centrālās bankas ar BUK starpniecību sniedz ECB atbilstošu nepublicētu un konfidenciālu atjauninātu mikrolīmeņa uzraudzības informāciju/datus, lai ECB varētu pildīt tās funkciju un novērst sistēmisko risku;
- b) ES krīzes novēršanas, pārvaldības un risināšanas noteikumi, jo īpaši:
  - i) krīzes novēršanas un pārvaldības noteikumu uzlabošana ES līmenī, vajadzības gadījumā iekļaujot:
    - sistēmisku finanšu risku uzraudzību un novērtēšanu ES līmenī;
    - ES agrīnā brīdinājuma sistēmas un agrās intervences mehānisma izveidi, lai risinātu vāju un neveiksmīgu banku problēmas, ja tiek apdraudēta ES pārrobežu finanšu grupu stabilitāte vai ES finanšu stabilitāte; šādam mehānismam jābūt pienācīgi noteiktam, skaidram, spējīgam nekavējoties sākt darbību un saskaņā ar ES valsts atbalsta noteikumiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- pārrobežu pārskaitījumu veicināšanu grupas ietvaros ekstremālās situācijās, ņemot vērā atsevišķu grupas dalībnieku kreditoru intereses un saskaņā ar Direktīvu 2001/24/EK;
  - pārrobežu krīzes pārvaldību un valsts atbalsta noteikumu precizēšanu pārrobežu krīzes gadījumos;
- ii) krīzes novēršanas noteikumu uzlabošana, uzlabojot ES noteikumus par likvidāciju un izstrādājot noteikumus par atbildības sadalīšanu starp attiecīgām dalībvalstīm pārrobežu finanšu grupu maksāt-nespējas gadījumā;
- c) jānodrošina, ka ES noteikumi par noguldījumu garantijām tiek nekavējoties pārskatīti, lai izvairītos no garantiju līmeņu atšķirībām dalībvalstīs, kas tā vietā, lai paaugstinātu drošību un noguldītāju uzticēšanos, varētu vēl vairāk pastiprināt svārstības un graut finansiālo stabilitāti; tiem būtu arī jāgarantē finanšu iestādēm līdzvērtīgus konkurences apstākļus; būtu jāgroza ES noteikumi par noguldījumu garantijām, lai veicinātu to *ex-ante* shēmu turpmāku pilnveidošanu, kuras finansē no finanšu iestāžu iemaksām; pieņemamā termiņā un arī pārrobežu situācijās ievērojami jāpaaugstina atmaksas līmenis un privātklientiem jānodrošina līdzekļu pieejamība finanšu iestādes neveiksmīgas darbības gadījumā;
- d) jāveicina līdzīgi noteikumi apdrošināšanas garantijām, apzinoties atšķirību starp apdrošināšanu un banku nozari;
- e) jānodrošina tirgus dažādība un jāmudina iestādes, kurām ir ilgtermiņa finansējums vai pasīvi, dažādot tirgu un likviditātes riskus.

3. 3. ieteikums — uzraudzības regulējums

Eiropas Parlaments uzskata, ka ar tiesību aktu (-iem), ko pieņems, ir jācenšas regulēt, saskaņot, integrēt un pabeigt pašreizējo regulatīvo sistēmu, veicot šādas darbības.

3.1. Lielu pārrobežu finanšu grupu uzraudzība:

- a) saskaņā ar regulu lielākajām pārrobežu finanšu grupām vai kontrolāciju sabiedrībām, kas darbojas ES, līdz 2008. gada 31. decembrim jāizveido uzraudzītāju kolēģijas; regulējumā jāiekļauj skaidri kritēriji to pārrobežu finanšu grupu vai kontrolāciju sabiedrību noteikšanai, kuriem uzraudzītāju kolēģijas būs obligātas; nozīmīgas trešo valstu līdzdalības gadījumā jāizvairās no atsevišķu paralēlu struktūru veidošanas un trešo valstu uzraudzītāji var tikt uzaicināti piedalīties, ciktāl tas ir saprātīgi un noderīgi;
- b) kolēģiju sastāvā būs to valsts uzraudzības iestāžu pārstāvji, kuras nodarbojas ar finanšu iestāžu uzraudzību; regulējumā jāiekļauj skaidri principi valsts uzraudzītājiem, kuri jāpārstāv obligātajās kolēģijās, ņemot vērā grupas tirgus lielumu dalībvalstī, pārrobežu operāciju apjomu, kā arī aktīvu apjomu un vērtību, lai atspoguļotu grupas darbību nozīmīgumu, nodrošinot, ka tiek pārstāvētas visas dalībvalstis, kurās darbojas mātesuzņēmums, saistītie uzņēmumi un nozīmīgas filiāles, kā arī ņemot vērā vajadzību iesaistīt trešo valstu uzraudzītājus, ciktāl tas ir saprātīgi un noderīgi; īpaša uzmanība jāpievērš problēmām, ar kurām saskaras uzraudzītāji valstīs, kurās strauji ceļas ekonomikas attīstības līmenis; lai nodrošinātu saskaņotu darbību, konsolidējošajam uzraudzītājam ir jābūt vienīgajam visu procesu vadītājam kolēģijā, t. i., tam jābūt finanšu grupas galvenajai kontaktpersonai un jānodrošina atbilstīga pienākumu un atbildības deleģēšana kolēģijā;
- c) kolēģijas parasti jāvada konsolidējošajam uzraudzītājam no tās dalībvalsts, kurā izveidota pārrobežu finanšu grupu vai kontrolāciju sabiedrību centrālā administrācija vai galvenais ES birojs; konsolidējošais uzraudzītājs nodrošinās telpas sekretariātam, kā arī lielāko daļu tā personāla;
- d) jānodrošina būtiskas informācijas vākšana, savstarpēja apmaiņa un piekļuve šai informācijai kolēģijas locekļiem un visiem iesaistītajiem uzraudzītājiem ES, kā arī atbalsta noteikumi, lai nodrošinātu maksimālu informācijas apmaiņu ar trešo valstu uzraudzītājiem;
- e) kolēģijas lems, attiecīgā gadījumā izmantojot kvalificēta balsu vairākuma sistēmu, atbilstīgi principiem un mērķiem, kas nodrošinās konsekvenci, godīgu un atbilstīgu attieksmi un līdzvērtīgus konkurences apstākļus.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

3.2. ES uzraudzības konfigurācija — Lamfalussy 3. līmeņa komitejas

- a) līdz 2008. gada 31. decembrim regulējums nostiprinās un precizēs *Lamfalussy 3.* līmeņa komiteju statusu un atbildību, piešķirot 3. līmeņa komitejām funkcijām atbilstošu juridisko statusu, un koordinēs un saskaņos dažādu sektoru uzraudzības iestāžu darbību, precizēs to uzdevumus un nodrošinās piemērotu personālu un resursus;
- b) papildus konsultatīvajiem uzdevumiem *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejām noteiks uzdevumu (un instrumentus un resursus) aktīvi nodrošināt un sekmēt uzraudzības konvergenci un vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES tiesību aktu īstenošanas un piemērošanas jomā; valsts uzraudzības iestādēm jābūt ieinteresētām *Lamfalussy 3.* līmeņa komiteju uzdevumu un lēmumu izpildē; tas jāparedz valstu uzraudzības iestāžu pilnvarās, kurām jābūt savstarpēji labāk saskaņotām;
- c) *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejām jāiesniedz gada darba plāns; Parlamentam, Padomei un Komisijai jāapstiprina komiteju gada darba plāni un ziņojumi;
- d) *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejas var pieņemt lēmumus, izmantojot godīgu un atbilstošu kvalificēta balsu vairākuma sistēmu, kurā tiek ņemts vērā katras dalībvalsts finanšu sektora un IKP relatīvais apmērs, kā arī finanšu sektora sistēmiskā nozīme dalībvalstī; šī procedūra jāizmanto gan lēmumiem par uzraudzības konverģences jautājumiem, gan ieteikumiem Komisijai par likumdošanas un regulējuma jautājumiem;
- e) *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejām:
  - i) jāizstrādā procedūras datu sniegšanai pārrobežu situācijās;
  - ii) jāsniedz ieteikumi par konkrētiem (makro) uzraudzības prakses jautājumiem;
  - iii) jāizstrādā vadlīnijas, lai nodrošinātu konsekveni un pilnveidotu kolēģiju uzraudzības praksi;
  - iv) jāizstrādā starpniecības procedūras konfliktiem, kas var veidoties starp kolēģijas locekļiem;
  - v) jāizstrādā grupām kopēji pārskatu standarti un kopējas datu nodrošināšanas prasības, vēlams, tādā daudzfunkcionālā formātā kā XBRL (*Extensible Business Reporting Language*);
  - vi) jāpārstāv ES tādās nozares starptautiskās uzraudzības struktūrās kā Starptautiskā Vērtspapīru komisiju organizācija;
  - vii) jāizstrādā vērtētāju grupas periodiska procedūra katrai kolēģijai, lai nodrošinātu kolēģiju darba konvergenci; vērtētāju grupai jābūt apvienotai, un tās sastāvā jāiekļauj *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejas un BUK — tās sniegtais makrolīmeņa redzējums ir sevišķi svarīgs, lai nodrošinātu ciešu sadarbību starp uzraudzības iestādēm un centrālajām bankām un lai efektīvi īstenotu krīzes situāciju pārvaldību;
- f) *Lamfalussy 3.* līmeņa komiteju priekšsēdētājiem jāsatiekas regulāri, lai veicinātu sadarbību starp sektoriem un *Lamfalussy 3.* līmeņa trīs komiteju saskanīgu rīcību; izskatot strīdu pirmajā instancē, pēc iespējas jāizmanto starpniecība, kad abas strīda puses vienojas par starpnieku(-iem). Ja netiek panākta vienošanās, grupai, kas sastāv no *Lamfalussy 3.* līmeņa komiteju priekšsēdētājiem un neatkarīga priekšsēdētāja un priekšsēdētāja vietnieka, jāpiešķir likumos noteiktās tiesības būt par starpnieku un, vajadzības gadījumā, tai jāiejaucas, lai atrisinātu konfliktus starp uzraudzītājiem kolēģiju sistēmā un nozares *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejām. Komisijai jāizvirza šīs *Lamfalussy 3.* līmeņa komiteju koordinācijas grupas priekšsēdētājs un priekšsēdētāja vietnieks un Parlamentam tie ir jāapstiprina uz pieciem gadiem;
- g) viņiem kopā
  - i) jākoordinē *Lamfalussy 3.* līmeņa komitejas;
  - ii) jānodrošina kopīgi dati un statistika;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- iii) jāsadarbojas ar BUK un ECB, lai koordinētu finanšu stabilitātes jautājumus;
- iv) vajadzības gadījumā jāizstrādā atbilstīgi noteikumi, lai risinātu konfliktus, kas var rasties starp valsts un/vai sektoru uzraudzītājiem, kuri piedalās kolēģijās, vai starp *Lamfalussy* 3. līmeņa komitejām;
- v) jāveido Eiropas turpmākā uzraudzības kultūra, kas ir stabila un ilgtspējīga un nodrošina labāku starpnozaru un pārrobežu integrāciju un koordināciju;
- h) jāizveido uzraudzības struktūra, kas ir stabila un ilgtspējīga un nodrošina labāku starpnozaru un pārrobežu integrāciju un koordināciju.

3.3. ES finanšu stabilitātes noteikumi

- a) priekšlikums līdz 2008. gada 31. decembrim pieprasīs noteikumus finanšu stabilitātes uzraudzībai ES līmenī; ar šiem noteikumiem jānodrošina efektīva mikrolīmeņa un makrolīmeņa informācijas apkopošana un analīze, lai varētu savlaicīgi noteikt iespējamus finanšu stabilitātes riskus un integrētos globālajās darbībās finanšu stabilitātes jomā; šiem noteikumiem jāļauj ES uzraudzības iestādēm un centrālajām bankām nekavējoties reaģēt un sagatavot ātras reaģēšanas vienību krīžu situācijām, kurām ir sistēmiska ietekme uz Eiropas Savienību;
- b) uzraudzības noteikumu galvenajam mērķim ir jābūt horizontālo saikņu nostiprināšanai starp makroekonomikas un finanšu tirgu uzraudzību; šajā sakarībā ir jānostiprina ECB loma; jāizstrādā procedūras sadarbībai un informācijas apmaiņai starp *Lamfalussy* 3. līmeņa komitejām un ECBS/BUK;
- c) konkrētiem aplūkojamiem jautājumiem jāietver:
  - i) atbilstīgas sistēmas izveide uzraudzības datu apkopošanai un apmaiņai;
  - ii) šo datu analīze un apstrāde;
  - iii) procedūru izstrāde konfidenciālu datu sniegšanai un apkopošanai;
  - iv) agrīnās brīdināšanas signālu sniegšana par dinamiku, kas var apdraudēt finanšu sistēmas stabilitāti;
  - v) mehānismi ātrai reaģēšanai, ja ir apdraudēta finanšu stabilitāte;
  - vi) ES pārstāvēšana tādās starptautiskās uzraudzības struktūrās kā Finanšu stabilitātes forums un ES līmeņa pārstāvja izvēle sadarbībai ar citu pasaules valstu uzraudzības iestādēm.

Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam

P6_TA(2008)0477

Eiropas Parlamenta 2008.gada 9. oktobra rezolūcija par dokumentu “Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.—2013.gadam” (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 152. pantu un 163. līdz 173. pantu,

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra Balto grāmatu “Kopā par veselību. ES stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam” (COM(2007)0630),

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2007. gada 5.-6. decembra sanāksmes secinājumus par Balto grāmatu “Kopā par veselību. ES Stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 9. aprīļa atzinumu par Balto grāmatu “Kopā par veselību. ES Stratēģiskā pieeja 2008.—2013. gadam” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Lēmumu Nr. 1350/2007/EK, ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.—2013. gadam) ⁽²⁾;
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 1.—2. jūnija sanāksmes secinājumus par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 2. jūnija lēmumu 2004/513/EK par PVO Pamatkonvencijas par smēķēšanas kontroli ⁽⁴⁾ noslēgšanu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 1.—2. jūnija sanāksmes secinājumus par sieviešu veselību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrāciju pasākumiem (2007.—2013. gadam) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. maija Balto grāmatu “Eiropas stratēģija attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos” (COM(2007)0279),
- ņemot vērā tā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas veselības aprūpes darbinieku aizsardzību pret asins saindēšanos no injekciju adatu ievainojumiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Pasaules Veselības Organizācijas (PVO) pamatnostādnes pamatstratēģijai “Veselība visiem 21. gadsimtā”,
- ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa rezolūciju par orgānu ziedošanu un transplantāciju “politikas pasākumi ES līmenī” ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par vēža apkarošanu paplašinātajā Eiropas Savienībā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par Kopienas stratēģiju par drošību un veselības aizsardzību darbā 2007. — 2012. gadam ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par rīcību cīņā pret sirds un asinsvadu slimībām ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. septembra rezolūciju par iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošanu, veidojot Eiropas Savienības stratēģiju par garīgo veselību ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ OV C 172, 5.7.2008., 41. lpp.

⁽²⁾ OV L 301, 20.11.2007., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 146, 22.6.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 213, 15.6.2004., 8. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 146, 22.6.2006., 4. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums Nr. 1982/2006/EK (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 754. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 561. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 148. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā 2005. gada 23. februāra rezolūciju par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.—2010. gadam ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2006. gada 27. aprīļa deklarāciju par diabētu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0350/2008),
- A. tā kā veselība ir viena no visdārgākajām lietām, tā kā mūsu mērķis ir veselība visiem un tā kā mums ir jānodrošina augsts veselības līmenis;
- B. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā ir noteikts, ka ir aizliegta jebkāda veida diskriminācija, tostarp dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes dēļ, bet 35. pantā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz profilaktisko veselības aprūpi un ārstniecību un ka ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis;
- C. tā kā veselības aprūpes sfēras sasniegumu rezultātā arvien vairāk cilvēku dzīvo ilgāk;
- D. tā kā pieaugošais saslimšanu skaits ar vēzi, diabētu, sirds un asinsvadu slimībām, reimatismu, garīgām slimībām, liekais svars un aptaukošanās kopā ar nepietiekamu uzturu un neatbilstošu uzturu, HIV/AIDS, sliktā vides kvalitāte un tādu dažu slimību atkārtota parādīšanās, kuras saistītas ar pieaugošo sociālo nevienlīdzību, kā arī jaunas slimības arvien vairāk apdraud veselību Eiropas Savienībā un ārpus tās robežām, tādējādi palielinot nepieciešamību pēc profilakses, oficiālu un neoficiālu veselības pakalpojumu sniegšanas un rehabilitācijas;
- E. tā kā jauni draudi veselībai, kuriem ir pārrobežu raksturs, piemēram, pandēmijas, jaunas lipīgās slimības, tropiskās slimības un bioloģiskais terorisms, kā arī klimata izmaiņas un globalizācijas sekas, it īpaši attiecībā uz ūdeni, pārtiku, nabadzības palielināšanos un migrāciju, kā arī jau pastāvošie draudi veselībai, piemēram, vides piesārņojums kļūst arvien nopietnāki;
- F. tā kā atbalstošas veselības aprūpes sistēmas ir būtisks Eiropas sociālā modeļa elements un tā kā vispārējās nozīmes sociālie un veselības aprūpes pakalpojumi veic vispārējās nozīmes uzdevumus, tādējādi sniedzot lielu ieguldījumu sociālā taisnīguma un sociālās kohēzijas jomā;
- G. tā kā iedzīvotāju novecošanās maina slimību modeļus, tādējādi palielinot nepieciešamību pēc oficiālu un neoficiālu veselības pakalpojumu sniegšanas, un apgrūtina veselības sistēmu ilgtspējību, un tā kā tādēļ īpaša uzmanība jāvelta tam, lai tiktu sniegts atbalsts pētījumiem un jauninājumiem, ko veic gan valsts, gan privātais sektors, un tā kā ir nepieciešama stingra stratēģija, lai atbalstītu dzīves pirmos posmus, jo īpaši dažās dalībvalstīs;
- H. tā kā starp dalībvalstīm un dalībvalstīs ir būtiskas atšķirības veselības aprūpes sistēmā;
- I. tā kā pilsoņi arvien vairāk gaida dalībvalstu kopēju un efektīvu politiku veselības jomā;
- J. tā kā vienlaikus ir jārespektē dalībvalstu kompetence veselības jomā un to brīvība lemt, kāda veida veselības pakalpojumus tās uzskata par atbilstošiem sniegt, stingri ievērojot subsidiaritātes principu, tostarp respektējot atšķirīgās pārvaldības sistēmas un konkrētās pieejas, ko dalībvalstis izvēlējušas, integrējot valsts un privāto veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu;
- K. tā kā ētisku apsvērumu gadījumā lemt par to, vai konkrēts pakalpojums ir veselības pakalpojums, paliek dalībvalstu kompetencē;

⁽¹⁾ OV C 304 E, 1.12.2005., 264. lpp.

⁽²⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 273. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- L. tā kā aroveselība un darba drošība ir veselības joma, kurā Eiropas Savienībai nepārprotami ir kompetence rīkoties;
- M. tā kā ir jomas, kurās dalībvalstis nevar efektīvi darboties vienatnē un tā kā ES mērķis ir kopēja veselības politika, ar ko tā var radīt pievienoto vērtību (piemēram, informācijas un labas prakses apmaiņu);
- N. tā kā ieguldījumi veselības aprūpes jomā ir būtiski cilvēku attīstībai un netieši ietekmē dažādās ekonomikas nozares;
- O. tā kā trūkst skaidrības par dažādu darba virzienu un darba programmu skaitu veselības jomā;
- P. tā kā slimību profilakses iespējas joprojām netiek izmantotas;
- Q. tā kā rezistence pret antibiotikām palielinās un antibiotikas kļūst arvien mazāk noderīgas; tā kā rezistences līmeņi Eiropas Savienībā atšķiras, tādēļ ka pastāv atšķirīga attieksme pret antibiotiku lietošanu un kontroli (dažās dalībvalstīs antibiotiku patēriņš ir 3 līdz 4 reizes lielāks nekā citās dalībvalstīs); tā kā rezistence pret antibiotikām ir Eiropas problēma, jo notiek bieža pārvietošanās, tostarp tūrisms, palielinot rezistentu baktēriju izplatīšanās risku, un tādēļ ir jāuzrauga antibiotiku nepareiza izmantošana un jāveicina antibiotiku piesardzīga lietošana; tā kā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ESPKC) darbojas kā atbilstīgā šo aktivitāšu koordinēšanas aģentūra;
- R. tā kā 40 % no veselības aprūpes izdevumiem ir saistīti ar neveselīgu dzīvesveidu (kas rodas, piemēram, no alkohola un tabakas lietošanas, mazkustības un slihta ēdiena);
- S. tā kā efektīva veselības un darba drošības aizsardzība var novērst nelaimes gadījumus darbā, ierobežot arodslimību izplatību un samazināt to personu skaitu, kas ieguvušas pastāvīgu darbnespēju ar darbu saistītu iemeslu dēļ;
- T. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/37/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar kancerogēnu vai mutagēnu iedarbību darbā ⁽¹⁾, nepietiekami aizsargā ES pilsoņus to darbavietās pret risku tikt pakļautiem tādu vielu iedarbībai, kas ir toksiskas viņu reproduktīvajai funkcijai,
- U. tā kā nepietiekams uzturs, kas skar ievērojamu skaitu ES pilsoņu, tostarp apmēram 40 % no slimnīcu pacientiem un no 40 % līdz 80 % no gados vecākiem cilvēkiem aprūpes iestādēs, Eiropas veselības aprūpes sistēmām izmaksā tādas pašas summas kā aptaukošanās un liekais svars;
- V. tā kā veselību ietekmē ne tikai alkohols, tabaka, kustību trūkums, ēdienkarte un tamlīdzīgi ārējie faktori un tā kā tādēļ lielāka uzmanība jāvelta daudzu slimību psihosomatiskajam aspektam un dziļākajiem cēloņiem, kas ir pamatā to cilvēku pieaugošajam skaitam, kuri cieš no depresijas un citiem garīgās veselības traucējumiem;
- W. tā kā dalībvalstīm ir jāturpina sniegt palīdzību cilvēkiem, kuri cieš no hroniskām slimībām un/vai invaliditātes, lai tos pēc iespējas lielākā mērā varētu integrēt sabiedrībā;
- X. tā kā daudzās dalībvalstīs augošais pieprasījums pēc veselības aprūpes pakalpojumiem rada neatliekamu vajadzību aktīvi rīkoties, lai pieņemtu un noturētu darbā veselības aprūpes speciālistus, un lai nodrošinātu atbalsta pakalpojumus apgādājamo personu radniekiem un draugiem, kuri viņus aprūpē bez atalgojuma;
- Y. tā kā ES veselības aprūpes stratēģijā vairāk uzmanības ir jāpievērš ilgtermiņa aprūpei ar jaunu tehnoloģiju palīdzību, rūpēm par cilvēkiem, kas cieš no hroniskām kaitēm, mājas aprūpes pakalpojumu nodrošināšanai vecākiem cilvēkiem un cilvēkiem ar fizisko vai garīgo invaliditāti un pakalpojumu nodrošināšanai šo cilvēku aprūpētājiem, un tā kā šajā sakarā ir jācenšas panākt veselības aprūpes pakalpojumu un sociālo pakalpojumu sinerģiju,

(1) OV L 158, 30.4.2004., 50. lpp. Labotā versija OV L 229, 29.6.2004., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

1. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas Balto grāmatu par ES veselības stratēģiju 2008.—2013. gadam un atbalsta tajā noteiktās vērtības, principus, stratēģiskos mērķus un konkrēto rīcību;
2. aicina Komisiju pārskatīt darbu, kas tiek veikts veselības jomā, lai noteiktu, kuri darba virzieni rada vērtību Kopienai un dalībvalstīm; aicina Komisiju, īstenojot šo pasākumu, noteikt, kuras darba metodes un prakse palielina dalībvalstu veselības jomā veiktā darba vērtību un kuras ir jākoordinē labāk;
3. uzskata, ka, ņemot vērā jaunus draudus veselībai, pret veselību ir jāizturas kā pret nozīmīgu Lisabonas stratēģijas politikas jautājumu, kas ietver nepieciešamību nodrošināt pilsoņiem piekļuvi pieņemamai veselības aprūpei augstākā iespējamā kvalitātē, lai nodrošinātu veselīgu un konkurētspējīgu darbaspēku;
4. pauž nožēlu par to, ka Baltajā grāmatā nav noteikti konkrēti kvantitatīvi un izmērāmi mērķi, kuru sasniegšana sniegtu uzskatāmus rezultātus, un iesaka pieņemt šādus mērķus;
5. uzsver, ka veselības aprūpei ir nepieciešams efektīvas politikas atbalsts visās jomās un visos līmeņos dalībvalstīs un ES ("Veselība visās politikas jomās"), un globālā līmenī;
6. uzsver, cik būtiska nozīme ir tam, lai plašāk tiktu atzītas cilvēku tiesību lemt par jautājumiem, kas skar viņu veselību un tās aprūpi, un bērnu tiesības uz veselības aizsardzību bez jebkādiem nosacījumiem saskaņā ar vispārējo universāluma, vienlīdzības un solidaritātes principu;
7. atzīmē, ka saskaņā ar PVO datiem pastāvīgi pieaugošais hronisko slimību, un jo īpaši insultu un sirds slimību, gadījumu skaits arvien vairāk pārsniedz saslimšanas ar infekcijas slimībām skaitu;
8. iesaka kā daļu no slimību profilakses centieniem plaši pieņemt praksi veikt novērtējumus par ietekmi uz veselību, jo dažādu līmeņu lēmumu pieņemšanas struktūru, vietējo un reģionālo iestāžu, kā arī valstu parlamentu, lēmumu ietekmi uz cilvēku veselību var izmērīt;
9. uzsver, ka rīcības plāniem būtu jo īpaši jāpievēršas konkrētu slimību cēloņiem un epidēmiju un pandēmiju izplatības samazināšanai; norāda, ka pastāv arī ar dzimumu saistītas problēmas, piemēram, prostatas vēzis vīriešiem un dzemdes kakla vēzis sievietēm, un ka attiecībā uz tām jāizstrādā konkrētas politikas nostādnes;
10. ierosina pagarināt ESPKC pilnvaras attiecībā uz nelipīgām slimībām;
11. ierosina Komisijai par prioritāru mērķi noteikt neizbēgamās nevienlīdzības mazināšanu veselības aprūpē starp dalībvalstīm un dalībvalstīs, kā arī starp dažādām sabiedrības sociālajām grupām un slāņiem, tostarp vīriešiem un personām ar garīgās veselības problēmām; tomēr aicina dalībvalstis pilnībā īstenot tādas Kopienas tiesību aktus kā Pārskatāmības direktīvu⁽¹⁾;
12. uzsver, ka pasākumiem nevienlīdzības mazināšanai veselības aprūpē jāietver mērķtiecīga veselības aprūpes veicināšana, sabiedrības izglītošana un profilakses programmas;
13. uzskata, ka slimību profilakses pasākumi un vakcinācijas kampaņas gadījumos, kad ir pieejami iedarbīgi līdzekļi, ir ievērojami jāpaplašina; tādēļ mudina Komisiju izstrādāt tālejošu profilakses pasākumu plānu visam šim piecu gadu periodam; piekrīt, ka izdevumi veselības jomā, jo īpaši slimību profilakses pasākumiem un agrīnai slimību diagnosticēšanai nav vienīgi izdevumi, bet tajā pašā laikā arī ieguldījumi, ko varētu novērtēt veselīgas dzīves gados, kas ir viens no Lisabonas strukturālajiem rādītājiem;
14. uzsver faktu, ka veselība ir pilnīgas fiziskas, garīgas un sociālas labklājības stāvoklis, nevis vienkārši stāvoklis, kad cilvēks nejūtas slims vai novārdzīs;

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 11.2.1989., 8. lpp.).

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

15. uzsver, ka piekļuve uzticamai, neatkarīgai un salīdzināmai informācijai par veselīgu uzvedību, slimībām un ārstēšanas iespējām ir priekšnosacījums efektīvai slimību profilakses stratēģijai;
16. uzsver, ka slimību profilakses vēlme nedrīkst sabiedrībā izraisīt tādu gaisotni, kas liegtu dzimt bērniem ar hroniskām slimībām vai invaliditāti; aicina Komisiju veicināt konkrētu atbalstu tādu bērnu vecākiem, kuri cieš no hroniskām slimībām un/vai kuriem ir invaliditāte;
17. uzsver arī, ka, lai veicinātu ieguldījumus veselībā, ir svarīgi izmērīt līdz šim veikto ieguldījumu efektivitāti un publiskot secinājumus;
18. uzsver, ka ir jāsteno labi organizētas, aptverošas un efektīvas kontroles programmas, lai atvieglotu slimību agrīnu atklāšanu un tūlītēju ārstēšanu, tādējādi samazinot ar tām saistīto mirstību un saslimstību;
19. uzskata, ka pilsoņu tiesībām uz piekļuvi veselības aprūpei un viņu atbildībai par savu veselību ir jābūt pamatprincipam saistībā ar ES, kas nosaka augstus veselības un pārtikas nekaitīguma standartus visā cilvēka dzīves laikā, un aicina veikt turpmākus ieguldījumus pētījumos par veselības izglītību, lai noteiktu vispiemērotāko stratēģiju, ar kuru šo problēmu varētu risināt dažādās iedzīvotāju grupās; mudina visas sabiedrības daļas piekopt veselīgu dzīvesveidu;
20. uzsver, ka jēdziens “veselīgs dzīvesveids” (t. i., veselīga ēdienkarte, narkotiku nelietošana un pietiekama fiziskā aktivitāte) ir jāpapildina ar psiholoģisko aspektu (t. i., līdzsvarotu pieeja darbam un ģimenes dzīvei); apgalvo, ka veselīgs dzīvesveids ietver labu garīgo un fizisko veselību un ka šiem faktoriem ir liela nozīme arī konkurētspējīgas ekonomikas saglabāšanā;
21. cer, ka Komisija veltīs īpašu uzmanību veselības sistēmu ilgtspējībai un līdz ar to arī farmaceitiskās rūpniecības nozīmei un atbildībai;
22. atzinīgi vērtē nodomu definēt veselības pamatvērtības un izveidot veselības indikatoru sistēmu (valsts un vietējā līmenī), kā arī veicināt programmas veselības izglītības jomā un programmas veselības problēmu profilaksei;
23. uzsver, ka aizliegums padarīt cilvēka ķermeni un tā daļas kā tādas par finansiālas peļņas avotu, kā noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3. pantā, ir jāuzskata par pamatprincipu veselības jomā, jo īpaši šūnu, audu un orgānu donoru un transplantācijas jomā;
24. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu, kas atbilst sauklim “veselība visiem”, veicināt veselību un slimību profilaksi visās vecuma grupās; uzsver nepieciešamību izvirzīt pamatjautājumus, kas saistīti ar veselības aprūpi, piemēram, uzturs, aptaukošanās, nepietiekams uzturs, fiziskas aktivitātes, alkohola, narkotiku un tabakas patēriņš, vides riski, tostarp gaisa piesārņojums gan darba vietā, gan mājās, un, ievērojot vīriešu un sieviešu līdztiesības principu, sniegt atbalstu veselīgai novecošanai un mazināt hronisku slimību izraisītās grūtības;
25. mudina Komisiju īstenot aptverošāku pieeju attiecībā uz uzturu un noteikt nepietiekamu uzturu, kā arī aptaukošanos par vienu no galvenajām prioritātēm veselības jomā, ikreiz, kad vien iespējams, iekļaujot to Kopienas finansētās pētniecības, izglītības un veselības veicināšanas iniciatīvās un ES līmeņa partnerībās;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis ES veselības stratēģijas ietvaros censties izstrādāt pamatnostādnes par kopēju invaliditātes definīciju, kurā varētu iekļaut personas ar hroniskām slimībām vai vēzi, un vienlaikus aicina dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, pēc iespējas ātrāk rīkoties, lai šīs personas iekļautu valstī noteiktajā invaliditātes definīcijā;
27. turklāt aicina par prioritāru uzskatīt uzdevumu nodrošināt to, ka personām ar invaliditāti ir vienlīdzīga pieeja veselības aprūpei un ka šī aspekta atspoguļošanai tiek piešķirts finansējums;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

28. prasa īstenot efektīvus pasākumus, lai apkarotu rezistenci pret antibiotikām, ieskaitot pasākumus, kas noteiktu, ka antibiotikas var saņemt tikai ar recepti, pamatnostādnes to lietošanas ierobežošanai tikai gadījumos, kad antibiotiku lietošana tiešām ir nepieciešama, centienus uzlabot marķieru testus, lai veicinātu antibiotiku piesardzīgāku lietošanu, un, ja vajadzīgs, higiēnas kodeksus; aicina pievērst īpašu uzmanību pret meticilīnu resistentajai *Staphylococcus aureus* baktērijai; norāda, ka ESPKC ir jāpārtrauc un jāvērtē pamatnostādņu un kodeksu piemērošana;

29. vērš Komisijas un dalībvalstu uzmanību uz nepieciešamību atbalstīt pētījumus un veicināt hronisku slimību profilaksi, agrīnu diagnosticēšanu un atbilstošu ārstēšanu, lai nodrošinātu slimnieku labklājību un dzīves kvalitāti;

30. atzīst arī aprūpētāju svarīgo nozīmi veselības un veselības pakalpojumu sniegšanas jomā un tādēļ prasa pievērst uzmanību politikas nostādņēm, kas atbalsta aprūpētājus un aizsargā viņu veselību papildus to personu veselībai, kuras viņi aprūpē;

31. atzīmē, ka, lai ES sekmētu veselības aprūpes speciālistu mobilitāti un nodrošinātu pacientu drošību, ir ļoti svarīgi veikt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un to attiecīgajām veselības aprūpes speciālistu regulatīvajām iestādēm;

32. ES veselības stratēģijas ietvaros aicina Eiropas Savienībā efektīvāk īstenot paraugprakses apmaiņu visās veselības aprūpes jomās, jo īpaši attiecībā uz izmeklēšanas programmām un bīstamu slimību, piemēram, vēža, diagnostiku un ārstēšanu;

33. uzskata, ka ES vajadzētu vairāk rīkoties, lai veselības aprūpes darbiniekus aizsargātu pret nelaiemes gadījumiem vai ievainojumiem darbā tajās jomās, kurās šo vajadzību pamato ar zinātniskiem vai medicīniskiem faktiem;

34. mudina Komisiju projektā, ko tā gatavo, lai grozītu Direktīvu 2004/37/EK, iekļaut reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas;

35. apstiprina rīcību, ko aicināts īstenot Parlamenta iepriekšminētajā 2008. gada 15. janvāra rezolūcijā un mudina Komisiju ņemt vērā Parlamenta viedokli un veikt ierosinātos pasākumus, un nākt klajā ar nepieciešamajām iniciatīvām, kurām jāietver:

- mērķu noteikšana arodslimību skaita samazināšanai;
- priekšlikums direktīvai par muskuļu-skeleta sistēmas traucējumiem;
- priekšlikums par Direktīvas 2004/37/EK pārskatīšanu;
- pasākumi, lai risinātu pieaugošo problēmu, kas saistīta ar trešo pušu var darbību;

36. pauz nožēlu, ka, neraugoties uz Parlamenta atkārtotajiem un konkrētajiem lūgumiem, Komisija vēl nav ierosinājusi grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvu 2000/54/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar bioloģisku aģentu iedarbību darba vietā ⁽¹⁾, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar nopietno risku, kuru veselības aprūpes darbiniekiem rada darbs ar adatām un citiem asiem medicīniskiem instrumentiem; aicina Komisiju paātrināt ietekmes novērtējuma pabeigšanu ar konkursu (2007/S 139-171103) un aicina vēl pirms pašreizējā Parlamenta sastāva pilnvaru termiņa beigām pieņemt atbilstošu grozījumu saskaņā ar tā iepriekš minēto 2006. gada 6. jūlija rezolūciju;

37. uzskata, ka arī Kopienas vides tiesību aktu nepietiekama piemērošana negatīvi ietekmē ES pilsoņu veselības stāvokli;

38. uzsver, ka noteiktās situācijās ES pilsoņi saskaras ar tādām veselības problēmām kā gaisa piesārņojums, kas rada ievērojamus draudus veselībai, ietekmējot bērnu pareizu attīstību un samazinot mūža ilgumu ES ⁽²⁾;

⁽¹⁾ OV L 262, 17.10.2000., 21. lpp.

⁽²⁾ "Eiropas vide: Ceturtais novērtējums" — Eiropas Vides aģentūra (2007. gada 10. oktobris).

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

39. uzskata, ka pasākumi veselīga dzīvesveida veicināšanai ģimenēs, skolās, slimnīcās, aprūpes iestādēs, darba un atpūtas vietās ir būtiski, lai panāktu veiksmīgu slimību profilaksi un labu garīgo veselību; atzīst, ka ģimenei ir ārkārtīgi svarīga nozīme "veselīga dzīvesveida" modeļa izveidē, ko bieži vien turpina ievērot turpmākajā dzīvē;
40. vērš Komisijas un dalībvalstu uzmanību uz ANO Bērnu tiesību konvencijas 3. pantu, kas aicina likumdevējas iestādes uzskatīt bērnu intereses par primāru apsvērumu, nodrošinot nepieciešamos priekšnoteikumus pēcdzemdību atvaļinājumam un bērna kopšanas atvaļinājumam un veselības aizsardzību un piekļuvi veselības pakalpojumiem pēcdzemdību periodā, īpaši ņemot vērā to, kā vecāku klātbūtne un gādība, kā arī barošana ar krūti ietekmē zīdaiņa garīgo un fizisko attīstību;
41. uzsver nepieciešamību uzlabot grūtnieču un barojošu māšu veselības aprūpi un informētību par risku, kas saistīts ar alkohola, narkotiku un tabakas lietošanu grūtniecības un barošanas laikā;
42. uzsver nepieciešamību padziļināt sabiedrības izpratni par reproduktīvo un seksuālo veselību, lai novērstu nevēlamas grūtniecības un seksuāli transmisīvo slimību izplatību un mazinātu sociālās un veselības problēmas, ko rada neauglība;
43. atbalsta pasākumus, kas vērsti pret konkrētām slimībām, un uzskata, ka, lielākas efektivitātes panākšanai ir nepieciešams rast piemērotas darba metodes un organizācijas veidus, kā uzlabot sadarbību starp iestādēm;
44. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt ieguldījumu, ko integrēta sociālā un veselības politika (sociāli svarīgu veselības pakalpojumu sniegšana) varētu radīt modernai pieejai veselības veicināšanai un aizsardzībai, jo īpaši iedzīvotāju vismazāk aizsargātajām grupām, piemēram, maziem bērniem un tiem, kas nespēj sevi uzturēt;
45. uzskata, ka ES ir arvien lielāka uzmanība jāpievērš saviem pētniecības programmu centieniem attiecībā uz svarīgām, bet bieži vien novārtā atstātām pacientu grupām, piemēram, pacientiem ar garīgās veselības problēmām un vīriešiem;
46. aicina Komisiju un dalībvalstis saistībā ar ES veselības stratēģiju vairāk izpētīt, no vienas puses, sinerģiju starp zinātnisko un tehnisko pētniecību, jo īpaši attiecībā uz jauniem pētniecības veidiem tajās medicīnas jomās, kuras pašlaik netiek pietiekami finansētas, un, no otras puses, jaunu medicīnas nozaru un terapiju veidu attīstību, lai šie terapijas veidi būtu pieejamas ikvienam, jo tie var ļoti labvēlīgi ietekmēt ES iedzīvotāju veselības stāvokli un palielināt sistēmas efektivitāti;
47. atzinīgi vērtē pieeju, ko Komisija ierosināja, lai efektīvi apkarotu zaļu viltošanu, un mudina Komisiju veicināt starptautiskas konvencijas izstrādi par šo tematu vai papildu protokola pievienošanu ANO Konvencijai par starptautisko organizēto noziedzību (Palermo konvencija);
48. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt ieguldījumus izcilības centru izveidē katrai svarīgai slimību grupai, kuri kalpotu par uzzīņu, informācijas un konsultāciju punktiem pacientiem un viņu ģimenēm, ārstiem, veselības aprūpes jomā strādājošajiem, nozarei un citiem;
49. norāda, ka daudzās dalībvalstīs reģionālās un vietējās veselības aprūpes iestādes bieži ir atbildīgas par plānošanu, vadību, darbību un attīstību veselības aprūpes sektorā un bieži vien ir finansiāli atbildīgas par šo sektoru; tām ir plašas zināšanas un izpratne par veselības aprūpes sektoru un tās ir nozīmīgas partneres veselības politikas formulēšanā un piemērošanā;
50. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt atzīto pozitīvo ietekmi, kāda piemīt termālās ārstniecības kursiem attiecībā uz atveseļošanos un pieaugušo un gados vecāku cilvēku veselības saglabāšanu;
51. aicina Komisiju atbalstīt e-veselības projektu, jaunu veselības aprūpes tehnoloģiju, kā arī lietotāju vajadzībām atbilstošu jauninājumu un medicīnisko ierīču izveidi;

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

52. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot strukturizētu sadarbības mehānismu ES līmenī un nodibināt ciešāku sadarbību starp ieinteresētajām pusēm, iesaistot pilsonisko sabiedrību; uzsver nepieciešamību partnerībā iekļaut darba devēju un darba ņēmēju organizācijas;
53. aicina dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās iestādes izmantot sadarbības mehānismu, lai uzlabotu labas prakses apmaiņu; aicina Komisiju aktīvi rīkoties un izstrādāt pamatnostādnes un ieteikumus, pamatojoties uz šādiem labas prakses piemēriem;
54. piekrīt, ka ES veselības stratēģijā noteiktie pasākumi līdz pašreizējā finanšu perioda beigām (2007.—2013.) ir jāatbalsta, nepiešķirot papildu budžetu, bet izmantojot tikai esošos finanšu instrumentus;
55. aicina Komisijai ieteikt dalībvalstīm, kad tās formulē valsts veselības stratēģiju, iekļaut prioritātes, kuras jāīsteno citos projektos, kas nav saistīti tikai ar sabiedrības veselības jomu;
56. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu

P6_TA(2008)0463

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra lēmums par kopīgās deklarācijas apstiprināšanu attiecībā uz partnerību informācijas sniegšanā par Eiropu (2007/2222(ACI))

(2010/C 9 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 255. pantu,
  - ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 13. marta rezolūciju par Komisijas paziņojumu par jaunu sadarbības sistēmu pasākumiem, kuri ir saistīti ar Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģiju ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā tā 2003. gada 10. aprīļa rezolūciju par informācijas un saziņas stratēģiju Eiropas Savienībai ⁽²⁾,
  - ņemot vērā tā 2005. gada 12. maija rezolūciju par Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģijas īstenošanu ⁽³⁾,
  - ņemot vērā tā 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Balto grāmatu attiecībā uz Eiropas Savienības komunikācijas politiku ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2008. gada 25. septembra lēmumu,
  - ņemot vērā priekšlikumu par kopīgo deklarāciju attiecībā uz partnerību informācijas sniegšanā par Eiropu,
  - ņemot vērā Reglamenta 120. panta 1. punktu un 43. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A6-0372/2008),
- A. tā kā saziņa ir svarīga gan pārstāvības, gan līdzdalības demokrātijas sastāvdaļa;
- B. tā kā viena no ES demokrātijas elementu priekšrocībām ir Eiropas līmeņa saziņas struktūras, kas vieno iestādes un pilsoņus;

⁽¹⁾ OV C 47 E, 27.2.2003., 400. lpp.⁽²⁾ OV C 64 E, 12.3.2004., 591. lpp.⁽³⁾ 3 OV C 92 E, 20.4.2006., 403. lpp.⁽⁴⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 369. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- C. tā kā Eiropas Parlamenta vēlēšanās un ES referendumos gūtā pieredze liecina, ka izpratne un interese par ES jautājumiem veicina līdzdalību, bet informācijas trūkums to mazina; to vēlreiz apstiprināja saistībā ar Īrijas referendumu veiktie pētījumi;
- D. tā kā informācijas sniegšanai par Eiropas Savienību ir vajadzīga ES iestāžu un dalībvalstu politiska atņemšanās visos līmeņos,
1. apstiprina šim lēmumam pievienoto kopīgo deklarāciju attiecībā uz partnerību informācijas sniegšanā par Eiropu un nolemj to pievienot Reglamentam; aicina šo deklarāciju publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un tā pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

PARTNERĪBA INFORMĀCIJAS SNIEGŠANAI PAR EIROPU

Mērķi un principi

1. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi uzlabot informācijas sniegšanu par ES jautājumiem, lai palīdzētu Eiropas pilsoņiem izmantot to tiesības piedalīties Eiropas Savienības demokrātijas veidošanā, kur lēmumu pieņemšana notiek cik vien iespējams atklāti un cik vien iespējams tuvinot to pilsoņiem, ievērojot pluralisma, dalības, atklātības un pārredzamības principus.
2. Trīs iestādes vēlas sekmēt vispārēju viedokļu saskaņotību par galvenajām Eiropas Savienības komunikācijas politikas prioritātēm, apzināt papildu ieguvumus, ko informācijas sniegšanā par konkrētiem jautājumiem dotu ES pieeja, veicināt informācijas un paraugprakses apmaiņu un rosināt iestāžu darbību sinerģiju, īstenojot ar šīm prioritātēm saistītu komunikāciju, kā arī vajadzības gadījumā atvieglot iestāžu un dalībvalstu sadarbību.
3. Trīs iestādes atzīst, ka komunikācijai par Eiropas Savienību nepieciešama ES iestāžu un dalībvalstu politiska atņemšanās, un ka katras dalībvalsts pienākums ir veidot šo saziņu ar pilsoņiem par ES jautājumiem.
4. Trīs iestādes ir pārliecinātas, ka informācijas un komunikācijas darbībām par Eiropas Savienības jautājumiem būtu jāsniedz ikvienam piekļuvi patiesai un daudzpusīgai informācijai par Eiropas Savienību un jādod pilsoņiem iespēja īstenot savas tiesības paust viedokli, kā arī aktīvi piedalīties sabiedriskās debatēs par Eiropas Savienības jautājumiem.
5. Īstenojot informācijas un komunikācijas pasākumus, trīs iestādes veicina to, ka ievēro daudzvalodības un kultūru daudzveidības principu.
6. Trīs iestādes ir apņēmušās īstenot minētos mērķus. Tās mudina citas ES iestādes un struktūras atbalstīt to centienus un, ja tās vēlas, dot ieguldījumu šās pieejas īstenošanā.

Partnerības pieeja

7. Trīs iestādes atzīst to, cik nozīmīgi ir risināt komunikāciju problēmu ar dalībvalstu un ES iestāžu partnerības palīdzību, lai atbilstīgā līmenī ar visplašāko auditoriju nodrošinātu efektīvu komunikāciju un objektīvu informāciju.

Tās vēlas izstrādāt sinerģijas ar valstu, reģionālām un vietējām iestādēm, kā arī ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem.

Tās šajā nolūkā vēlas sekmēt pragmatiskas partnerības pieeju un elastīgus koordinēšanas mehānismus.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

8. Tās šajā sakarā atgādina, ka galvenais Iestāžu informācijas jautājumu grupas (IJG) uzdevums ir kalpot kā augsta līmeņa struktūrai iestāžu politisko debašu veicināšanai par informācijas un komunikācijas darbībām, kas saistītas ar ES jautājumiem, lai veicinātu sinerģiju un papildināmību. Šajā nolūkā IJG, ko kopīgi vada Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas pārstāvji un kurā novērotāja statusā piedalās Eiropas Reģionu komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pārstāvji, parasti tiek divreiz gadā.

Pamatnoteikumi kopīgam darbam

Trīs iestādes ir iecerējušas sadarboties šādi:

9. Ievērojot katras ES iestādes individuālos pienākumus un dalībvalstu komunikācijas stratēģiju un prioritātes, trīs iestādes IGJ struktūrā ik gadu nosaka noteiktu kopīgu komunikācijas prioritāšu skaitu.

10. Šīs prioritātes balstīsies uz komunikācijas prioritātēm, ko, ievērojot to iekšējās procedūras un vajadzības gadījumā papildinot dalībvalstu stratēģiskos viedokļus un centienus, šajā jomā noteikušas ES iestādes un struktūras, ņemot vērā pilsoņu cerības.

11. Trīs iestādes un dalībvalstis centīsies veicināt attiecīgu atbalstu, lai sniegtu atbilstīgus līdzekļus adekvātai noteikto prioritāšu komunikācijai.

12. Dienestiem, kas ir atbildīgi par komunikāciju dalībvalstīs un ES iestādēs būtu jāuztur savstarpēji sakari, lai nodrošinātu veiksmīgu kopīgu komunikācijas prioritāšu īstenošanu, kā arī citas darbības, kas ir saistītas ar ES komunikāciju, ja nepieciešams, pamatojoties uz atbilstīgiem administratīviem pasākumiem.

13. Iestādes un dalībvalstis ir aicinātas apmainīties ar informāciju par citiem ar ES saistītiem informācijas sniegšanas pasākumiem, jo īpaši par atsevišķās nozarēs paredzētajiem iestāžu un struktūru informācijas sniegšanas pasākumiem, ja tie saistīti ar informācijas kampaņām dalībvalstīs.

14. Komisija ir aicināta katra gada sākumā ziņot citām ES iestādēm par galvenajiem sasniegumiem iepriekšējā gadā, īstenojot kopīgas komunikācijas prioritātes.

15. Šī politiskā deklarācija ir parakstīta [datums].

Parlamenta izmantotie Eiropas Savienības simboli (jaunais 202.a pants)

P6_TA(2008)0472

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra lēmums par jauna 202.a panta iekļaušanu Parlamenta Reglamentā, kas attiecas uz Parlamenta izmantotajiem Eiropas Savienības simboliem (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par Starpvaldību konferences sasaukšanu ⁽¹⁾, jo īpaši tās 23. punktu,

— ņemot vērā priekšsēdētāja 2007. gada 12. septembra vēstuli,

---

⁽¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 347. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā simbolu nozīmi pilsoņu tuvināšanā Eiropas Savienībai un Eiropas identitātes veidošanā, kas papildina dalībvalstu nacionālās identitātes,
  - ņemot vērā, ka šos simbolus visas Eiropas Savienības iestādes ir izmantojušas jau vairāk nekā 30 gadus un ka tos 1985. gadā oficiāli pieņēma Eiropadome⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 201. un 202. pantu,
  - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A6-0347/2008),
1. nolemj Parlamenta Reglamentā izdarīt turpmāk minēto grozījumu;
  2. nolemj, ka grozījums stāsies spēkā nākamajā dienā pēc pieņemšanas;
  3. uzdod tā priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

SPĒKĀ ESOSAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr.1

Parlamenta Reglaments

XIII sadaļa — “Dažādi noteikumi” — 202.a pants (jauns)

202.a pants

Eiropas Savienības simboli

1. Parlaments atzīst un atbalsta šādus Eiropas Savienības simbolus:

- karogu — divpadsmit zeltainu zvaigžņu apli uz zila pamata;
- himnu, kuras pamatā ir “Oda priekam” no Ludviga van Bēthovena Devītās simfonijas;
- devīzi “Vienota dažādībā”.

2. Parlaments 9. maijā svin Eiropas dienu.

3. Karogu izkar visās Parlamenta telpās un oficiālos gadījumos. Karogu izmanto visās Parlamenta sanāksmju telpās.

4. Himnu atskaņo katras Parlamenta sesijas atklāšanā un citās svinīgās sēdēs, jo īpaši, lai sveiktu valsts vai valdības vadītājus, vai pēc paplašināšanās sveicot deputātus no jaunajām dalībvalstīm.

5. Devīzi atveido uz Parlamenta oficiālajiem dokumentiem.

6. Prezidijs izskata turpmāku simbolu lietošanu Parlamentā. Prezidijs nosaka sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai.

(1) Milānas 1985. gada 28. un 29. jūnija Eiropadome.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

EK un Šveices Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos (attiecībā uz Bulgārijas un Rumānijas līdzdalību) protokols ***

P6_TA(2008)0464

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par protokola parakstīšanu Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vārdā Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (9116/2008),
- ņemot vērā Protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Bulgārijas Republikas un Rumānijas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm pēc to pievienošanās Eiropas Savienībai (8689/2008),
- ņemot vērā Protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos attiecībā uz Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas piedalīšanos kā līgumslēdzējām pusēm saskaņā ar to iestāšanos Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos ⁽²⁾,
- ņemot vērā lūgumu sniegt piekrišanu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro apakšpunktu kopā ar 300. panta 2. punkta pirmā apakšpunkta otro teikumu un 310. pantu (C6-0209/2008),
- ņemot vērā 2005. gada Pievienošanās akta 6. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV L 89, 28.3.2006., 30. lpp.⁽²⁾ OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

- ņemot vērā Reglamenta 75. pantu un 83. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A6-0343/2008),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Šveices Konfederācijas valdībām un parlamentiem.

Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveide *

P6_TA(2008)0465

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2008/XX/TI 11.pantu (COM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0332),
  - ņemot vērā ES līguma 31. pantu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,
  - ņemot vērā ES līguma 39. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0216/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 93. un 51. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0360/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju atbilstīgi grozīt tās priekšlikumu, saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
  3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
  4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
  5. pauž apņēmību, izmantojot steidzamības procedūru un cieši sadarbojoties ar dalībvalstu parlamentiem, izskatīt visus turpmākos priekšlikumus, ja šis priekšlikums netiks pieņemts pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā;
  6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Lēmuma priekšlikums
6.a apsvēruma (jauns)**

(6a) *Šā lēmuma pamatā ir principi, kas jau ir noteikti Padomes Pamatlēmumā 2008/XX/TI par to, kā organizējama no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā, kā arī par šīs informācijas apmaiņas saturu, un tas papildina šos principus un tos piemēro no tehniskā viedokļa.*

Grozījums Nr. 2**Lēmuma priekšlikums
9. apsvēruma**

(9) Lai nodrošinātu savstarpēju sapratni par kopīgo kategorizēšanu un tās pārskatāmību, katrai dalībvalstij jāiesniedz valstī noteikto noziedzīgo nodarījumu un sodu saraksts, kas ietilpst katrā attiecīgās tabulas kategorijā, kā arī valsts krimināltiesu saraksts. Šādai informācijai jābūt pieejamai valstu tiesu iestādēm jo īpaši ar visu pieejamo elektronisko kanālu starpniecību.

(9) Lai nodrošinātu savstarpēju sapratni par kopīgo kategorizēšanu un tās pārskatāmību, katrai dalībvalstij jāiesniedz valstī noteikto noziedzīgo nodarījumu un sodu saraksts, kas ietilpst katrā attiecīgās tabulas kategorijā, **kopā ar īsu noziedzīgā nodarījuma elementu aprakstu**, kā arī valsts krimināltiesu saraksts. Šādai informācijai jābūt pieejamai valstu tiesu iestādēm jo īpaši ar visu pieejamo elektronisko kanālu starpniecību.

Grozījums Nr. 3**Lēmuma priekšlikums
9.a apsvēruma (jauns)**

(9a) *To atsaucies tabulu mērķis, kas iekļautas A un B pielikumā, nekādā gadījumā nav saskaņot noziedzīgu nodarījumu veidus vai tiem noteiktos sodus, uz kuriem joprojām attieksies dalībvalstu tiesību akti.*

Grozījums Nr. 4**Lēmuma priekšlikums
13. apsvēruma**

(13) Gan noziedzīgo nodarījumu un sodu kategoriju atsaucies tabulas, gan informācijas apmaiņā izmantotos tehniskos standartus regulāri jāpārskata un jāatjaunina. **Tādēļ īstenošanas pilnvaras šajā jautājumā tika deleģētas Komisijai, kurai palīdz komiteja. Kopienas tiesībās noteikto regulatīvo procedūru mutatis mutandis jāpiemēro to pasākumu pieņemšanai, kas nepieciešami šī lēmuma īstenošanai.**

(13) Gan noziedzīgo nodarījumu un sodu kategoriju atsaucies tabulas, gan informācijas apmaiņā izmantotos tehniskos standartus regulāri jāpārskata un jāatjaunina.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5

Lēmuma priekšlikums 14. apsvērumš

(14) *Datorizētai apmaiņai ar informāciju, kas iegūta no dalībvalstu sodāmības reģistriem, jāpiemēro* Pamatlēmums 2008/XX/TI par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās ietvaros.

(14) *Šajā sakarībā ir īpaši svarīgi pēc iespējas drīzāk pieņemt Padomes Pamatlēmumu 2008/XX/TI par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās ietvaros, kas nodrošina pienācīgu datu aizsardzības līmeni un ietver personas datu apstrādi valsts līmenī.*

Grozījums Nr. 6

Lēmuma priekšlikums 3. pants — 5. punkts

5. Lai panāktu ECRIS efektīvu darbību, Komisija nodrošina vispārīgus atbalsta un uzraudzības pakalpojumus.

5. Lai panāktu ECRIS efektīvu darbību, Komisija nodrošina vispārīgus atbalsta un uzraudzības pakalpojumus **un pārbauda, ka 6. pantā noteiktie pasākumi ir pareizi īstenoti.**

Grozījums Nr. 7

Lēmuma priekšlikums 5. pants — 1. punkts — a) apakšpunkts

(a) sarakstu ar valstī noteiktiem noziedzīgiem nodarījumiem katrā no A pielikuma noziedzīgo nodarījumu tabulā minētajām kategorijām. Sarakstā iekļauj noziedzīgā nodarījuma apzīmējumu vai juridisko klasifikāciju un atsauci uz attiecīgo tiesību normu. Tajā **var** iekļaut arī noziedzīgā nodarījuma elementu īsu aprakstu;

(a) sarakstu ar valstī noteiktiem noziedzīgiem nodarījumiem katrā no A pielikuma noziedzīgo nodarījumu tabulā minētajām kategorijām. Sarakstā iekļauj noziedzīgā nodarījuma apzīmējumu vai juridisko klasifikāciju un atsauci uz attiecīgo tiesību normu. Tajā **jāiekļauj** arī noziedzīgā nodarījuma elementu īss apraksts;

Grozījums Nr. 8

Lēmuma priekšlikums 5. pants — 1. punkts — a) apakšpunkts — 1.a daļa (jauna)

Valstī noteikto noziedzīgo nodarījumu apraksta tulkojums no pieprasījuma oriģinālvalodas ir vienīgi katras tās dalībvalsts uzdevums un atbildība, kura pieprasa tulkojumu, to neveic ECRIS. Kad tulkojums pabeigts, ECRIS sniedz iespēju to pievienot datubāzei.

Grozījums Nr. 9

Lēmuma priekšlikums 6. pants — ievaddaļa

Saskaņā ar 7. pantā minēto procedūru pieņem šādus īstenošanas pasākumus:

Ja nepieciešams, kā arī atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 34. panta 2. punkta c) apakšpunktam un 39. pantam, Komisija ierosina, lai Padome pieņem visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pēc iespējas labāku ECRIS darbību, kā arī tā savietojamību ar valstu sistēmām, piemēram:

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 10**Lēmuma priekšlikums
7.pants**

7. pants

svītrots

Komiteja

1. Ja ir atsauce uz šo pantu, Komisijai palīdz regulatīvā komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un ko vada Komisijas pārstāvis (komiteja).

2. Komiteja pieņem savu reglamentu.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 205. panta 2. un 4. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaitu komitejā nosaka minētais pants. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

4. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam.

5. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē par to Eiropas Parlamentu.

6. Trīs mēnešu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var lemt par priekšlikumu.

Ja minētajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir norādījusi, ka tā iebilst pret priekšlikumu, Komisija to izskata atkārtoti. Tā var iesniegt grozīto priekšlikumu Padomei, atkārtoti iesniegt priekšlikumu vai ierosināt tiesību akta projektu, pamatojoties uz Līgumu.

Ja minētā termiņa beigās Padome nav pieņēmusi ierosināto izpildes aktu vai norādījusi iebildumus pret izpildes pasākumu priekšlikumu, ierosināto izpildes aktu pieņem Komisija.

Ceturtdiena, 2008. gada 9. oktobris

EK un Ukrainas nolīgums par to saistību saglabāšanu tirdzniecības un pakalpojumu jomā, kuras paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā *

P6_TA(2008)0468

Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par vēstuļu apmaiņas veida nolīguma slēgšanu starp Eiropas Kopienu un Ukrainu par to, ka Ukraina tirdzniecības un pakalpojumu jomā saglabā saistības, kas paredzētas partnerības un sadarbības nolīgumā (COM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes Lēmumam (COM(2008)0220),
  - ņemot vērā EK līguma 71. panta 1. punktu un 80. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0202/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A6-0337/2008),
1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Ukrainas valdībām un parlamentiem.